

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2013 roku

**Sąd Okręgowy w Gliwicach V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Olga Nocoń

Protokolant: Zuzanna Myśliwiec

w obecności **Prokuratora:** Rafała Łazarczyka

po rozpoznaniu w dniach: 16.05.2011 r., 06.06.2011 r., 20.06.2011 r., 11.07.2011 r., 29.07.2011 r., 03.10.2011 r., 10.10.2011 r., 16.12.2011 r., 23.01.2012 r., 08.02.2012 r., 26.03.2012 r., 27.07.2012 r., 03.10.2012 r., 18.01.2013 r., 22.05.2013 r., 26.06.2013 r., 11.09.2013 r., 11.10.2013 r., 29.11.2013 r.,

sprawy karnej:

1. **W. D. (1) (D.)** s. S. i I. zd. P.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 czerwca 2007 w C., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń i uruchomieniu silnika zabrał celem przywłaszczenia ładowarkę kołową marki O&K typ L45 wartości 180 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2006 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 1 sierpnia 2007 roku w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem zabrał celem przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki CAT typ (...), rok produkcji 1997 nr VIN (...), o wartości 80.000 zł wraz ze znajdującą się w jej łyżce ubijarką o wartości 6.000 zł, o łącznej wartości strat 86 000 zł na szkodę (...) (...) sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w bliżej nieustalonej dacie w okresie pomiędzy 9 a 12 listopada 2007 roku w G. k/ P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia lawetę o nr rej (...) i minikoparkę marki Hitachi typu (...) o nr seryjnym (...) rok produkcji 2006 o łącznej wartości 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26

września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, an karę dziewięć miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w dniu 9 grudnia 2007 roku w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka w drzwiach dokonał włamania a następnie poprzez uruchomienie silnika dopasowanym kluczem zabrał celem przywłaszczenia koparkę kołową marki Liebherr 900 wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 201 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięć miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w dniu 16 czerwca 2008 roku w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dostaniu się na teren bazy transportowej za pomocą dopasowanego klucza a następnie po dostaniu się do budynku gospodarczego z którego zabrano kluczyki do znajdujących się na terenie bazy ładowarek teleskopowych Manitou, dwóch akumulatorów, przewodów ruchowych i dwóch beczek z olejem napędowym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki BOSH wartości 300 zł, automatu spawalniczego OZAS wartości 10 000 zł, ciągnika siodłowego marki Daf o nr rej. (...) rok prod. 2004 nr VIN (...) \ (...) wartości 52 460 zł, naczepę typu wywrotka marki Dennison o nr rej OB. (...) o nr ramy (...) rok prod. 1998 wartości 60 000 zł, naczepę z plandeką marki Fliegl o nr rej (...) nr ramy (...) rok prod. 2003 wartości 56 120 zł, ładowarkę teleskopową Manitou 732 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 106 140 zł, ładowarkę teleskopową Manitou 523 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 93 940 zł, o łącznej wartości strat 378 960 na szkodę PPHU (...), przy czy czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa ,w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk na karę dziewięć miesięcy pozbawienia wolności, którą to kare odbywa w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI. w dniu 20/21 lipca 2008 r. w Z. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i wjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki J. (...) nr fabryczny (...) o wartości 150.000 złotych na szkodę (...) i Europejskiego Funduszu Leasingowego SA z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięć miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VII. w dniu 25 sierpnia 2008 r. w B. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, dokona zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CATERPILLER 428C o wartości 155.000 złotych na szkodę J. K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięć miesięcy

pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

w dniu 12 października 2008 roku w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał celem przywłaszczenia ładowarkę wolnobieźną marki Kramer 342 nr (...), o wartości 160 000 zł na szkodę B. M., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286 § 2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VIII. w dniu 15/16 października 2008 roku w Ż., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po dokonaniu przecięcia skobła w bramie wjazdowej, zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę specjalistyczną marki Paus ASA nr rej (...), numer identyfikacyjny (...), o wartości 91 840,47 zł, na szkodę (...) i Europejskiego Funduszu Leasingowego S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, , na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku;

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

IX. w dniu 27 października 2008r. w S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem, oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, zabrał w celu przywłaszczenia spycharkę marki KOMATSU D85A o numerze fabrycznym (...) o wartości 702.000 złotych na szkodę (...) J. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

X. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowlanej autostrady A1 na 527 km na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki zabezpieczającej drzwi barakowozu, dokonał z jej wnętrza zaboru w cel przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki Honda 6,5 KW wartości 7 000 zł na szkodę (...) K. S. i J. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art.286§2 kk, , na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XI. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowlanej autostrady A1 na 527 km na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki zabezpieczającej drzwi metalowego kontenera, dokonał z jego wnętrza zaboru w celu przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki Honda wraz zabudowaną spawarką wartości 6100 zł, agregat

prądotwórczy marki Honda o wartości 4000 zł, dwie duże szlifierki kątowe marki Bosh wartości 1000 zł każda, mała szlifierka kąтова marki Bosch wartości 700 zł, dwie duże wiertarki udarowe marki Bosch o łącznej wartości 5000 zł, małą wiertarkę udarowy marki Bosch wartości 1200 zł, dwie pity tarczowe marki Bosch wartości 600 zł każda, piła łańcuchowa marki Bosch wartości 900 zł, dwie wkrętarki akumulatorowe marki Bosch wartości 600 zł każda, komplet przewodów spawalniczych wraz z maską łącznej wartości 500 zł, dwa bębny przewodów elektrycznych wartości 50 zł każdy, pojemnik na wodę pojemności 1000 litrów wartości 500 zł, o łącznej wartości 23 400 zł na szkodę firmy Kormal sp. z o.o. przy czym czynu tego dopuścił się w' warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, , na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XII. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowlanej autostrady A1 na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki znajdującej się na łańcuchu zabezpieczającym maszyny oraz po zerwaniu łańcucha zabezpieczającego kontener, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki Himuinsa wartości 8 000 zł, zagęszczarki D. wartości 15 000 zł, motopompy wartości 7 000 zł, o łącznej wartości strat 30 000 zł na szkodę (...) z siedzibą w K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XIII. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowlanej autostrady A1 na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu przełamania zabezpieczeń w drzwiach samochodu marki V. (...) o nr rej (...), dokonał z jego wnętrza zaboru w celu przywłaszczenia zagęszczarki do gruntu wartości 5000 zł, na szkodę (...) (...) z siedzibą w Z., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XIV. w dniu 11 grudnia 2008 roku w I. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi oraz po uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CASE 580 o nr seryjnym (...) rok produkcji 2008 o wartości 201.300 złotych na szkodę P. Ł., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XV. w nocy z 10 na 11 stycznia 2009 roku w J., B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otwarciu za pomocą dopasowanego klucza drzwi koparko ładowarki Cateerpillar 432 D oraz po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach koparko ładowarki Caterpillar 438 C o łącznej wartości 250 000 zł zabrał je w celu przywłaszczenia na szkodę Cetus Energetyka Gazowca Sp. z o.o. z siedzibą w Ś., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XVI. w dniu 30/31 stycznia 2009 roku w C., na terenie budowy autostrady A1 na odcinku pomiędzy D. a B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otwarciu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparko - ładowarkę marki JCB 3CX o nr VIN (...) wartości 100.000, na szkodę E. P. i Europejskiego Funduszu Leasingowego we W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn.akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XVII. w dniu z 15/16 maja 2009r. w J. k. O., przy ul. (...), z terenu posesji firmy (...)działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otwarciu drzwi odpaleniu silnika dopasowanym kluczem oraz wyłamaniu ogrodzenia posesji, zabrał celem przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy marki JCB 535 nr VIN (...), o wartości 250 000 zł, na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 roku, w sprawie o sygn. akt II K 361/01 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 do 22 grudnia 2000 roku i od 8 czerwca 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku,

tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

2. B. S. (1) (S.) s. S. i S. zd. K.,

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

XVIII. w bliżej nieustalonej dacie 2008 roku w J. , pomógł w zbyciu za kwotę 40 000 zł minikoparkę marki Hitachi typu (...) o nr seryjnym (...) rok produkcji 2006 o łącznej wartości 100 000 zł, pochodzącej z kradzieży z włamaniem dokonanej w okresie pomiędzy 9 a 12 listopada 2007 roku w G. k/P., na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., wiedząc że rzecz ta pochodzi z przestępstwa,

tj. o czyn z art.291§1 kk

XIX. w dniu 16 czerwca 2008 roku w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dostaniu się na teren bazy transportowej za pomocą dopasowanego klucza a następnie po dostaniu się do budynku gospodarczego z którego zabrano kluczyki do znajdujących się na terenie bazy ładowarek teleskopowych Manitou, dwóch akumulatorów, przewodów rozruchowych i dwóch beczek z olejem napędowym, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki (...) wartości 300 zł, automatu spawalniczego (...) wartości 10 000zł, ciągnika siodłowego marki Daf o nr rej (...) rok prod. 2004 nr VIN (...) wartości 52 460 zł, naczepę typu wywrotka

marki Dennison o nr rej OB. (...) o nr ramy (...) rok prod. 1998 wartości 60 000 zł, naczepę z plandeką marki Fliegl o nr rej (...) nr ramy (...) rok prod. 2003 wartości 56 120 zł, ładowarkę teleskopowy M. 732 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 106 140 zł, ładowarkę teleskopowy Manitou 523 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 93 940 zł, o łącznej wartości strat 378 960 na szkodę PPHU (...),

tj. o czyn z art. 279§lkk

XX. w dniu 20/21 lipca 2008r. w Z. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i wjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki J. (...) nr fabryczny (...) o wartości 150.000 złotych na szkodę (...) SA z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 279§lkk

XXI. w dniu 2 sierpnia 2008r. w B. k/O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Schmitz Cargobull nr rej. (...) nr (...) o wartości 93.022,77 zł. na szkodę VICTOM Z. wraz z załadunkiem w postaci 8 sztuk papieru wartości 39.250,61 zł. na szkodę KNAUF B.,

tj. o czyn z art.278§l kk

XXII. w dniu 25 sierpnia 2008r. w B. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem, oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CATERPILLER 428C nr ramy (...) o wartości 155,00 złotych na szkodę J. K.,

tj. o czyn z art. 279§lkk

XXIII. w dniu 12 października 2008 roku w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał celem przywłaszczenia ładowarkę wolnobiezną marki Kramer 342 nr (...) o wartości 160 000 zł, na szkodę B. M.,

tj. o czyn z art. 279§1 kk

XXIV. dniu 24 października 2008 roku w O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia z terenu niestrzeżonego parkingu przy ul. (...) naczepę niskopodwoziowy marki C. (...) o nr rej (...) wartości 50 000 zł wraz z frezarką do powłoki bitumicznej marki C. (...) wartości 450 000 zł, o łącznej wartości strat 500 000 zł, na szkodę zakładu Usług (...) we W., przy czym czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości,

tj. o czyn z art.278§l kk w zw. z art. 294§1 kk

XXV. w dniu 27 października 2008r. w S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, zabrał w celu przywłaszczenia spycharkę marki KOMATSU D85A o numerze fabrycznym (...) o wartości 702.000 złotych na szkodę (...) J. M. (1),

tj. o czyn z art. 279§lkk

XXVI. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowlanej autostrady A1 na 527 km na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki zabezpieczającej drzwi barakowozu, dokonał z jej wnętrza zaboru w celu przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki H. (...) wartości 7 000 zł na szkodę Zakładu Inżynieriynjo-Budowlanego sp. K. K. S. i J. S. ,

tj. o czyn z art. 279§1kk

XXVII. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowanej autostrady A1 na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki zabezpieczającej drzwi metalowego kontenera, dokonał z jego wnętrza zaboru w celu przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki H. wraz z wbudowaną spawarką wartości 6100 zł, agregat prądotwórczy marki H. o wartości 4000 zł, dwie duże szlifierki kątowe marki Bosch wartości 1000 zł każda, mała szlifierka kąтова marki Bosch wartości 700 zł, dwie duże wiertarki udarowe marki Bosch o łącznej wartości 5000 zł, małą wiertarkę udarową marki Bosch wartości 1200 zł, dwie piły tarczowe marki Bosch wartości 600 zł każda, piła łańcuchowa marki Bosch wartości 900 zł, dwie wkrętarki akumulatorowe marki Bosch wartości 600 zł każda, komplet przewodów spawalniczych wraz z maską łącznej wartości 500 zł, dwa bębny przewodów elektrycznych wartości 50 zł każdy, pojemnik na wodę pojemności 1000 litrów wartości 500 zł, o łącznej wartości 23 400 zł na szkodę firmy Kormal sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 279§1kk

XXVIII. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowanej autostrady A1 na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu zerwania kłódki znajdującej się na łańcuchu zabezpieczającym maszyny oraz po zerwaniu łańcucha zabezpieczającego kontener, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia agregatu prądotwórczego marki Himuinsa wartości 8 000 zł, zagęszczarki Dynapac wartości 15 000 zł, motopompy wartości 7 000 zł, o łącznej wartości strat 30 000 zł na szkodę (...) z siedzibą w K. ,

tj. o czyn z art. 279§1kk

XXIX. w bliżej nie ustalonej dacie w okresie od 10 listopada 2008r. do 12 listopada 2008 roku na terenie budowanej autostrady A1 na trasie S. B. w rejonie K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu przełamania zabezpieczeń w drzwiach samochodu marki V. (...) o nr rej (...), dokonał z jego wnętrza zaboru w celu przywłaszczenia zagęszczarki do gruntu wartości

5000 zł, na szkodę firmy (...) z siedzibą w Z. ,

tj. o czyn z art. 279§1kk

XXX. w dniu 30/31 stycznia 2009 roku w C., na terenie budowy autostrady A1 na odcinku pomiędzy Dębieńskiem a B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparko - ładowarkę marki JCB 3CX o nr VIN (...) wartości 100,000 zł, na szkodę E. P. i Europejskiego Funduszu Leasingowego we W.,

tj. o czyn z art. 279§1 kk

XXXI. w dniu z 15/16 maja 2009r. w J. k. O., przy ul. (...), z terenu posesji firmy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem oraz wyłamaniu ogrodzenia posesji, zabrał celem przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy marki J. (...) nr VIN (...), o wartości 250 000 zł, na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 279§1 kk

XXXII. w nocy 4 kwietnia 2009 roku w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Krone o nr rej DZ Av 433 wraz z modułami chłodniczymi do samochodu O. (...), czym wyrządzono szkodę w kwocie 41 304 Euro to jest kwoty 183 897 zł na szkodę Fabryki (...) w R. w Niemczech oraz

20 000 Euro to jest kwoty 89 046 zł na szkodę (...) w Z., filia w B., przy czym czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

3. D. N. (N.) s. S. i H. zd. (...), ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

XXXIII. w dniu 2 sierpnia 2008r. w B. k/O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Schmitz Cargobull nr rej. (...) nr (...) o wartości 93.022,77 zł. na szkodę (...) Z. wraz z załadunkiem w postaci 8 sztuk papieru wartości 39.250,61 zł. na szkodę K. B., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary, będąc skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 17 lipca 2008 roku, w sprawie o sygn. akt VII K 127/08 za czyny z art. 279§1 kk i inne, za które to odbywał karę pozbawienia wolności w okresie 5.10.2003 roku do 18.05.2005 roku i od 31.05.2006 do 19.03.2007 roku,

tj. o czyn z art.278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

4. M. T. (T.) s. L. i K. zd. D., ur. (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

XXXIV. w bliżej nieustalonej dacie w okresie pomiędzy 9 a 12 listopada 2007 roku w G. k/P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia lawetę o nr rej (...) i minikoparkę marki Hitachi typu (...) o nr seryjnym (...) rok produkcji 2006 o łącznej wartości 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G.,

tj. o czyn z art.278§1 kk

XXXV. w dniu 9 grudnia 2007 roku w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka w drzwiach, dokonał włamania a następnie poprzez uruchomienie silnika dopasowanym kluczem zabrał celem przywłaszczenia koparkę kołową marki L. (...) wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XXXVI. w dniu 16 czerwca 2008 roku w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dostaniu się na teren bazy transportowej za pomocą dopasowanego klucza a następnie po dostaniu się do budynku gospodarczego z którego zabrano kluczyki do znajdujących się na terenie bazy ładowarek teleskopowych Manitou, dwóch akumulatorów', przewodów' rozruchowych i dwóch beczek z olejem napędowym, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki BOSH wartości 300 zł, automatu spawalniczego (...) wartości 10 000zł , ciągnika siodłowego marki Daf o nr rej (...) rok prod. 2004 nr VIN (...) wartości 52 460 zł, naczepę typu wywrotka marki Dennison o nr rej OB. (...) o nr ramy (...) rok prod. 1998 wartości 60 000 zł, naczepę z plandeką marki Fliegl o nr rej (...) nr ramy (...) rok prod. 2003 wartości 56 120 zł, ładowarkę teleskopowy Manitou 732 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 106 140 zł, ładowarkę teleskopowy Manitou 523 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 93 940 zł, o łącznej wartości strat 378 960 na szkodę PPHU (...),

tj. o czyn z art.279§1 kk

XXXVII. w dniu 20/21 lipca2008r. w Z. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i wjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki JCB 3CX nr fabryczny (...) o wartości 150.000 złotych na szkodę (...) SA z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XXXVIII. w dniu 25 sierpnia 2008r. w B. woj. (...), działając wspólnie w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem, oraz po uruchomieniu silnika podjechania na naczepę, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CATERPILLER

(...) o wartości 155.000 złotych na szkodę J. K.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XXXIX. w dniu 11 grudnia 2008 roku w I. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi oraz po uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CASE 580 o nr seryjnym (...) rok produkcji 2008 o wartości 201.300 złotych na szkodę P. Ł.

tj. o czyn z art.279§1 kk

XL. w nocy z 10 na 11 stycznia 2009 roku w J. B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otwarciu za pomocą dopasowanego klucza drzwi koparko ładowarki Caterpillar 432 D oraz po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach koparko ładowarki Caterpillar 438 C o łącznej wartości 250 000 zł zabrał je w celu przywłaszczenia na szkodę Cetus Energetyka Gazowca Sp. z o.o. z siedzibą w Ś.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XLI. w dniu 30/31 stycznia 2009 roku w C., na terenie budowy autostrady A1 na odcinku pomiędzy D. a B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparko - ładowarkę marki JCB 3CX o nr VIN (...) wartości 100.000zł, na szkodę E. P. i (...) Funduszu (...) we W.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XLII. w dniu z 15/ 16 maja 2009r. w J. k. O., przy ul. (...), z terenu posesji firmy Seget Roboty Ziemne, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem oraz wyłamaniu ogrodzenia posesji, zabrał celem przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy marki JCB 535 nr VIN (...), o wartości 250 000 zł, na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

5. Ł. W. (W.) s. G. i I., zd. R., ur. (...) w K..

oskarżonego o to, że:

XLIII. w dniu 16 czerwca 2007 w C., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń i uruchomieniu silnika zabrał cele n przywłaszczenia ładowarkę kołową marki O&K typ L45 wartości 180 000 zł na szkodę (...) S.A. we W.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XLIV. w bliżej nieustalonej dacie w okresie pomiędzy 9 a 12 listopada 2007 roku w G. k/P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia ławetę o nr rej (...) i minikoparkę marki Hitachi typu (...) o nr seryjnym (...) rok produkcji 2006 o łącznej wartości 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

XLV. w dniu 9 grudnia 2007 roku w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka w drzwiach dokonał włamania a następnie poprzez uruchomienie silnika dopasowanym kluczem zabrał celem przywłaszczenia koparkę kołową marki Liebherr 9C wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż.,

tj. o czyn z art.279§1 kk

XLVI. w dniu 16 czerwca 2008 roku w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzedni: n dostaniu się na teren bazy transportowej za pomocą dopasowanego klucza a następnie po dostaniu się do budynku gospodarczego z którego zabrano kluczyki do znajdujących się na terenie bazy ładowarek teleskopowy Manitou, dwóch akumulatorów, przewodów rozruchowych i dwóch beczek z olejem napędowym, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki BOSH wartości 300 zł, automatu spawalniczego (...) wartości 10 000zł , ciągnika siodłowego marki Daf o nr rej (...) rok prod. 2004 VIN (...) wartości 52 460 zł, naczepę typu wywrotka mar Dennison o nr rej OB. (...) o nr ramy (...) rok prod. 1998 wartości 60 000 zł, naczepę z plandeką marki Fliegl o nr rej (...) nr rany (...) rok prod. 2003 wartości 56 120 zł, ładowarkę teleskopową Manitou 732 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 106 140 zł, ładowarkę teleskopową Manitou 523 rok prod. 2002 o nr ramy (...) wartości 93 940 zł, o łącznej wartości strat 378 960 na szkodę PPHU (...),

tj. o czyn z art. 279§1kk

XLVII. w dniu z 15/16 maja 2009r. w J. k. O., przy ul. (...), z terenu posesji firmy Seget Roboty Ziemne, działając wspólnie w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otwarciu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem oraz wylamaniu ogrodzenia posesji, zabrał celem przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy marki JCB 535 nr VIN (...), o wartości 250 000 zł, na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia listopada 2007 roku, w sprawie o sygn. akt IX K 1182/06 za czyn z art. 286§2 kk, na karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 21 sierpnia 2006 roku do 22 sierpnia 2006 roku i od 5 września 2008 do 3 marca 2009 roku,

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XLVIII. w okresie od 6 listopada 2007 roku do 4 września 2008 roku oraz od 4 marca 2009 roku do 1 sierpnia 2009 roku w R. upoczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy a następnie z mocy wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 8 września 2008 roku, sygn. akt IV RC 521/08/10 obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniego syna F. W., czym naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209§1 kk

5. A. T. (T.) s. K. i W. zd. K., ur. (...) we W.

XLIX. w dniu 20/21 lipca 2008 r. w Z., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania, poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i wjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki JCB 3 CX nr fabryczny SLP3CXTSE093 o wartości 150.000 złotych na szkodę (...) SA z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

L. w dniu 25 sierpnia 2008 roku w B. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia koparko ładowarki marki CATERPILLER 428C o wartości 155.000 złotych na szkodę J. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

LI. w dniu 12 października 2008 roku w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim otworzeniu drzwi i odpaleniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał celem przywłaszczenia ładowarkę wolnobieżną marki Kramer 342 nr (...), o wartości 160 000 zł, na szkodę B. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

LII. w dniu 15/16 października 2008 roku w Ż., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po dokonaniu przecięcia skobla w bramie wjazdowej, zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę specjalistyczną marki Paus ASA nr rej (...), numer identyfikacyjny H. (...), o wartości 91 840, 47 zł, na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

w dniu 24 października 2008 roku w O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia z terenu niestrzeżonego parkingu przy ul. (...) naczepę niskopodwoziową marki Crane Fruehauf o nr rej (...) wraz z frezarką do powłoki bitumicznej marki C. (...) o łącznej wartości 500 000 zł, na szkodę Zakładu Usług Bitumicznych we W., przy czym czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

LIV. w dniu 27 października 2008 r. w S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim dokonaniu włamania poprzez otwarcie drzwi dopasowanym kluczem, oraz po uruchomieniu silnika i podjechaniu na naczepę, dokonał następnie zaboru w celu przywłaszczenia spycharki marki KOMATSU D85A o numerze fabrycznym (...) o wartości 702.000 złotych na szkodę PPW „MAT” J. M. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

LV. w nocy 4 kwietnia 2009 roku w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Krone o nr rej DZ Av 433, czym wyrządził szkodę w kwocie 20 000 Euro to jest kwoty 89 046 zł na szkodę (...) w Z., filia w B.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

LVI. w dniu 5 kwietnia 2009 roku w G., woj. (...), przyjął a następnie ukrył moduły chłodnicze do samochodu O. (...), uzyskane za pomocą kradzieży dokonanej w dniu 4 kwietnia 2009 roku w P., czym wyrządził szkodę w kwocie 41 304 Euro to jest kwoty 183 897 zł na szkodę Fabryki Opla w R. w Niemczech, przy czym czyn ten został popełniony w stosunku do mienia znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego W. D. (1) (D.) za winnego tego, że:

- w dniu 16 czerwca 2007 r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia ładowarkę kołową marki O&K typ L45 o wartości około 180 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w dniu 1 sierpnia 2007 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia

koparko – ładowarkę marki (...) typ (...) wraz ze znajdującą się w łyżce maszyny zagęszczarką wibracyjną do ubijania wykopów – przedmioty o łącznej wartości 86 000 zł na szkodę (...) sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

- w dniu 9 grudnia 2007 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T., Ł. W. oraz inną ustaloną osobą, po uprzednim otworzeniu zamka drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparkę kołową L. 900 o wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w dniu 16 czerwca 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., Ł. W. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu dopasowanym kluczem zamka w bramie wjazdowej i drzwi budynku gospodarczego na terenie bazy transportowej oraz po zabranii znajdujących się w budynku kluczyków, zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy D. model 95XF nr rej. (...), naczepę marki Fliegl nr rej. (...), naczepę typu wywrotka marki Dennison nr rej. (...), ładowarkę teleskopową Manitou 732, ładowarkę teleskopową Manitou 523, spawarkę M. - Mag, akumulator B. – przedmioty o łącznej wartości 378 960 zł na szkodę PPHU (...), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., A. T. i inną ustaloną osobą, po uprzednim otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki JCB 3CX o wartości około 150 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., przy czym przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w bliżej nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę C. (...) o wartości 155 000 zł na szkodę J. K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r.

i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

- w dniu 12 października 2008 r. w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), A. T. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia ładowarkę wolnobieżną marki Kramer 342-480 o wartości 160 000 zł na szkodę B. M., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w nocy z 15/16 października 2008 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim przecięciu kłódki w bramie wjazdowej ogrodzonej posesji zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę specjalistyczną marki PAUS ASA nr rej. (...) o wartości 91 840,46 zł brutto na szkodę (...) S.A. we W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w dniu 27 października 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia spycharkę marki Komatsu D85A o wartości około 645 494 zł brutto na szkodę (...) J. M. (1), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

y

- w dniu 11 grudnia 2008 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki C. model 580SR2 o wartości około 201 300 zł na szkodę P. Ł., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J. – B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim przecięciu łańcucha z kłódką zabezpieczającego bramę wjazdową oraz otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę Caterpillar (...) i koparko - ładowarkę Caterpillar (...) o łącznej wartości 250 000 zł na szkodę CETUS Energetyka Gazowa sp. z o.o. w Ś., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu

Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

- w nocy z 30/31 stycznia 2009 r. w C., na terenie budowanego odcinka autostrady (...) między D. a B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka w drzwiach kabiny i uruchomienia silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę (...) 3CX o wartości 100 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,
- w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., Ł. W. i inną ustaloną oraz dalszą nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu przeszła w ogrodzeniu posesji oraz otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy JCB 525 o wartości 200 000 zł na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.,

przyjmując, iż czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżonego W. D. (1) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu między 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T., Ł. W. oraz inną nieustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę typu laweta nr rej. (...) i minikoparkę Hitachi ZX18 – przedmioty o łącznej wartości około 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na mocy art.278§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. uznaje oskarżonego W. D. (1) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 10 a 12 listopada 2008 r., na terenie budowanego odcinka autostrady (...) S. – B. w rejonie K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia przedmioty o łącznej wartości około 63 100 zł, a to:

- po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi barakowozu – znajdujący się wewnątrz agregat prądotwórczy marki H. o wartości 7 000 zł na szkodę Zakładu Inżynierijno – Budowlanego sp. j. K. S., J. S. w N.,
- pojemnik na wodę o pojemności 1000 l, a po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających drzwi metalowego kontenera – znajdujące się wewnątrz agregat prądotwórczy z wbudowaną spawarką, agregat prądotwórczy marki

Honda, trzy szlifierki kątowe marki Bosch, trzy wiertarki udarowe marki Bosch, dwie piły tarczowe marki Bosch, piłę łańcuchową marki Bosch, dwie wkrętarki akumulatorowe marki Bosch, komplet przewodów spawalniczych z maską, dwa bębny przewodów elektrycznych, butlę gazową z palnikiem i przewodami do papy termozgrzewalnej i drobne narzędzia – przedmioty o łącznej wartości 21 100 zł na szkodę KORMAL sp. z o.o. w K.,

- agregat prądotwórczy marki Himuinsa o wartości około 8 000 zł i zagęszczarkę do podłoża D. o wartości około 15 000 zł, a po uprzednim zerwaniu łańcucha z kłódką zabezpieczających drzwi kontenera – znajdującą się wewnątrz motopompe o wartości 7 000 zł, na szkodę firmy J&P AVAX S.A. w K.,
- po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń w postaci zamków w drzwiach samochodu V. (...) nr rej. (...) – znajdującą się wewnątrz zagęszczarkę do gruntu o wartości około 5 000 zł na szkodę firmy (...) z siedzibą w N.,

przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 został skazany za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i art.279§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.11§2 k.k. przy zast. art.64§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na mocy art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności, wymierzone oskarżonemu W. D. (1) za przypisane mu przestępstwa i ciąg przestępstw, orzekając wobec niego karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. uznaje oskarżonego B. S. (1) (S.) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu w okresie między kwietniem a majem 2008 r. w J., pomógł w zbyciu za kwotę 40 000 zł minikoparki marki Hitachi ZX 18 o wartości około 95 160 zł, uzyskanej za pomocą czynu zabronionego – kradzieży z włamaniem dokonanej pomiędzy 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P. na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., wiedząc, iż rzecz ta pochodzi z przestępstwa, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.291§1 k.k. i za to na mocy art.291§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

6. uznaje oskarżonego B. S. (1) za winnego tego, że:

- w dniu 16 czerwca 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), M. T., Ł. W. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu dopasowanym kluczem zamka w bramie wjazdowej i drzwi budynku gospodarczego na terenie bazy transportowej oraz po zabraniu znajdujących się w budynku kluczyków, zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy Daf model 95XF nr rej. (...), naczepę marki Fliegl nr rej. (...), naczepę typu wywrotka marki Dennison nr rej. (...), ładowarkę teleskopową Manitou 732, ładowarkę teleskopową Manitou 523, spawarkę M. - Mag, akumulator B. – przedmioty o łącznej wartości 378 960 zł na szkodę PPHU (...), tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), M. T., A. T. i inną ustaloną osobą, po uprzednim otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki JCB 3CX o wartości około 150 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w bliżej nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), M. T., A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę Caterpillar (...) o wartości 155 000 zł na szkodę J. K., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 12 października 2008 r. w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), A. T. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia ładowarkę wolnobieżną marki K. (...) o wartości 160 000 zł na szkodę B. M., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 27 października 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia spycharkę marki K. (...) o wartości około 645 494 zł brutto na szkodę (...) J. M. (1), tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w nocy z 30/31 stycznia 2009 r. w C., na terenie budowanego odcinka autostrady (...) między D. a B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), M. T. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę (...) 3CX o wartości 100 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), M. T., Ł. W. i inną ustaloną oraz dalszą nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu przeszła w ogrodzeniu posesji oraz otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy JCB 525 o wartości 200 000 zł na szkodę M. S., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

przyjmując, że czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. uznaje oskarżonego B. S. (1) za winnego tego, że w dniu 2 sierpnia 2008 r. w B. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z D. N. i inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Schmitz Cargobull nr rej. (...) o wartości 93 022,77 zł na szkodę (...) w Z. wraz z ładunkiem papieru do produkcji płyt kartonowo-gipsowych o wartości 39 250,61zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

8. uznaje oskarżonego B. S. (1) za winnego tego, że:

- w bliżej nieustalonym dniu między 24 a 27 października 2008 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z A. T. i inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę niskopodwoziową Crane Fruehauf nr rej. (...) wraz z frezarką do nawierzchni bitumicznych marki Caterpillar Bitelli – przedmioty o łącznej wartości 500 000 zł na szkodę Zakładu Usług (...) z siedzibą we W., dopuszczając się wskazanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k.,

- w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Krone nr rej. (...) o wartości 89 040 zł na szkodę Multi Truck Center GmbH w Z. wraz z ładunkiem w postaci modułów chłodniczych do samochodu O. (...) o wartości 183 887,72 zł na szkodę (...) w R. – przedmioty o łącznej wartości 272 927,72 zł, dopuszczając się wskazanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k.,

przyjmując, że czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.294§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

9. uznaje oskarżonego B. S. (1) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu pomiędzy 10 a 12 listopada 2008 r., na terenie budowanego odcinka autostrady (...) S. – B. w rejonie K., wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1) i z innymi ustalonymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia zagęszczarkę do podłoża D. o wartości około 15 000 zł, na szkodę

firmy J&P AVAX S.A. w K., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. na mocy art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu B. S. (1) za przypisane mu przestępstwa i ciągi przestępstw, orzekając wobec niego karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

11. uniewinnia oskarżonego B. S. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt XXVI, XXVII, XXIX części wstępnej wyroku;

12. uznaje oskarżonego D. N. (N.) za winnego tego, że w dniu 2 sierpnia 2008 r. w B. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1) i inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki Schmitz Cargobull nr rej. (...) o wartości 93 022,77 zł na szkodę (...) w Z. wraz z ładunkiem papieru do produkcji płyt kartonowo-gipsowych o wartości 39 250,61zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie II K 1362/00 został skazany za przestępstwa z art.279§1 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w ramach kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie VII K 127/08 m.in. w okresie od 31 maja 2006 r. do 19 marca 2007 r., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na mocy art.278§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

13. uznaje oskarżonego M. T. (T.) za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu między 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P., działając wspólnie i w porozumieniu W. D. (1), Ł. W. oraz inną nieustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę typu laweta nr rej. (...) i minikoparkę Hitachi ZX18 – przedmioty o łącznej wartości około 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

14. uznaje oskarżonego M. T. za winnego tego, że:

- w dniu 9 grudnia 2007 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1), Ł. W. oraz inną ustaloną osobą, po uprzednim otwarciu zamka drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparkę kołową L. 900 o wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 16 czerwca 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1), Ł. W. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu dopasowanym kluczem zamka w bramie wjazdowej i drzwi budynku gospodarczego na terenie bazy transportowej oraz po zabranii znajdujących się w budynku kluczyków, zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy D. model 95XF nr rej. (...), naczepę marki Fliegl nr rej. (...), naczepę typu wywrotka marki Dennison nr rej. (...), ładowarkę teleskopową Manitou 732, ładowarkę teleskopową Manitou 523, spawarkę M. - Mag, akumulator B. – przedmioty o łącznej wartości 378 960 zł na szkodę PPHU (...), tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1), A. T. i inną ustaloną osobą, po uprzednim otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki J. (...) o wartości około 150 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w bliżej nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1), A. T. i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę C. (...) o wartości 155 000 zł na szkodę J. K., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 11 grudnia 2008 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę marki C. model 580SR2 o wartości około 201 300 zł na szkodę P. Ł., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J. – B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim przecięciu łańcucha z kłódką zabezpieczającego bramę wjazdową oraz otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę Caterpillar (...) i koparko - ładowarkę Caterpillar (...) o łącznej wartości 250 000 zł na szkodę (...) sp. z o.o. w Ś., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w nocy z 30/31 stycznia 2009 r. w C., na terenie budowanego odcinka autostrady (...) między D. a B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otworzeniu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę (...) 3CX o wartości 100 000 zł na szkodę Eligiusza Pawłowskiego i Europejskiego Funduszu Leasingowego S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1), Ł. W. i inną ustaloną oraz dalszą nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu przeszła w ogrodzeniu posesji oraz otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy (...) 525 o wartości 200 000 zł na szkodę M. S., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

przyjmując, że czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

15. na mocy art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności, wymierzone oskarżonemu M. T. za przypisane mu przestępstwo i ciąg przestępstw, orzekając wobec niego karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

16. uznaje oskarżonego Ł. W. (W.) za winnego tego, że:

- w dniu 16 czerwca 2007 r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia ładowarkę kołową marki O&K typ L45 o wartości około 180 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w dniu 9 grudnia 2007 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T., W. D. (1) oraz inną ustaloną osobą, po uprzednim otworzeniu zamka drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem, zabrał w celu przywłaszczenia koparkę kołową L. 900 o wartości 70 000 zł na szkodę K. Ż., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w dniu 16 czerwca 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu dopasowanym kluczem zamka w bramie wjazdowej i drzwi budynku gospodarczego na terenie bazy transportowej oraz po zabraniu znajdujących się w budynku kluczyków, zabrał w celu przywłaszczenia ciągnik siodłowy D. model 95XF nr rej. (...), naczepę marki Fliegl nr rej. (...), naczepę typu wywrotka marki Dennison nr rej. (...), ładowarkę teleskopową Manitou 732, ładowarkę teleskopową Manitou 523, spawarkę M. - Mag, akumulator Bosch – przedmioty o łącznej wartości 378 960 zł na szkodę PPHU (...), tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

przyjmując, że czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

17. uznaje oskarżonego Ł. W. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu między 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P., działając wspólnie i w porozumieniu z M. T., W. D. (1) oraz inną nieustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia przyczepę typu laweta nr rej. (...) i minikoparkę Hitachi ZX18 – przedmioty o łącznej wartości około 100 000 zł na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

18. uznaje oskarżonego Ł. W. za winnego tego, że w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., W. D. (1) i inną ustaloną oraz dalszą nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu przesła w ogrodzeniu posesji oraz otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia wysięgnik teleskopowy (...) 525 o wartości 200 000 zł na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, bowiem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie IX K 1182/06 został skazany za przestępstwa z art.288§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 21 sierpnia 2006 r. do 22 sierpnia 2006 r. i od 5 września 2008 r. do 3 marca 2009 r., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

19. uznaje oskarżonego Ł. W. za winnego tego, że w okresie od 6 listopada 2007 r. do 4 września 2008 r. i od 4 marca 2009 r. do 1 sierpnia 2009 r. w C. uporeczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy ustawy, a następnie także wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 8 września 2008 r. sygn. akt IV RC 521/08/10, obowiązkułożenia na utrzymanie małoletniego syna F. W., czym naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.209§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

20. na mocy art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności, wymierzone oskarżonemu Ł. W. za przypisane mu przestępstwa i ciąg przestępstw, orzekając wobec niego karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

21. uznaje oskarżonego A. T. (T.) za winnego tego, że:

- w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., W. D. (1) i inną ustaloną osobą, po uprzednim otwarciu drzwi kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarki marki J. (...) o wartości około 150 000 zł na szkodę (...) S.A. we W., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w bliżej nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), M. T., W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia koparko – ładowarkę Caterpillar (...) o wartości 155 000 zł na szkodę J. K., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w dniu 12 października 2008 r. w Ż. k. B., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia ładowarkę wolnobieżną marki Kramer 342-480 o wartości 160 000 zł na szkodę B. M., tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,
- w nocy z 15/16 października 2008 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim przecięciu kłódki w bramie wjazdowej ogrodzonej posesji zabrał w celu przywłaszczenia

przyczepę specjalistyczną marki P. (...) nr rej. (...) o wartości 91 840,46 zł brutto na szkodę (...) S.A. we W., , tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

- w dniu 27 października 2008 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1), W. D. (1) i innymi ustalonymi osobami, po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach kabiny i uruchomieniu silnika dopasowanym kluczem zabrał w celu przywłaszczenia spycharkę marki K. (...) o wartości około 645 494 zł brutto na szkodę (...) J. M. (1), tj. czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.279§1 k.k.,

przyjmując, że czynów tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i za to na mocy art.279§1 k.k. przy zast. art.91§1 k.k. wymierza mu jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

22. uznaje oskarżonego A. T. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu między 24 a 27 października 2008 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1) i inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę niskopodwoziową Crane F. nr rej. (...) wraz z frezarką do nawierzchni bitumicznych marki Caterpillar Bitelli – przedmioty o łącznej wartości 500 000 zł na szkodę Zakładu Usług (...) z siedzibą we W., dopuszczając się wskazanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i za to na mocy art.294§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

23. uznaje oskarżonego A. T. za winnego tego, że w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia naczepę marki K. nr rej. (...) o wartości 89 040 zł na szkodę (...) w Z., tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

24. uznaje oskarżonego A. T. za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2009 r. w G. przyjął moduły chłodnicze do samochodu O. (...) o wartości o wartości 183 887,72 zł, uzyskane za pomocą czynu zabronionego – kradzieży dokonanej w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w P. na szkodę (...) w R., wiedząc, że rzeczy te pochodzą z przestępstwa, dopuszczając się wskazanego czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.291§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i za to na mocy art.294§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

25. na mocy art.91§2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu A. T. za przypisane mu przestępstwa i ciąg przestępstw, orzekając wobec niego karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

26. na mocy art.63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zalicza:

- oskarżonemu W. D. (1) – okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 grudnia 2007 r. do dnia 15 grudnia 2007 r. i od dnia 8 czerwca 2009 r. do dnia 28 czerwca 2011 r.,

- oskarżonemu B. S. (1) – okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 14 czerwca 2009 r. do dnia 29 kwietnia 2010 r.,

- oskarżonemu M. T. – okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 grudnia 2007 r. do dnia 15 grudnia 2007 r. i od dnia 7 lipca 2009 r. do dnia 27 stycznia 2011 r.,

- oskarżonemu Ł. W. – okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 sierpnia 2009 r. do dnia 20 czerwca 2011 r.,

- oskarżonemu A. T. – okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 marca 2010 r. do dnia 5 października 2010 r.;

27. na zasadzie art.29 ust.1 ustawy – Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. K. kwotę 2 880 zł plus 662,40 zł podatku VAT, łącznie kwotę 3 542,40 zł (trzy tysiące pięćset czterdzieści dwa złote czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz oskarżonego D. N.;

28. na zasadzie art.627 k.p.k., art.624§1 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt 4 i pkt 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat: od oskarżonego W. D. (1) kwotę 400 zł (czteryście złotych), od oskarżonego B. S. (1) kwotę 400 zł (czteryście złotych), od oskarżonego D. N. kwotę 300 zł (trzysta złotych), od oskarżonego M. T. kwotę 400 zł (czteryście złotych), od oskarżonego Ł. W. kwotę 400 zł (czteryście złotych), od oskarżonego A. T. kwotę 400 zł (czteryście złotych) oraz obciąża wszystkich oskarżonych częścią wydatków postępowania w kwotach po 769 zł (siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych), zwalniając od ponoszenia wydatków postępowania w pozostałej części.

Sygn. akt V K 131/10

UZASADNIENIE

Zarzuty z pkt VII, LXXXII aktu oskarżenia – czyn popełniony w dniu 16 czerwca 2007 r. w C.

W dniu 16 czerwca 2007 r. w godzinach wczesnowieczornych W. D. (1) przywiózł Ł. W. i R. P. (1) do C., w pobliżu wyrobiska pocegielnianego przy ul. (...). W miejscu tym od pewnego czasu prowadzone były prace rekultywacyjne z użyciem sprzętu ciężkiego – ładowarki kołowej marki O&K typ L45 (tzw. fadromy). Maszyna miała wartość około 180 000 zł i pozostawała w użytkowaniu H. D. na mocy umowy leasingu zawartej z Europejskim Funduszem Leasingowym S.A. we W.. Operatorem ładowarki był syn właściciela firmy „(...) – D. D. (2). Po zakończonym dniu pracy zaparkował on sprzęt nieopodal ogrodzonego terenu wyrobiska, w pobliżu Domu Związkowego Hodowców Gołębi Poczтовых. Drzwi kabiny zamknął na klucz i udał się do swojej dziewczyny. W. D. (1) „upatrzył” przedmiotową ładowarkę już wcześniej i uzgodnił jej kradzież z B. S. (1), sprzęt miał zostać dostarczony do A. T..

Bezpośrednio do miejsca postoju maszyny podeszli R. P. (1) i Ł. W.. Posługując się dopasowanym kluczem R. P. (1) otworzył drzwi maszyny i uruchomił silnik. Do środka wsiadł również Ł. W.. Obaj, zgodnie z instrukcjami W. D. (1), przemieścili ładowarkę do S. i zatrzymali się na parkingu przed restauracją (...). Tam czekał na nich nieustalony mężczyzna – kierowca ciągnika siodłowego z lawetą. Gdy R. P. (1) wjechał ładowarką na lawetę, tak przygotowaną do dalszego transportu maszynę zauważył mieszkający w S. J. P.. Napisy i firmowe logo na drzwiach kabiny i na wysięgniku nie pozostawiały wątpliwości, że chodzi o tę samą ładowarkę, której kupnem krótko wcześniej był zainteresowany pracodawca J. P. – właściciel miejscowego placu drzewa. J. P. zapytał mężczyzn stojących przy lawecie, czy kupili przedmiotową maszynę. W odpowiedzi usłyszał, że ładowarka jest sprzedana i że „jedzie na W.”. Gdy odjechał sprzed restauracji, poinformował telefonicznie o wszystkim swojego pracodawcę, a ten z kolei zadzwonił do D. D. (2) z wyrzutami, że maszynę sprzedano komuś innemu. Zaskoczony D. D. (2) udał się do miejsca, gdzie pozostawił ładowarkę. Stwierdziwszy brak maszyny, zaalarmował Komisariat Policji w C. o kradzież. W tym czasie kierowca zestawu, na którym załadowana była fadroma, odjechał już ze S., kierując się w stronę zjazdu na autostradę (...). Po drodze wysadził R. P. (1), po którego następnie przyjechał samochodem W. D. (1).

Skradziony sprzęt trafił za pośrednictwem B. S. (1) w posiadanie A. T., który w sierpniu 2007 r. zbył ładowarkę firmie mającej siedzibę w B.. Formalnie jako sprzedający występował przedsiębiorca z W., M. J., a o wystawienie fikcyjnej faktury A. T. zwrócił się do brata tego ostatniego - G. J. ps. (...).

Zarzut współudziału w kradzieży ładowarki kołowej O&K, popełnionej w dniu 16 czerwca 2007 r. w C., został postawiony kolejnym osobom - B. S. (1) i A. T., w odrębnym postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą akt 2 Ds 718/10 Prokuratury Rejonowej w Rybniku. W dniu 30 grudnia 2009 r. Prokurator skierował w tej sprawie akt oskarżenia, zaś w dniu 19 września 2012 r. przed Sądem Rejonowym w Rybniku zapadł w trybie art.387 k.p.k. wyrok skazujący wobec B. S. (1). Przeciwno G. J. wniesiony został akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Żorach, gdzie

zarzucono mu m.in. udzielenie pomocy w zbyciu ładowarki, pochodzącej z kradzieży z włamaniem na szkodę (...) S.A. Postępowanie sądowe jest w toku.

/dowód: zeznania świadka D. D. (2) – k.948-950, zeznania świadka J. P. – k.965v-966, zeznania świadka H. D. – k.972-973, zeznania świadka J. T. – k.978v, zeznania i wyjaśnienia R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.3030 akt V K 53/10; zeznania świadka G. J. – k.2171v-2174 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939 akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; dokumentacja dot. leasingu pojazdu – k.953-958, protokół oględzin miejsca – k.959-960, dokumentacja fotograficzna – k.976 akt V K 1/10; odpis faktury VAT – k.2035 akt V K 131/10; odpis aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 718/10 – k.661-673 akt V K 131/10; odpis wyroku w sprawie IX K 254/11 Sądu Rejonowego w Rybniku – k.1844 akt V K 131/10; odpis aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 675/11 Prokuratury Rejonowej w Rybniku – k.2045-2048 akt V K 131/10 /

Oskarżony W. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanej mu kradzieży. Początkowo odmówił w tym przedmiocie wyjaśnień, zaś przesłuchiwany przez Prokuratora w dniu 29 grudnia 2009 r. podał, iż o zdarzeniu dowiedział się od R. P. (1), który pracował w pobliżu miejsca postoju fadromy i chwalił się mu dokonaniem kradzieży jej kradzieży. Oskarżony podniósł, że nie podejmował żadnych starań o znalezienie nabywcy na wspomnianą ładowarkę, jakkolwiek R. P. (1) go o to prosił. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W. w sprawie V K 1/10 wyjaśnił, iż w dniu zarzucanego zdarzenia odbierał swoim samochodem R. P. (1) z autostrady (...) K. – W., nie widział jednak skradzionej maszyny, ani nie ma wiedzy, z kim R. P. (1) kradzieży dokonał. Swoje stanowisko w przedmiocie zarzutu podtrzymał w dalszym postępowaniu.

Oskarżony Ł. W. w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia wyżej wskazanego czynu i odmówił składania wyjaśnień. Stanowisko to zmienił w postępowaniu w sprawie V K 1/10 Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W., potwierdzając, iż wziął udział w kradzieży fadromy z okolic cegielni. Wyjaśnił, że czynu tego dopuścił się wspólnie z R. P. (1), który poprowadził skradziony sprzęt na parking do S., wjechał nim na lawetę i odjechał wraz z kierowcą ciągnika, do którego laweta była podczepiona. Oświadczył, że o udziale innych oskarżonych w zajściu mu nie wiadomo, a zapłatę za własne uczestnictwo w kradzieży miał otrzymać od R. P. (1). Powyższą wersję wypadków podtrzymał przesłuchiwany przed Sądem w niniejszej sprawie.

Wyjaśnieniom oskarżonych dano wiarę jedynie częściowo. W odniesieniu do Ł. W. na uwzględnienie zasługiwało przyznanie się do zaboru i przemieszczenia maszyny wspólnie z R. P. (1), a także wskazanie miejsca i sposobu załadunku sprzętu przed dalszym transportem, te okoliczności korelują bowiem z zeznaniami R. P. (1), a także przypadkowych świadków załadunku przed restauracją (...). Oskarżony ten, natomiast, ewidentnie zataił udział W. D. (1) w kradzieży, przemilczając w swoich wyjaśnieniach choćby kwestię, kto zlokalizował fadromę na potrzeby kradzieży, kto podwiózł jego i R. P. (1) na miejsce zajścia i kto zorganizował odbiór maszyny w S.. Z zeznań świadka R. P. wprost wynika, że wszystkie te czynności w ramach wspólnego przedsięwzięcia wykonał właśnie W. D. (1). Ten ostatni również otrzymał pieniądze za skradziony sprzęt i z uzyskanej sumy regulował „wynagrodzenie” na rzecz R. P. (1) i Ł. W.. R. P. (1) nie posiadał kontaktów potrzebnych do zorganizowania zbytu specjalistycznej maszyny, nie miał „dojścia” do B. S. (1), ani tym bardziej do A. T., który w omawianym przypadku faktycznie fadromę pokrzywdzonego sprzedał. Ze względu na sprzeczność z jednoznacznymi twierdzeniami skazanego współsprawcy przestępstwa, nie zasługiwała na wiarę zasadnicza część wyjaśnień oskarżonego W. D. (1), który negował swój udział w zarzucanym mu czynie – oparcie w pozostałym materiale dowodowym znalazła jedynie wzmianka oskarżonego o odebraniu tego dnia R. P. (1) z (okolic) autostrady.

Zarzut z pkt VIII aktu oskarżenia – czyn popełniony w dniu 1 sierpnia 2007 r. w S.

Do udziału w kolejnej kradzieży W. D. (1) nakłonił mieszkańca S., T. K.. Obaj znali się jeszcze z czasów, gdy T. K. zamieszkiwał w P.. Łączyły ich relacje towarzyskie, nadto zaś W. D. (1) był ojcem chrzestnym najstarszej córki T. K.. Latem 2007 r. na posesji T. K. przy ul. (...) w S. parkowana była parkowana koparko – ładowarka (...) typ (...), należąca do (...) sp. z o.o., która prowadziła w tym czasie prace przy budowie pobliskiego gazociągu. Na mocy umowy zawartej

z firmą (...) zobowiązał się do dozoru pozostawianej u niego maszyny, za wynagrodzeniem. Dowiedziawszy się o tym, W. D. (1) zaproponował mu „układ” – T. K. miał na kilka godzin wyjechać wraz z rodziną po to, by w tym czasie inne osoby zajęły się kradzieżą koparko – ładowarki sprzed jego domu. T. K., skuszony obietnicą otrzymania w zamian pieniędzy, przystał na propozycję W. D. (1). W dniu 1 sierpnia 2007 r. w godzinach popołudniowych zgodnie z ustaleniami udał się wraz z konkubiną i dziećmi do rodziny mieszkającej w C.. Wieczorem W. D. (1) przywiózł z K. znajomego operatora sprzętu ciężkiego – A. B. (1), informując go, że trzeba przeprowadzić koparko – ładowarkę „na inną budowę”. Wskazał maszynę stojącą przed domem T. K., wręczył A. B. (1) klucz do maszyny, po czym polecił, by ten uruchomił silnik i jechał za nim. W łyżce zaparkowanej koparko-ładowarki znajdowała się w tym czasie zagęszczarka wibracyjna do ubijania wykopów, również należąca do spółki (...). Wartość koparko – ładowarki wraz z ubijarką wynosiła łącznie 86 000 zł. Pilotowany przez W. D. (1), A. B. (1) przemieścił sprzęt do miejsca nazywanego W.. Tam czekał już nieustalony mężczyzna z przygotowaną lawetą, podpiętą do ciągnika siodłowego. A. B. (1) wjechał skradzioną maszyną na lawetę. Po zakończeniu manewru został odwieziony do domu, a nazajutrz W. D. (1) przyjechał do jego miejsca pracy i przekazał mu kwotę 200 zł za „pomoc przy transporcie”. Z kolei w późniejszym czasie T. K. przyjął z rąk W. D. (1) pieniądze w kwocie około 900 złotych.

/dowód: wyjaśnienia i zeznania A. B. (1) – k.1250-1254, 1699, 3817v-3818 akt V K 1/10, k.687-689 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania T. K. – k.613-614, 2293-2295, 3804-3905 akt V K 1/10, k.742v-746 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; zeznania świadka R. P. (2) – k.485-486 akt V K 1/10, k.988 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży – k.488-489 akt V K 1/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10/

Oskarżony W. D. (1) początkowo nie przyznał się do popełnienia wskazanego wyżej czynu. Podczas ostatniego przesłuchania w śledztwie, w dniu 29 grudnia 2009 r., stwierdził, że wziął udział w kradzieży maszyny (...) w S. za namową R. P. (1) i zaangażował A. B. (1), aby ten przyprowadził maszynę do W.. W postępowaniu sądowym jako pomysłodawcę kradzieży wskazywał T. K., który miał być niezadowolony z realizacji umowy przechowania z firmą (...) i zaproponować mu „kupno” koparki stojącej na jego podwórzu. Oskarżony wyjaśnił też, że był obecny na miejscu załadunku w W. i widział, jak maszyna odjeżdża na lawecie przypiętej do ciągnika, którym kierował A. C. (1).

Wyjaśnieniom oskarżonego dano wiarę w części, w jakiej przyznał się do współudziału w przestępstwie, jego sprawstwo potwierdzają bowiem zeznania T. K. i A. B. (1), prawomocnie skazanych w odrębnym postępowaniu, a pośrednio - także R. P. (1), któremu W. D. (1) mówił o kradzieży CATa i wymieniał imię operatora, zaangażowanego do kierowania kradzioną maszyną (A.). W zakresie, w jakim oskarżony obciążał osoby, którym nie stawiano zarzutów współudziałania w kradzieży i odżegnywał się od roli inicjatora przestępczej akcji, jego wyjaśnienia były odosobnione, a przemilczając kwestie zorganizowania załadunku i znalezienia odbiorcy sprzętu, W. D. (1) zmierzał do umniejszenia własnej odpowiedzialności karnej.

Zarzuty z pkt IX, LXV, LXXXIII aktu oskarżenia – czyn popełniony w bliżej nieustalonym dniu między 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P.

Zarzut z pkt XXV aktu oskarżenia – czyn popełniony w bliżej nieustalonym dniu między kwietniem a majem 2008 r. w J.

Kolejnym sprzętem wytypowanym do kradzieży była minikoparka marki H. (...). Stanowiła ona własność Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej sp. z o.o. w G. k. P., a do jej transportowania właściciel używał specjalnie zakupionej w tym celu dwuosiowej przyczepy - lawety nr rej. (...). Wiedzą o miejscu parkowania maszyny podzielił się z W. D. (1) R. P. (1), który w tamtym czasie pracował przy odwodnieniu drogi w pobliskiej miejscowości M.. W dniu 9 listopada 2007 r. po południu pracownicy (...) pozostawili minikoparkę na lawecie, na ogrodzonym placu z bramą wjazdową, mieszczącym się przy ul. (...) w G.. W nieustalonym dniu między 9 a 12 listopada 2007 r. M. T., działając w porozumieniu z W. D. (1), udał się wraz z Ł. W. swoim samochodem marki B. do zajazdu położonego w lesie niedaleko

P.. Tam M. T. i Ł. W. spotkali się z nieustalonym mężczyzną, który przyjechał samochodem dostawczym M. i po kradzieży miał przetransportować łup w okolice W.. M. T. przesiadł się do M. i wspólnie z jego kierowcą udał się do miejscowości G., do miejsca planowanej kradzieży. Za nim podążał Ł. W., kierując samochodem należącym do M. T.. Na miejscu kierujący M. wjechał na plac przy ul. (...) zaś podpięli do pojazdu lawetę wraz z minikoparką. Przez pewien czas, do wyjazdu z P., M. T. i Ł. W. towarzyszyli kierowcy M. w drodze z miejsca zdarzenia, a następnie wrócili do domu.

Pracownicy Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G. ujawnili kradzież rano w dniu 12 listopada 2007 r. Kłódka służąca do zamykania bramy wjazdowej była otwarta i nie nosiła śladów mechanicznych uszkodzeń. Przed kradzieżą pokrzywdzony użytkownik minikoparkę H. od kilkunastu miesięcy. Fabrycznie nowa maszyna została przezeń nabyta w 2006 r. za kwotę 95 160 zł brutto. Jej wartość wraz z lawetą, na której była umieszczona, wynosiła w dacie kradzieży około 100 000 złotych.

Skradziona minikoparka H. (...) została pierwotnie dostarczona A. T. z W.. Zanim ten znalazł nabywcę na sprzęt, został osadzony w Areszcie Śledczym we W., gdzie przebywał do dnia 19 czerwca 2008 r. Posiadanie maszyny przejął B. S. (1), znający jej przestępcze pochodzenie. M. ulokował na terenie gospodarstwa rolnego w jednej z wsi nieopodal B.. Następnie, między kwietniem a majem 2008 r., za pośrednictwem nieustalonego mężczyzny, sprzedał minikoparkę T. N. z J.. Żona T. N. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...), zaś nabyta maszyna miała służyć pracownikom przedsiębiorstwa do wykonywania wykopów pod przewody teleinformatyczne. Kupujący zdecydował się na transakcję, mimo że maszyna nie miała stosownych dokumentów. B. S. (1) tytułem ceny sprzedaży otrzymał kwotę 40 000 zł.

W dniu 11 września 2009 r., dzięki ustaleniom poczynionym samodzielnie przez pracowników (...) w G., w miejscu robót prowadzonych przez przedsiębiorstwo Naltel-Com w D. zatrzymano skradzioną minikoparkę. Odzyskany sprzęt zwrócono przedstawicielowi pokrzywdzonej spółki. T. N. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 28 kwietnia 2009 r. został uznany za winnego popełnienia występku z art.292§1 k.k., polegającego na tym, że pomiędzy kwietniem a majem 2008 r. w J. nabył od nieustalonej osoby za kwotę 40 000 zł minikoparkę Hitachi ZX 18 nr ser. (...) o wartości 78 000 zł uzyskaną z dokonanej w listopadzie 2007 r. kradzieży na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej sp. z o.o. w G., o której to na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że została uzyskana za pomocą czynu zabronionego.

/dowód: zeznania świadka T. G. – k.2895 akt V K 1/10, k.1142 akt V K 131/10; zeznania świadka S. S. (1) – k.2072v akt V K 1/10, k.1142v-1143 akt V K 131/10; zeznania świadka D. K. – k.2071 akt V K 1/10; wyjaśnienia i zeznania T. N. – k.2078v-2079, 2168-2169 akt V K 1/10, k.1391v-1393 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.485-486, 549v-555, 984v-986 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-652, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939 akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; umowa sprzedaży i gwarancji – k.2065-2066, kopia dowodu rejestracyjnego przyczepy ciężarowej – k.2067, protokół zatrzymania rzeczy – k.2084-2086, pokwitowanie odbioru rzeczy – k.2087, wyrok Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 28 kwietnia 2009 r. w sprawie VI K 14/09 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. z 21 września 2009 r. w sprawie V Ka 450/09 – k.85 i 122 załączonych akt sprawy VI K 14/09 Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju; wydruki z bazy (...) i informacja o pobycie w areszcie śledczym – k.2195, 2219 akt V K 131/10 /

Oskarżony W. D. (1), zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia omawianego czynu. Utrzymywał, że o kradzieży minikoparki dowiedział się kilka dni po zajściu od R. P. (1), który chwalił się dokonaniem tego przestępstwa. Podniósł także, iż R. P. (1) sam sprzedał skradzioną maszynę za kwotę 8 000 złotych.

Oskarżony M. T., przesłuchiwany w śledztwie, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i odmówił wyjaśnień. W postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10, jak również podczas przesłuchania przed Sądem w niniejszej sprawie, oskarżony przyznał się do dokonania kradzieży w G. k. P., a jako współników podał Ł. W. i R. P. (1) („Ten czyn został dokonany tylko przez nas w trójkę” – k.3899v). Wyjaśnił, że o miejscu postoju lawety z minikoparką powiedział mu pracujący w pobliżu R. P. (1), który też poinformował go o znalezieniu kupca na maszynę. Oświadczył, że po lawetę z minikoparką przyjechał busem nie znany mu mężczyzna i że na spotkanie z nim udał się swoim samochodem wspólnie z R. P. (1) i Ł. W..

Oskarżony Ł. W. na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i odmówił składania wyjaśnień. Swoje stanowisko w przedmiocie zarzutu zmienił na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10. Oświadczył wówczas, że dopuścił się zarzucanego przestępstwa z M. T., a także R. P. (1), który miał być pomysłodawcą kradzieży. Wyjaśnił, iż minikoparka została przez nich zabrana z miejsca postoju, wraz z lawetą, na której była umieszczona. Sam – jak przyznał - podpinał załadowaną lawetę do busa marki M., którym przybył nie znany mu mężczyzna i którego prowadzenie przejął na czas kradzieży M. T.. Powyższe wyjaśnienia oskarżony podtrzymał także w postępowaniu sądowym toczącym się po wyłączeniu jego sprawy do odrębnego rozpoznania.

Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na uwzględnienie w zakresie, w jakim wymieniony podniósł, że R. P. (1) pracował w pobliżu miejsca kradzieży, prawdziwość tej informacji potwierdził bowiem sam R. P. (1). W przypadku wyjaśnień M. T. i Ł. W. na wiarę zasługiwało przyznanie, że każdy z nich uczestniczył w zaborze lawety z minikoparką, a także te fragmenty, w których oskarżeni zbieżnie określili sposób wywiezienia łupów z udziałem nieustalonego kierowcy busa oraz kierunek, w jakim dalej odbywał się transport w ich asyście. Nie ma wystarczających podstaw do kwestionowania, że W. D. (1) nie było obecnego przy samej kradzieży, nieprzekonywujące jest jednak przedstawianie zdarzenia z pominięciem udziału tego ostatniego. Nielogiczne byłoby przyjęcie, że Ł. W. - pasierb oskarżonego W. D. (1) i M. T., który cieszył się zaufaniem W. D. (1) i podczas wspólnie dokonywanych kradzieży otrzymywał stosunkowo najmniej ryzykowne zadania, postanowili zadziałać „za plecami” W. D. (1), wobec którego przejawiali lojalność nawet w toku procesu karnego. Powiązania między oskarżonymi oraz konfiguracja osobowa innych przestępstw, przypisanych M. T. i Ł. W. w niniejszej sprawie, uzasadniają wniosek, że M. T. i Ł. W. nie zdecydowaliby się wziąć udział w przedsięwzięciu kradzieży, którego organizatorem i głównym beneficjentem byłby R. P. (1), a które miałyby zostać zrealizowane bez porozumienia z W. D. (1). Nadmienić należy, iż relacje oskarżonych z R. P. (1) trudno było określić jako przyjazne czy zażyłe, M. T. zaś wyrażał się o tym ostatnim wręcz pogardliwie („Od czasów szkoły podstawowej nie jesteśmy w najlepszych stosunkach i nie darzymy się sympatią. (...) P. się raczej nie lubi, bo z niego jest taki sierota” – k.591). R. P. (1) nie miał także – co już wcześniej podnoszono - kontaktów potrzebnych do załatwienia zbytu sprzętu, a bez zorganizowania odbiorcy dokonywanie kradzieży tego rodzaju przedmiotów nie miało sensu. Jego zeznania przeczą wersji, jakoby oskarżony W. D. (1) nie miał nic wspólnego z kradzieżą na szkodę (...) w G. („D. powiedział mi o tym podczas kradzieży tego wyciągu dekarskiego w Ż.. D. mówił, że te V. które wzięli do kradzieży tej minikoparki w M. [administracyjnie - w miejscowości G.] to szło, a te przy wyciągu dekarskim to było słabe. D. mówił jeszcze że po tą minikoparkę przyjechał T. ale nie wiem z kim on po to przyjechał” – k.1459). O udziale W. D. (1) w kradzieży minikoparki z przyczepką R. P. (1) wspominał poza tym w rozmowie z H. R. (k.2304). Co do tego, czy w kradzieży uczestniczył w jakiegokolwiek formie również świadek R. P. (1) trudno wypowiadać się autorytatywnie w sytuacji, gdy wymieniony nie został oskarżony o popełnienie przedmiotowego czynu, choć niewątpliwym jest, że w ramach zatrudnienia wykonywał prace ziemne w pobliskiej miejscowości i miał wiedzę o miejscu postoju lawety z minikoparką, miejsce to zresztą wskazał w toku eksperymentu procesowego.

Do zarzutu paserstwa minikoparki, pochodzącej z kradzieży w G., przyznał się oskarżony B. S. (1). Pierwotnie utrzymywał, że o pomoc w sprzedaży maszyny zwrócił się do niego znajomy o imieniu T. z okolic W., a kradziony sprzęt miał „podobno przyjechać z Anglii” (k.2479v). Ostatecznie, przesłuchiwany w postępowaniu sądowym, przyznał, że minikoparkę „wziął” od A. T. i sprzedał, wiedząc, że brak jest dokumentów jej pochodzenia. Jak stwierdził, domyślał się, że maszyna jest kradziona. Nadmienił, że działał za wiedzą i wolą A. T., który sam nie mógł się zająć spieniężeniem minikoparki z uwagi na zatrzymanie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom B. S. (1), że uczestniczył w zbyciu kradzionej minikoparki, potwierdzają je bowiem zeznania nabywcy – T. N.. Świadek wskazał adres kamienicy w B., w której przebywał jego kontrahent – mężczyzna przedstawiający się imieniem B. i adres ten okazał się tożsamy z miejscem zamieszkania konkubiny B. S. (1). Po okazaniu tablicy poglądowej T. N. rozpoznał stanowczo zdjęcie oskarżonego jako tego, który sprzedał mu minikoparkę (k.2168). Co się z kolei tyczy okoliczności, w jakich B. S. (1) miał podjąć się sprzedaży kradzionej maszyny, to wersję o niemożności przeprowadzenia transakcji przez A. T. uprawdopodobnia porównanie czasu przestępstwa (między kwietniem a majem 2008 r.) z okresem pobytu A. T. w Areszcie Śledczym we W. (4 kwietnia 2008 r. – 19 czerwca 2008 r.), przy czym brak jest dowodów pozwalających przyjąć, że oskarżony B. S. (1) miał związek z kradzieżą, z której przedmiotowa maszyna pochodziła.

Zarzuty z pkt X, LXVI, LXXXIV aktu oskarżenia – czyn popełniony w dniu 9 grudnia 2007 r. w Ż.

Późną jesienią 2007 r. W. Ż. wykonywał na terenie Ż. roboty ziemne jako operator koparki kołowej marki Liebherr 900. Maszyna stanowiła własność jego syna – K. Ż. i miała wartość 70 000 zł. Po godzinach pracy W. Ż. pozostawiał koparkę na ogrodzonym terenie stacji paliw (...) przy ul. (...) w Ż.. Współwłaścicielem stacji był A. M. (1), który zgodził się na przechowywanie maszyny. Późnym wieczorem 7 grudnia 2007 r., już po godzinach otwarcia stacji, przyjechali na nią M. T. i W. D. (1). Poruszali się należącym do M. T. samochodem marki B. (...) nr rej. (...), z wbudowaną instalacją gazową. Nocujący na miejscu A. M. (1) mimo nietypowej pory wpuścił klientów na teren stacji (...). W. D. (1) zatankował samochód gazem za kwotę 20 zł, wypytuując przy tym właściciela, czy stacja jest czynna również w niedziele. Uzyskawszy odpowiedź, że w niedziele stacja jest zamknięta, odjechał wraz z M. T.. Zaparkowaną koparkę postanowił ukraść pod nieobecność właściciela stacji, angażując do udziału w przestępstwie zaufane osoby.

W niedzielę 9 grudnia 2007 r., późnym popołudniem W. D. (1) przyjechał samochodem A. (...) do Ż.. Przywiózł ze sobą M. T., Ł. W. i R. P. (1). Dwaj ostatni wysiedli w okolicach stacji (...) przy ul. (...). W założonych rękawiczkach dostali się na teren stacji, „unieszkodliwiając” gazem pieprzowym psa, który pilnował posesji. Kluczem, pasującym do wszystkich egzemplarzy maszyn marki L., R. P. (1) otworzył drzwi kabiny i uruchomił silnik zaparkowanej koparki. Kierując maszyną, wyjechał nią na ulicę, a następnie skręcił w boczną drogę, prowadzącą obok zabudowań mieszkalnych do lasu. Ł. W. jechał z nim w kabinie koparki, co pewien czas wysiadając i pokazując mu z zewnątrz, jak powinien manewrować maszyną na drodze. W. D. (1) i M. T., którzy wcześniej „kręcili się” w okolicy miejsca kradzieży, by w razie potrzeby ostrzec współników przed niebezpieczeństwem, podążyli za koparką. Kierujący samochodem A., widząc że maszyna zmierza w uzgodnionym kierunku, pospiesznie zawrócił i z dużą prędkością odjechał w stronę ul. (...). Tymczasem nietypowy widok koparki, poruszającej się w niedzielny wieczór w kierunku lasu oraz zachowanie kierowcy A. wzbudziły podejrzenia u przypadkowego świadka – siedemnastoletniego R. S.. Młody mężczyzna, obserwując nieporadne manewry koparką, które odbywały się przed jego posesją, skojarzył, że taką maszyną widywał na pobliskiej stacji (...) i że w niedziele nigdy nikt na niej nie pracował, w związku z czym najprawdopodobniej doszło do kradzieży sprzętu. O swoich przypuszczeniach poinformował ojca, który zaalarmował telefonicznie Policję. Gdy R. P. (1) i Ł. W. dostrzegli alarmowe sygnały świetlne radiowozów, zbliżające się w ich kierunku, porzucili koparkę na terenie leśnym, w odległości około 2 km od przejazdu kolejowego w Ż., a sami zbiegli. Porzucona koparka została zwrócona pokrzywdzonemu.

W ramach czynności poszukiwawczych funkcjonariusze Policji postanowili udać się wraz ze świadkiem R. S. dalej, drogą leśną w kierunku W.. W ten sposób na parkingu przy zajęździe „Szałas” przy drodze krajowej nr (...) natknęli się na W. D. (1) i M. T., siedzących w samochodzie A. (...) nr rej. (...) koloru srebrnego, zarejestrowanym na nazwisko mieszkańca Łaska - W. W. (2). W czasie przeszukania osoby W. D. (1) zabezpieczono dwa telefony komórkowe – S. i Motorola. Przeszukiwany wyłączył pierwszy z aparatów, oświadczając funkcjonariuszom Policji, że nie pamięta numeru (...) potrzebnego do ponownego uruchomienia telefonu. W toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych M. T. znaleziono z kolei m.in. klucz metalowy z plastikową rękojęścią, na której obustronnie widniał napis (...).

M. T. i W. D. (1) zostali w dniu 13 grudnia 2007 r. zatrzymani pod zarzutem kradzieży koparki na szkodę K. Ż.. Po zastosowaniu przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żorach nieizolacyjnych środków zapobiegawczych (dozór Policji) obaj zostali zwolnieni w dniu 15 grudnia 2007 r.

/dowód: zeznania świadka K. Ż. – k.1035 akt V K 1/10, k.1522 akt V K 131/10, zeznania świadka W. Ż. – k.1164v akt V K 1/10, k.1521 akt V K 131/10; zeznania świadka A. M. (1) – k.1047v, 1048v, 1050v, 1106-1107, 1220v akt V K 1/10, k.1515-1517, 1665, 1666 akt V K 131/10; zeznania świadka R. S. – k.1056v-1057 akt V K 1/10, k.1518-1519 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939 akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V k 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca odnalezienia koparki – k.1031-1032 akt V K 1/10, protokół przeszukania osoby – k.1061-1063 akt V K 1/10, protokół zatrzymania pojazdu – k.1070-1072 akt V K 1/10, protokoły przeszukania pojazdów – k.1066-1068, 1091-1093 akt V K 1/10, protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k.1077-1079 akt V K 1/10; protokół oględzin pojazdu – k.1082-1083 akt V K 1/10; protokoły zatrzymania osób – k.1094, 1100 akt V K 1/10; pismo (...) S.A. z załącznikami – k.1186-1206 akt V K 1/10, pismo Referatu Komunikacji Starostwa Powiatowego w R. – k.1567 akt V K 131/10/

Oskarżony W. D. (1) zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanej mu kradzieży koparki L.. Początkowo odmówił złożenia zeznań w przedmiocie zarzutu. W czasie przesłuchania przez Prokuratora w dniu 29 grudnia 2009 r. podniósł, iż ani on, ani M. T. nie mieli nic wspólnego z zarzucanym zdarzeniem, gdyż przebywali w barze (...) w Ż., gdzie następnie zostali zatrzymani. Utrzymywał, że o kradzieży dowiedział się po fakcie od R. P. (1), który chwalił się zaborem koparki, a wcześniej prosił go o znalezienie kupca na tę maszynę. Składając wyjaśnienia przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10, oskarżony dodał, że zanim przybył do baru (...), przebywał w kasynie, skąd pojechał samochodem odebrać M. T., który z nie znanych mu przyczyn stał przy drodze P. – Ż.. Twierdził też, iż podczas zatrzymania usłyszał od M. T., że ten wspólnie z R. P. (1) „usiłowali dokonać jakiejś kradzieży” (k.3975). Z kolei przesłuchiwany na rozprawie w niniejszej sprawie, W. D. (1) stwierdził, że w ogóle tego dnia nie jeździł po M. T., lecz pożyczył mu swój samochód w celu załatwienia bliżej nieokreślonych spraw - samochodem tym M. T. następnie przyjechał po niego do kasyna w Ż. i obaj udali się do baru (...).

Oskarżony M. T. w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Zasadniczo odmówił składania na tym etapie wyjaśnień – ustosunkował się jedynie do wyników przeszukania jego miejsca zamieszkania, oświadczając, że klucz z napisem (...) znalazł przypadkowo na terenie budowy zakładów Fiat w T., podniósł go z ziemi i zabrał ze sobą. Do winy przyznał się dopiero na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w sprawie V K 1/10 i zmienione stanowisko podtrzymał w postępowaniu toczącym się po wyłączeniu jego sprawy do odrębnego rozpoznania. Wyjaśnił, że kradzieży koparki L., stojącej na tyłach stacji (...), dopuścił się wspólnie z R. P. (1) i Ł. W., przy czym jego rolą było tylko stanie na tzw. czatach i obserwowanie terenu. Utrzymywał, że do udziału w przestępstwie namówił go R. P. (1). Oznajmił, że do Ż. przyjechał tego dnia autobusem i dopiero na pytania oskarżyciela publicznego i Sądu wspominał o obecności W. D. (1), unikając jednak wskazania jego związku ze zdarzeniem i enigmatycznie tłumacząc fakt, że zostali wspólnie zatrzymani przez Policję („być może Policja (...) widziała samochód W. D. (2), który tam wtedy był ze mną w tym miejscu, bo po mnie przyjechał sam” – k.3903v akt V K 1/10; „Po prostu jak zorientowałem się, że w boczną ulicę radiowozem wjeżdża Policja (...), to musiałem się jakoś z tego miejsca przy głównej drodze Ż. – P. wydostać i właśnie wtedy postanowiłem zatelefonować do W. D. (1).(…) D. przyjechał wtedy po mnie chyba samochodem marki A. i od razu podjechaliśmy pod bar (...) w Ż., zatrzymaliśmy się, bo tam po prostu można coś zjeść” - k.682v akt V K 131/10).

Oskarżony Ł. W., przesłuchiwany w toku śledztwa, nie przyznał się do popełnienia omawianego czynu i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu sądowym zmienił stanowisko w przedmiocie zarzutu – podał, że przedmiotowej kradzieży dopuścił się z R. P. (1) i M. T.. Utrzymał, że inicjatorem kradzieży koparki był R. P. (1) i że do Ż. przyjechał z R. P. (1) jego samochodem. Stwierdził także, że o zatrzymaniu tego dnia M. T. i W. D. (1) nic nie wie.

Wyjaśnienia oskarżonych zasługiwały na wiarę jedynie w ograniczonym zakresie. Spośród twierdzeń W. D. (1) podstawą ustaleń faktycznych mogło stać się co najwyżej przyznanie faktu zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji w dacie zajścia i wskazanie, że M. T. i R. P. (1) uczestniczyli w kradzieży z 9 grudnia 2007 r. Całkowicie nieprzekonujące są podawane przez oskarżonego okoliczności, w jakich miałby rzekomo zasłyszeć o zajściu, a próby przekonywania przez oskarżonego, że M. T. zwierzył mu się z udziału w przestępstwie podczas zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji brzmią wręcz niedorzecznie. Negowanie przez W. D. (1) własnego zaangażowania w popełnienie przestępstwa jest stanowiskiem oderwanym od rzeczywistości i wyników przewodu sądowego. Sam oskarżony nie tylko dowolnie modyfikował swoje wyjaśnienia na przestrzeni czasu, ale i podawał wzajemnie sprzeczne informacje w ramach jednego przesłuchania – z jednej strony twierdził, że R. P. (1) „był autorem wszystkich kradzieży na Śląsku, (...) kradł i szukał klienta”(k.2510), z drugiej zaś utrzymywał, że przed zdarzeniem w Ż. R. P. (1) pytał go, czy nie znalazłby „klienta” na kupno koparki”.

Krytycznie oceniono również wyjaśnienia oskarżonych M. T. i Ł. W. w takim zakresie, w jakim przedstawiali R. P. (1) w roli pomysłodawcy i organizatora kradzieży, celowo pomijając okoliczności, wskazujące na współudział i wiodącą rolę W. D. (1). Naiwne były zwłaszcza próby wytłumaczenia przez M. T. „chwilowej” obecności W. D. (1) w Ż. i przyczyn wspólnego udania się do baru (...). Świadek R. P. (1) podał wprost, że zarówno on, Ł. W., jak i M. T. zostali przywiezieni do miejsca kradzieży przez oskarżonego W. D. (1) samochodem marki A., którego numery rejestracyjne zaczynały się od liter (...) i samochodem tym oskarżony przemieszczał się następnie po bocznej drodze, w którą wjechał maszyną po kradzieży. W momencie zatrzymania oskarżonych W. D. (1) i M. T. na parkingu przy zajezdni „Szałas” zabezpieczony został również samochód użytkowany przez tego pierwszego - A. (...) nr rej. (...) koloru srebrnego. Cechy tego pojazdu (m.in. przyciemniane szyby, nadwozie koloru srebrny metalik, na przedniej osi założone opony zimowe, a na tylnej letnie) były również zbieżne z cechami samochodu, który wykonywał gwałtowne manewry obok prowadzonej w kierunku lasu koparki, co zostało zaobserwowane przez przypadkowego świadka, R. S.. Z kolei świadek A. M. (1) podczas okazania wizerunku rozpoznał zdjęcia przedstawiające W. D. (1) i M. T. odpowiednio jako kierowcy i pasażera samochodu B., który dwa dni przed zdarzeniem był tankowany na stacji (...), w miejscu parkowania koparki pokrzywdzonego. Jak ustalono w Referacie Komunikacji Starostwa Powiatowego w R., w tym czasie M. T. był posiadaczem samochodu marki B. (...) nr rej. (...), z wbudowaną instalacją gazową.

Okoliczność, że podczas wspomnianej wizyty, odbywającej się o nietypowej porze, właściciel stacji (...) był wypytywany o to, czy stacja jest czynna w niedziele, świadczy o przygotowywaniu się przez W. D. (1) do popełnienia przestępstwa. Do udziału w kradzieży koparki w Ż. wraz z Ł. W. (...), M. T. i R. P. (1) oskarżony W. D. (1) przyznał się, wreszcie, sam w rozmowie z H. R., któremu nadto chwalił się, że mimo zatrzymania przez Policję pod barem (...), musiał zostać zwolniony, bo Policja nie zdołała mu niczego udowodnić (k.585, 2304).

Zarzuty z pkt XI, XXVI, LXVII, LXXXV aktu oskarżenia – czyn popełniony w dniu 16 czerwca 2008 r. w B.

W pierwszej połowie 2008 r. A. Z. – przedsiębiorca z B. zlecił A. J. wykonywanie prac wykończeniowych w budynku socjalno-gospodarczym na terenie swojej bazy transportowej przy ul. (...). Na czas prowadzenia robót udostępnił również kontrahentowi klucze, umożliwiające wstęp na teren bazy. A. J. postanowił zrobić z nich nielegalny użytek. Zabrał na teren bazy swego znajomego B. S. (2) – bratanka B. S. (1) i oprowadził go po remontowanych pomieszczeniach, wskazując również szafkę, do której pracownicy PPHU (...) odkładali klucze do firmowych pojazdów i maszyn. W zamian za uzgodnioną kwotę 2000 zł dorobił dodatkowy egzemplarz klucza do bramy wjazdowej i dostarczył go B. S. (2), a ten ostatni – swojemu wujowi.

Gdy B. S. (1) był już w posiadaniu dopasowanego klucza, przyjechali do niego W. D. (1) z Ł. W., R. P. (1) i M. T.. Wszyscy razem udali się do miejsca położenia bazy PPHU (...) przy ul. (...) w B.. Na miejsce udali się w porze,

gdy baza była zamknięta i nie było obecnych żadnych pracowników. Po otwarciu zamka w bramie wjazdowej weszli na plac, ustalając ilość i rodzaj przechowywanych pojazdów i ciężkiego sprzętu, nadających się do kradzieży. W miejscu, gdzie B. S. (1) spodziewał się znaleźć klucze do maszyn, kluczy tych jednak nie znaleziono, w związku z czym ostatecznie wszyscy opuścili teren bazy, postanawiając wrócić tam w innym czasie. Planowali, że interesujący ich sprzęt załadują na naczepy znajdujące się w bazie i wywożą przy użyciu ciągnika, który również zamierzali z tego miejsca ukraść. W ramach przygotowań do kradzieży M. T. miał podszkolić się w obsłudze ciągnika siodłowego. W umówionym terminie W. D. (1), M. T., Ł. W. udali się ponownie na ul. (...) w B., tym razem jednak bez R. P. (1), który w międzyczasie pokłócił się z W. D. (1). Używając dostarczonego przez B. S. (1) klucza, dostali się do wnętrza bazy PPHU (...). W pierwszej kolejności wyprowadzono z bazy naczepę typu wywrotka, podpiętą do ciągnika siodłowego Daf. M. T. przetransportował naczepę na parking w okolicach B., korzystając ze wskazówek znajdującego okolicę A. C. (1). Tego ostatniego zaangażował do pomocy B. S. (1), pozostający w telefonicznym kontakcie z M. T.. Następnie M. T. wrócił ciągnikiem siodłowym na miejsce kradzieży, gdzie podpiął kolejną naczepę stojącą na placu. W międzyczasie jego współnicy z szafki w pomieszczeniu socjalnym zabrali kluczyki do ładowarek M.. Przy pomocy przewodów rozruchowych i akumulatorów wyniesionych z warsztatu uruchomili dwie ładowarki stojące na placu. Obie maszyny załadowano przy betonowej rampie na zestaw, składający się z ciągnika D. i naczepy F.. Na naczepę włożono także spawarkę i akumulator, po czym wszystkie skradzione sprzęty w pośpiechu wywieziono z bazy.

Rano pracownicy A. Z. ujawnili liczne ślady opon przed bramą wjazdową oraz na placu wewnątrz bazy. Zamek w bramie nie nosił widocznych śladów uszkodzeń. Drzwi pomieszczenia biurowo - socjalnego, połączonego z warsztatem (halą naprawczą) były otwarte, nie uszkodzone. Uszkodzona, natomiast, na skutek niewprawnego załadunku została rampa najazdowa. Na placu leżały porzucone narzędzia, wyniesione przez sprawców z hali naprawczej - akumulatory i kable rozruchowe, śrubokręty, młotek, nadto opróżnione beczki po oleju napędowym, którym zatankowane zostały ładowarki. Ujawniono także niedopałki papierosów i rękawiczkę. Jak ustalono, skradzione z terenu bazy zostały: ciągnik siodłowy marki Daf model 95XF nr rej. (...) o wartości 52 460 zł, naczepę marki Fliegl nr rej. (...) o wartości 56 120 zł, naczepę typu wywrotka marki Dennison nr rej. (...) o wartości 60 000 zł, ładowarkę teleskopową marki Manitou 732 o wartości 106 140 zł, ładowarkę teleskopową marki Manitou 523 o wartości 93 940 zł, spawarkę Migo - Mag o wartości 10 000 zł i akumulator marki Bosch o wartości 300 zł - przedmioty o łącznej wartości 378 960 zł.

B. S. (1) uzgodnił z A. C. (1), że ten jako właściciel firmy z licencją na wykonywanie transportu drogowego zarejestruje skradziony ciągnik D. na swoje nazwisko. Dostarczył także A. C. (1) dokumenty umożliwiające zarejestrowanie pojazdu. Ciągnik z przemalowaną karoserią oraz przerobionymi numerami podwozia został w późniejszym czasie sprzedany Europejskiemu Funduszowi Leasingowemu, skąd trafił w posiadanie znajomego B. S. (3) B.. Ten ostatni wziął ciągnik w leasing w porozumieniu z B. S. (1) i to B. S. (1) w rzeczywistości był wyłącznym użytkownikiem ciągnika. Utracona przez pokrzywdzonego naczepa marki F. została odnaleziona na terenie Z., przerobiona i przemalowana, bez tablic rejestracyjnych. Miała usuniętą tabliczkę znamionową i zeszlifowany numer identyfikacyjny VIN. Naczepa typu wywrotka oraz skradzione maszyny zostały sprzedane nieustalonym osobom.

/dowód: zeznania świadka H. K. (1) - k.779v-780 akt V K 1/10, k.1026-1027 akt V K 131/10, zeznania świadka P. L. - k.781v-782 akt V K 1/10, k.1028-1029 akt V K 131/10, zeznania świadka A. S. (1) - k.786 akt V K 1/10, k.1027v-1028 akt V K 131/10, zeznania świadka A. Z. - k.801-802, 854-855, 877-878, 2256-2257, 2258-2259 akt V K 1/10, k.1024-1026 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. J. - k.889-890, 2135-2137, 3816v-3817 akt V K 1/10, k.929-930 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania B. S. (2) - k.1413-1415, 2135-2137, 3815-3816 akt V K 1/10, k.751v-752 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) - k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. - k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) - k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; zeznania świadka S. B. - k.326-326-327 akt V K 1/10, k.2833-2836 akt V K 53/10, k.1030-1033 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) - k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793

akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939
akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k.588-591, 600, 1097-1098,
1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V
K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży z materiałem poglądowym – k.773-776, k.784, 812-840 akt V K 1/10,
faktury VAT – k.792, 793, 794, 796, karta pojazdu – k.795, opinia z zakresu badań mechanicznych nr (...) (...) - (...)
– k.844 akt V K 1/10, opinia z zakresu badań biologicznych nr KR- (...) – k.2122-2127 akt V K 1/10; opinia z zakresu
badań mechanicznych nr HE-II- (...) – k.2224-2228; dokumentacja dotycząca leasingu pojazdu – k.331-335,
kopia dowodu rejestracyjnego – k.336, pisma Starostwa Powiatowego w B. z załącznikami – k.1007, 1208-1212 akt V
K 131/10, pismo Prokuratury Rejonowej w Brzegu z załącznikami – k.1252-1284, odpis wyroku skazującego w sprawie
II K 723/12 Sądu Rejonowego w (...) – k.1878 akt V K 131/10/

Oskarżony W. D. (1) w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanej mu kradzieży z włamaniem w B. i odmówił składania wyjaśnień. Będąc przesłuchiwany w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w sprawie V K 1/10, podniósł, że wprawdzie był „na bazie w B. około tydzień lub 2 tygodnie przed dokonaniem kradzieży” (k.3975), jednak ani on, ani proponujący mu wspólne przestępstwo B. S. (1), nie zdecydowali się na popełnienie kradzieży. Utrzymywał, że czynu tego dopuścili się ostatecznie R. P. (1) i Ł. W., w porozumieniu z A. C. (1), który „wszedł w posiadanie klucza od B. S. (1)” (k.3975). Z kolei składając wyjaśnienia przed Sądem w niniejszej sprawie, oskarżony stwierdził, że o całym zajściu dowiedział się od R. P. (1) i nie wie, czy w kradzieży obok R. P. (1) i Ł. W. brał udział A. C. (1).

Oskarżony B. S. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się zarzucanego czynu częściowo. Wyjaśnił, że jego rola w zdarzeniu polegała na tym, że przekazał A. C. (1) klucz do bazy transportowej w B., który uzyskał od swego bratanka, a nadto sprzedał skradziony w tym miejscu sprzęt: wywrotkę i maszyny. Pierwotnie utrzymywał, że nie wie, co stało się z ciągnikiem D., zabranym z bazy pokrzywdzonego, jednak w dalszej części przesłuchania przyznał, że ostatecznie pojazd ten trafił w jego posiadanie. W toku rozprawy oskarżony oświadczył, że jakkolwiek w pierwszej kolejności skontaktował się w sprawie dokonania kradzieży z W. D. (1), to ten nie był zainteresowany udziałem w proponowanym czynie. Wówczas oskarżony – jak wyjaśnił - dał posiadany klucz A. C. (1) po to, by wymieniony okradł bazę na własną rękę. Przyznał, że uzgodnił z A. C. (1), że zajmie się sprzedażą sprzętu, który temu ostatniemu uda się ukraść i istotnie kupca na sprzęt szukał jeszcze przed kradzieżą.

Oskarżony M. T., przesłuchiwany w toku śledztwa, nie przyznał się popełnienia zarzucanej kradzieży z włamaniem na terenie B.. Stanowisko zmienił na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10. Przyznał się wówczas do udziału w zarzucanym czynie, przy czym jako współników wymienił Ł. W., R. P. (1) i A. C. (1). Wyjaśnił, że na miejsce kradzieży zaprowadził ich A. C. (1), który był znany R. P. (1). A. C. (1) dysponował kluczem do bramy i wskazał, które przedmioty chce stamtąd zabrać. Kradzież zrealizowano w dwóch etapach, przy czym każdorazowo to A. C. (1) wyjeżdżał z bazy kradzionymi pojazdami, na które ładowano pomniejsze sprzęty („My byliśmy potrzebni, bo pierwsza rzecz to musiał ktoś wjechać tym sprzętem na naczepę, miał to być P.. Ja tam byłem w sumie nadzorować wszystko, a W. żeby w razie czego pomóc” – k.3900). Przesłuchiwany przed Sądem w niniejszej sprawie, oskarżony dodatkowo podniósł, że na miejscu zdarzenia w B. nie widział B. S. (1). Nadto zapewnił, że W. D. (1) z przedmiotową kradzieżą nie miał nic wspólnego.

Oskarżony Ł. W. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia wyżej opisanego czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. (V K 1/10) oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego przestępstwa i stanowisko to podtrzymał następnie w postępowaniu przed Sądem w niniejszej sprawie. Podał, że kradzieży dokonał z R. P. (1) i M. T., a nadto A. C. (1). Oświadczył, iż ten ostatni z racji posiadania odpowiedniego klucza wprowadził ich na teren bazy, a następnie dwukrotnie wywoził stamtąd sprzęty, które ładowano na zabrane również z bazy pojazdy – ciągnik i dwie naczepy. Jednocześnie, utrzymywał, iż za udział w kradzieży miał otrzymać po wszystkim wynagrodzenie od R. P. (1).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom B. S. (1) co tego, w jaki sposób wszedł w posiadanie klucza do bramy wjazdowej na teren bazy w B., korespondują one bowiem z zeznaniami B. S. (2) i A. J.. Za szczere uznano przyznanie przez

oskarżonego, że zgodnie z jego zamysłem klucz miał zostać użyty właśnie w celu kradzieży mienia pokrzywdzonego, podobnie jak to, że aktywnie uczestniczył – i to już przed datą kradzieży – w organizowaniu nabywcy sprzętu. Jednocześnie, zeznania świadków R. P. (1) i A. C. (1) wskazują, że wkład oskarżonego B. S. (1) w przygotowanie i zrealizowanie kradzieży w B. był jeszcze większy niż skłonny był przyznać – oskarżony udał się już we wcześniejszym terminie na miejsce planowanej kradzieży, ustalając ilość i rodzaj przechowywanego tam sprzętu, a w dacie zdarzenia koordynował na bieżąco transport łupów z miejsca kradzieży. Faktem pozostaje też, że ciągnik siodłowy skradziony podczas przedmiotowego zdarzenia, po nadaniu mu pozorów legalnego pochodzenia, był użytkowany właśnie przez oskarżonego B. S. (1),

Nieprzekonywująco brzmi zarazem próba kreowania A. C. (1) (któremu, zresztą, zarzutu takiego przestępstwa nie postawiono) na organizatora przestępczej akcji. Biorąc pod uwagę, że to od B. S. (1) wyszła inicjatywa dokonania kradzieży i on zapewnił sobie narzędzie potrzebne do pokonania zabezpieczeń przed dostępem na teren bazy, a także z góry zadbał o rozdysponowanie mieniem pochodzącym z kradzieży, trudno logicznie zakładać, że oskarżony oddał komukolwiek pole do działania, a w szczególności, że w cudzym interesie odstępował główne profity z przestępstwa.

Wyjaśnienia M. T. i Ł. W. uczyniono podstawą ustaleń faktycznych w zakresie, w jakim przyznali swój udział w dokonaniu przestępstwa, określili sposób wejścia na ogrodzony teren bazy, wymienili zasadnicze przedmioty, skradzione pokrzywdzonemu i wskazali na dwuetapowe dokonywanie zaboru łupów. Twierdzenia te są wzajemnie zbieżne i korespondują z wynikami oględzin miejsca kradzieży, opinią z zakresu badań mezoskopijnych czy opinią z zakresu badań biologicznych, która wykazała, że na niedopałku papierosa znalezionym na miejscu zajścia stwierdzono obecność materiału biologicznego o profilu DNA zgodnym z profilem DNA oskarżonego Ł. W.. Krytycznie z kolei oceniono wyjaśnienia oskarżonych w zakresie, w jakim negowali lub przemilczali współudział w przestępstwie W. D. (1), a przypisywali takie uczestnictwo R. P. (1). Ten ostatni szczerze wyjaśnił, że był zainteresowany udziałem w przygotowywanej kradzieży w B., a nawet wspólnie z W. D. (1), B. S. (1), M. T. i Ł. W. przyjechał wcześniej do bazy transportowej, jednak z przyczyn od nich niezależnych dokonanie przestępstwa trzeba było przełożyć, następnie zaś z powodu kłótni z W. D. (1) po prostu w dniu zdarzenia nie pojechał już do B.. Z zeznań R. P. (1) wynika, zresztą, że W. D. (1) nie krył później przed nim zadowolenia z powodzenia przedsięwzięcia („Powiedział mi nawet, że mam żałować tego, że mnie tam nie było, bo był taki numer a ja się wypiąłem. Powiedział, że jakbym na tym był, to teraz tak jak on jeździłbym M.” – k.561). W kontekście aluzji przytoczonej przez świadka należy wspomnieć, że oskarżony W. D. (1) w podanym czasie istotnie użytkował samochód marki M. zarejestrowany formalnie na nazwisko jego matki, zaś umowa nabycia pojazdu na rzecz I. D. została zawarta niewiele ponad miesiąc po dacie przestępstwa popełnionego w bazie w B. (k.2218). Okoliczności podane przez R. P. (1), w tym co do współudziału oskarżonego W. D. (1) w omawianym przestępstwie, potwierdził w czasie przesłuchania także H. R. („Słyszałem też od P., że D. miał jeszcze dokonać kradzieży na terenie jakiejś bazy koło W., gdzie miał ukraść dużo sprzętu. Były tam podobno koparko ładowarki, ładowarki teleskopowe M., jakieś tiry. (...) P. nie był na tym zdarzeniu bo go D. nie zabrał” – k.2304). Z przyczyn naprowadzonych powyżej konsekwentnie nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. D. (1). Niezależnie od tego, że przeczą im zeznania świadków, należy pamiętać, że charakter relacji i powiązań pomiędzy oskarżonym W. D. (1) a regularnie współdziałającymi z nim M. T. i Ł. W. – o czym szerzej mówiono już wcześniej - czyni nielogicznym założenie, że ci ostatni zdecydowaliby się zadziałać „za plecami” W. D. (1), zwłaszcza jeśli rzekomo odmówił on B. S. (1) wzięcia udziału w kradzieży, a nawet skontaktowania go z osobami, które mogłyby go wspomóc w przestępczym przedsięwzięciu.

Zarzuty z pkt XII, XXVII, LXVIII aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/09, pkt I aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 – czyn popełniony w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z.

W lipcu 2008 r. J. C. (1) – właściciel firmy (...) z siedzibą w S. wykonywał roboty ziemne na terenie miejscowości Z.. Roboty prowadzono przy użyciu używano koparko-ładowarki marki J. (...), którą J. C. (1) posiadał na mocy umowy leasingu zawartej w 2006 r. z Europejskim Funduszem Leasingowym S.A. Maszyna posiadała na szybach bocznych charakterystyczne naklejki z logo przedsiębiorstwa (...)

W sobotę 19 lipca 2008 r. po południu operator koparko – ładowarki, Z. P. (1), pozostawił maszynę obok miejscowego lokalu Tenis Pizza, zamykając drzwi kabiny. Na terenie tym parkowali sprzęt ciężki także pracownicy innych firm – podwykonawców przebudowy obwodnicy. Jeszcze tego samego lub następnego wieczora do Z. przyjechał M. T., z zadaniem zaboru zaparkowanej koparko-ładowarki. Zapotrzebowanie na taki sprzęt zgłosił A. T., który na terenie użytkowanej posesji we W. udostępniał powierzchnie pod parking dla pojazdów. On również krótko wcześniej przekazał B. S. (1) pieniądze, za które ten ostatni miał zakupić niskopodwoziową naczepę do przewożenia ciężkiego sprzętu. Kradzież koparko-ładowarki z miejsca postoju zorganizować miał W. D. (1), zaś B. S. (1) – zapewnić transport maszyny do W.. Przy użyciu uniwersalnego klucza, pasującego do wszystkich egzemplarzy maszyn (...), M. T. otworzył drzwi kabiny i uruchomił silnik. W tym czasie W. D. (1) – pozostający w kontakcie telefonicznym z B. S. (1) – przemieszczał się w pobliżu swoim samochodem. M. T., kierując koparko-ładowarką, wyjechał na ulicę, podążając w kierunku miejsca umówionego załadunku maszyny. Na skrzyżowaniu w Z. koparko – ładowarkę widział przypadkowo przejeżdżający samochodem świadek J. M. (2). Maszyna była prowadzona nieporadnie – jej jedna stopa była opuszczona i trąc o asfalt, powodowała iskrzenie w czasie jazdy. Ostatecznie M. T. zdołał dotrzeć koparko-ładowarką do miejscowości O., gdzie skręcił na gruntową drogę, biegnącą wzdłuż ściany lasu. Tam wyłączył silnik i oczekiwał na przyjazd A. C. (1). Ten ostatni przyjechał zestawem niskopodwoziowym, w skład którego wchodziła naczepa zakupiona przez B. S. (1), a sfinansowana przez A. T.. Gdy M. T. umieścił koparko-ładowarkę na naczepie, swoim samochodem A. przyjechał na miejsce załadunku B. S. (1). Następnie A. C. (1) ruszył w kierunku W., zaś B. S. (1) jechał z przodu w odpowiedniej odległości, by go pilotować i w razie potrzeby ostrzegać o obecności patrolu Policji na drodze. Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami koparko-ładowarka została dostarczona na plac przy ul. (...), użytkowany przez A. T.. W dacie zdarzenia wartość skradzionej maszyny wynosiła około 150 000 zł.

Niedługo potem zainteresowanie nabyciem maszyny zgłosił mieszkaniec R. - S. K.. Jego żona prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą PPUH (...) i koparko-ładowarkę zamierzała wykorzystywać do odpłatnego świadczenia robót ziemnych. Cenę sprzedaży ustalono na 110 000 zł. A. T. wspólnie z B. S. (1) zorganizowali dostawę maszyny do nabywcy. Bezpośrednio transport wykonał A. C. (2): zabrał koparko-ładowarkę od A. T. i dostarczył na lawecie do R. wraz z otrzymanymi od A. T. podrobionymi dokumentami. W ten sposób przy odbiorze sprzętu S. K. otrzymał polisę ubezpieczenia OC, rzekomo opłaconą przez zbywcę – R. J. jeszcze w dniu 14 lipca 2008 r. W późniejszym czasie A. T. za pośrednictwem B. S. (1) dostarczył kupującemu także fakturę VAT, stwierdzającą sprzedaż sprzętu. W charakterze sprzedawcy na dokumencie figurowała firma (...) R. J. z P.. W rzeczywistości R. J. został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej miasta P. w 1991 r., a w okresie działalności świadczył jedynie usługi malarsko-tapeciarskie.

Właśnie na posesji S. K. w czerwcu 2009 r. funkcjonariusze Policji zabezpieczyli skradzioną koparko-ładowarkę (...). Odzyskany sprzęt został poddany badaniom mechanoskopijnym. Okazało się, że oznakowanie identyfikacyjne VIN jest niewłaściwe dla przedmiotowego pojazdu i zostało naniesione na pozafabrycznie wykonanej i zmontowanej tabliczce znamionowej.

/dowód: zeznania świadka J. C. (1) – k.416, 449v-450 akt V K 1/10, k.1394-1395 akt V K 131/10; zeznania świadka Z. P. (1) – k.419 akt V K 1/10; zeznania świadka J. M. (2) – k.438, 440v-441 akt V K 1/10, k.931v-932 akt V K 131/10; zeznania świadka S. K. – k.266-268, 1366, 2212-2213 akt V K 1/10, k.930-931 akt V K 131/10; zeznania świadka K. P. – k.213-214 akt V K 1/10, k.982v-984 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) – k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. - k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży z materiałem poglądowym – k.422-424 akt V K 1/10, wycena wartości – k.426-431, dokumentacja dotycząca leasingu pojazdu – k.432-436, 464; protokół oględzin miejsca ujawnienia śladów wraz z materiałem poglądowym – k.441-443, 476-477; opinia z zakresu badań mechanoskopijnych nr HE-II- (...) – k.2216-2220; protokół przeszukania

– k.269-271; protokół oględzin pojazdu – k.272-273; faktura VAT – k.274 akt V K 1/10; pismo Urzędu Miasta P. z załącznikiem – k.2220-2221 akt V K 131/10 /

Oskarżony W. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i zasadniczo odmówił składania wyjaśnień, stwierdzając jedynie, że na temat kradzieży w Z. nic nie wie.

Oskarżony B. S. (1) początkowo utrzymywał, że zlecenie transportu maszyny (...) z Z. do W. otrzymał o mężczyzny określanego imieniem S., z którym miał tylko kontakt telefoniczny. W późniejszym toku procesu karnego przyznał, że owym „zleceniodawcą” był w rzeczywistości A. T. i to na jego działkę został dostarczony sprzęt z Z.. Wyjaśnił, że koparkę miał „załatwić” W. D. (1), A. C. (1) miał przyjechać z naczepą do ustalonego miejsca załadunku sprzętu, a jego własną rolę było pilotowanie A. C. (1) w drodze z miejsca załadunku do W.. W późniejszym czasie koparko-ładowarka została sprzedana nabywcy z terenu R., zaś fikcyjną fakturę sprzedaży z firmy (...) dostarczył A. T..

Oskarżony M. T. w fazie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, zmienił zaś swoje stanowisko w czasie przesłuchania w sprawie V K 1/10 Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W.. Oświadczył wówczas, że dopuścił się zarzucanego czynu wspólnie z B. S. (1) i A. C. (1). Wyjaśnił, że drzwi kabiny koparko-ładowarki zdołał otworzyć nieoryginalnym kluczem, który miał ze sobą, a po uruchomieniu maszyny wjechał nią na naczepę podczepioną do tira, którym przyjechał A. C. (1) z B. S. (1).

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży z włamaniem koparko-ładowarki (...) na terenie Z. (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanego czynu. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Wyjaśnił wówczas, że nie zna okoliczności kradzieży (...), gdyż jedynie przyjął kradziony sprzęt za namową B. S. (1). Ten ostatni poinformował go, że ma tę maszynę do sprzedania i prosił o znalezienie na nią kupca. Oskarżony – jak wyjaśnił – zapłacił za sprzęt kwotę około 30 000 zł. Koparko-ładowarka została przywieziona do W., na zestawie kierowanym przez A. C. (1), przy czym ostatecznie została ona zbyta na rzecz kontrahenta, którego zdołał znaleźć sam B. S. (1).

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) co do jego uczestnictwa w przestępstwie na terenie Z. oraz ról pełnionych przez poszczególnych współdziałających, a także miejsca dostarczenia koparko-ładowarki bezpośrednio po kradzieży i dalszych losów sprzętu. Korespondują one z zeznaniami świadka A. C. (1) i S. K., a także z wyjaśnieniami oskarżonego M. T., które – w zakresie wskazującym na sposób pokonania zabezpieczeń pojazdu, miejsce i porę załadunku, a także udział w zdarzeniu B. S. (1) i A. C. (1) – również zasługiwały na wiarę. Nie można, natomiast, uznać, by oskarżony M. T. wymienił wszystkich współsprawców. W swoich wyjaśnieniach wyraźnie przemilcza udział W. D. (1), podczas gdy jego osobę w kontekście zorganizowania kradzieży koparko – ładowarki (...) wskazuje oskarżony B. S. (1), zaś oskarżony A. T. powołuje się na „nieściskości”, jakie miały się pojawić między B. S. (1) a W. D. (1) przy rozliczeniach dotyczących kradzieży. Nadto, z zeznań A. C. (1) wynika, że oskarżony W. D. (1) pozostawał w związku z opisywanym zajściem w telefonicznym kontakcie z B. S. (1) i przemieszczał się samochodem, sprawdzając sytuację w okolicy miejsca załadunku. W przypadku A. T. za wiarygodne uznano przyznanie przezeń, że w wyniku uzgodnień z B. S. (1) wszedł w posiadanie koparko-ładowarki (...), przywiezionej na jego plac przez A. C. (1) oraz szukał kupca na tę maszynę. Oskarżony zdecydowanie, natomiast, unikał przyznania, że zgłosił zapotrzebowanie na taki sprzęt oraz że jeszcze przed zajściem przekazał B. S. (1) pieniądze na zakup niskopodwoziowej naczepy odpowiedniej do przewożenia sprzętu ciężkiego, tymczasem właśnie przy użyciu sfinansowanej przez niego naczepy została odebrana i przetransportowana do W. koparko-ładowarka z Z..

Zarzuty z pkt XXVIII, XXXIX – czyn popełniony w dniu 2 sierpnia 2008 r. w B. k. O.

W dniu 2 sierpnia 2008 r. A. K. (1), zatrudniony w FHU Vicktom (...) z siedzibą w Z., wykonywał przewóz towaru z miejscowości M. w Niemczech do fabryki Norgips w B. koło O.. Poruszał się naczepą marki Schmitz Cargobull na niemieckich, tzw. celnych, numerach rejestracyjnych (...). Była to naczepa z zabudową plandekową kurtynową, nabyta na mocy umowy kupna – sprzedaży zawartej przez firmę Vicktom ze spółką EWT Truck&Trailer Polska i odebrana

z fabryki Schmitz w Niemczech. Wartość naczepy wynosiła 28 916 Euro (93 022,77 zł). Na naczepie znajdował się ładunek w postaci papieru do produkcji płyt kartonowo-gipsowych o wadze blisko 23 000 kg oraz wartości 12 201 Euro (39 250,61 zł). Towar stanowił własność (...) sp. z o.o. Ponieważ A. K. (1) dotarł do celu podróży w sobotę, gdy w zakładach Norgips nie odbywa się rozładunek towaru, a przejazd z ciężką naczepą do Z. do siedziby firmy Vicktom wiązały się z dodatkowymi kosztami paliwa, postanowił odpiąć naczepę, by w poniedziałek inny współpracownik mógł ją przyjechać ciągnikiem siodłowym i podstawić naczepę do rozładunku. W związku z tym, że ochrona N. nie zgodziła się na wjazd na parking wewnętrzny, A. K. (1) pozostawił naczepę z towarem na sąsiednim, niestrzeżonym parkingu przylegającym do terenu fabryki.

W tym też miejscu naczepę dostrzegł mieszkający w miejscowości K. D. N. ps. (...). Był on w przeszłości karany m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu, a ze względu na dalekie koligacje rodzinne uważał B. S. (1) za swojego wuja i tak się do niego zwracał. O stojącej na niestrzeżonym placu naczepie poinformował B. S. (1), który zdecydował, by ją ukraść. W tym celu porozumiał się z A. C. (1), który ciągnikiem siodłowym skierował się do B.. W drodze na umówionym przystanku czekał już na niego – zgodnie z instrukcjami B. D. N.. D. N. wsiadł do ciągnika, kierowanego przez A. C. (1), wskazując mu trasę dojazdu na parking przy zakładach (...). Na miejscu obaj mężczyźni podpięli naczepę S. do ciągnika, orientując się, że naczepa nie jest pusta. B. S. (1) w tym czasie jeździł po drogach w okolicy miejsca kradzieży, by w razie obecności patrolu Policji ostrzec D. N. i A. C. (1), z którymi pozostawał w telefonicznym kontakcie. Słyszając o ładunku na naczepie, ucieszył się, że może to być coś wartościowego i przekazał A. C. (1), że później obejrzą, co tam jest. Poleciał, by A. C. (1) udał się ze skradzioną naczepą do miejscowości P. i wstawił ją na ogrodzony teren zaprzyjaźnionej firmy (...). Znający okolicę D. N. poprowadził A. C. (1) mało uczęszczanymi drogami przez wioski, by zminimalizować ryzyko zatrzymania lub kontroli. Przed dotarciem do siedziby przedsiębiorstwa (...) pożegnał się z A. C. (1) i wysiadł z ciągnika. B. S. (1) dojechał do Pogorzeli swoim samochodem. Wspólnie z A. C. (1) obejrzelni towar na naczepie, ustalając, że pojazd wraz z towarem pozostanie na terenie firmy Damar do czasu, aż B. S. (1) znajdzie na nie kupca. W miejsce oryginalnych tablic rejestracyjnych na naczepę założono inne, polskie. Po kilku dniach A. C. (1) na polecenie B. S. (1) przewiózł naczepę do szkółki drzew ozdobnych K. w P. niedaleko B., gdzie nastąpił rozładunek bel papieru. Naczepę B. S. (1) zbył nieustalanej osobie.

Kierowca firmy Vicktom, W. D. (3), odkrył kradzież naczepy z towarem dopiero w dniu 4 sierpnia 2008 r. rano, gdy przyjechał z zamiarem odebrania pojazdu pozostawionego przez kolegę i dokończenia przewozu. Wówczas też poinformował o kradzieży swego przełożonego i złożył w K. w O. zawiadomienie o przestępstwie.

/dowód: zeznania A. K. (1) – k.391v akt V K 1/10, 986v-987 akt V K 131/10; zeznania świadka W. D. (3) – k.346-347 akt V K 1/10, k.1397v-1398 akt V K 131/10; zeznania świadka T. L. – k.370v akt V K 1/10, 1660- (...) akt V K 131/10; zeznania świadka T. W. – k.379 akt V K 1/10, k.1796 akt V K 131/10; zeznania świadka M. M. – k.398 akt V K 1/10, k.1796 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) - k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. N. – k.526-529, 2342-2345, 3803v, 3931 akt V K 1/10, k.566 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży z materiałem poglądowym – k.348-349, 375; dokumenty przewozowe – k.350-356; dokumenty dot. naczepy – k.382-390; opinia z zakresu badań zapisów wizyjnych nr (...)5480 – (...) – k.408-410; skoroszyt z dokumentacją fotograficzną stanowiącą załącznik do opinii – okładka tomu 5. akt sprawy V K 1/10 /

Oskarżony B. S. (1) zasadniczo przyznał się do popełnienia zarzucanej mu kradzieży naczepy z ładunkiem w B.. Wyjaśnił, że przedmiotową naczepę zlokalizował na parkingu A. C. (1), zaś towarzyszący mu w dacie zajścia D. N. nie był świadomy, że uczestniczy w przestępstwie. Oskarżony utrzymywał, że zwrócił się jedynie do D. N., by ten pojechał z A. C. (1) po naczepę, nie mówiąc że chodzi w rzeczywistości o jej kradzież. Dodał, że w czasie zajścia sam przebywał w swoim domu w B., mając jednak telefoniczny zarówno z A. C. (1), jak i D. N.. Z tym pierwszym ustalił wcześniej, że naczepa zostanie umieszczona na terenie firmy Damar do czasu, aż uda się znaleźć na nią kupca. Jednocześnie

podniósł, że na moment kradzieży nie wiedział, że na naczepie znajduje się ładunek papieru – przekonał się o tym dopiero, gdy dotarł do miejsca pozostawienia naczepy.

Oskarżony D. N. zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu sądowym, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że na prośbę B. S. (1) miał jedynie pokazać A. C. (1), gdzie znajduje się parking przy firmie (...) w B. k. O.. Jadąc samochodem przed ciągnikiem A. C. (1), poprowadził go na wspomniany parking w B., nie wiedział natomiast, że celem podróży jest dokonanie kradzieży. Oskarżony utrzymywał, że w czasie gdy A. C. (1) podpiął stojącą na parkingu naczepę, on sam nawet nie wychodził z samochodu, w związku z czym nie wie, co znajdowało się wewnątrz naczepy. Podał, że na prośbę A. C. (1) poprowadził go w kierunku B. bocznymi drogami przez wioski, zamiast obwodnicą, jednak nie uznawał tego za zachowanie nietypowe.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych w takim zakresie, w jakim wynikało z nich, że D. N. towarzyszył A. C. (1) w drodze na miejsce postoju naczepy i wskazywał mu trasę powrotną z B., nie przeczy im bowiem żaden z pozostałych dowodów. Wyjaśnienia B. S. (1) uwzględniono przy dokonywaniu ustaleń faktycznych także w części, w której wskazał na utrzymywanie podczas zajścia kontaktu telefonicznego z A. C. (1) i B. S. (1) oraz podał miejsce ukrycia skradzionej naczepy. Z kolei jego zapewnienia, że w chwili czynu przebywał w domu w B. nie wytrzymują krytyki w konfrontacji z zeznaniami A. C. (1), który wyjawiał, że oskarżony jeździł samochodem po okolicy, pilnując, czy nie nadjeżdża patrol Policji. W świetle zeznań A. C. (1) i wyjaśnień B. S. (1) odosobnione były twierdzenia oskarżonego D. N., jakoby poruszał się przed ciągnikiem, jadąc własnym samochodem, którego nie opuszczał w czasie zabierania naczepy z parkingu. Nie do przyjęcia jest negowanie przez D. N. świadomości własnego udziału w kradzieży i analogiczne zapewnienia składane w jego interesie przez współoskarżonego B. S. (1). Z zeznań A. C. (1), prawomocnie skazanego za współudział w kradzieży naczepy w B., wynika w sposób jednoznaczny, że D. N. ps. (...) nie tylko wiedział, w jakim celu udaje się na parking w B., ale to on właśnie „znalazł” naczepę na niestrzeżonym terenie obok zakładów Norgips i poinformował o powyższym B. S. (1), inicjując w istocie przedsięwzięcie kradzieży („powiedział, że jest naczepa, że sam ją wyczył i że zadzwonił do S. a S. powiedział, żeby ją brać” – k.223). Naiwnie brzmią zapewnienia oskarżonego D. N., iż nie widział niczego nietypowego w tym, że A. C. (1), który kierował dużym zestawem pojazdów, chciał, aby w drodze powrotnej prowadzić go nie najbardziej naturalną trasą do obwodnicy, lecz mało uczęszczanymi drogami, na których obowiązywało ograniczenie dopuszczalnego ciężaru pojazdów. Nadto, nawet jeśli przystępując do przestępczego przedsięwzięcia oskarżeni mogli nie posiadać szczegółowej wiedzy co do rodzaju towaru na naczepie, nie sposób przyjąć za wiarygodne ich twierdzeń, że nie orientowali się, iż naczepa posiada ładunek. Towar przewożony na naczepie ważył około 23 tony i obciążenie naczepy było odczuwalne choćby przy ruszaniu z miejsca ciągnikiem, na co zwrócił od razu uwagę A. C. (1). Oskarżony D. N. wspólnie z kierującym, tymczasem, zapinał naczepę do ciągnika i wspólnie z nim wracał z miejsca kradzieży jako pasażer. Co więcej, z zeznań w A. C. (1) wprost wynika, że w obecności D. N. zorientował się, że naczepa nie jest pusta i w jego obecności poinformował o tym przez telefon B. S. (1). Żaden ze współdziałających nie zrezygnował mimo to z kontynuowania przestępczej akcji, nie zaoponował wobec zaboru naczepy wraz z zawartością, nie porzucił zamysłu wzbogacenia się kosztem pokrzywdzonego. Przeciwnie: naczepa została doprowadzona do wcześniej uzgodnionego miejsca, a oskarżony B. S. (1) wręcz ucieszył się, że ładunek może być wartościowy i po dokonaniu rozładunku naczepy towar w postaci bel papieru ukrył.

Zarzuty z pkt XIII, XXIX, LXIX aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/09, pkt II aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 – czyn popełniony w nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B.

W wakacje 2008 r. J. K., właściciel firmy Jur-Ktech z M., prowadził na zlecenie Zarządu Dróg Wojewódzkim budowę chodnika w miejscowości B.. W tym celu na miejsce robót przetransportowana została należąca do niego koparko-ładowarka Caterpillar 428C. wartość wynosiła 155 000 zł. W sobotę, 23 sierpnia 2008 r., operator koparki po zakończonej pracy pozostawił maszynę na terenie zamkniętego obiektu sportowego w B., gdzie parkowany był także inny ciężki sprzęt budowlany. Przed oddaleniem się zamknął zamek w pulpicie sterowniczym i w drzwiach kabiny.

Miejsce postoju koparki W. D. (1) wskazał R. P. (1), który miał zająć się uruchomieniem maszyny i przemieszczeniem jej w ustalone miejsce załadunku. W godzinach wieczornych R. P. (1) został przywieziony przez M. T. do B. Uniwersalnym kluczem pasującym do wszystkich koparek marki (...) otworzył zamek podklamkowy w drzwiach

kabiny oraz pulpit sterowniczy maszyny, a następnie ruszył koparką w kierunku P.. W tym czasie M. T., a także W. D. (1), przemieszczając się po okolicy swoimi samochodami, obserwowali, czy nie zbliża się patrol Policji. R. P. (1) pomyślnie doprowadził skradzioną maszynę w pobliże nieczynnej stacji kolejowej w P., a następnie zgodnie z instrukcjami W. D. (1) czekał przy drodze na przyjazd lawety. Ciągnikiem z podpiętą lawetą nadjechał A. C. (1). Razem z nim R. P. (1) udał się do miejsca, gdzie ukrył koparkę, po czym wjechał maszyną na lawetę. Jako pasażer A. C. (1) wskazywał mu drogę i poprowadził do drogi krajowej nr (...) K. – W..

Kradzież koparki została zorganizowana na potrzeby A. T. i to w jego posiadanie miała trafić. Tego dnia A. T. wraz z B. S. (1) przyjechali wspólnie na G.. Spotkali się z W. D. (1) i rozliczyli się za udział „jego ludzi” w kradzieży. Gdy na ustalony parking przy zajeździe na trasie prowadzącej do K. przyjechał ostatecznie A. C. (1) z załadowaną koparką, A. T. i B. S. (1) ruszyli w drogę do W.. W tym samym kierunku pojechał także A. C. (1), z zadaniem dostarczenia skradzionego sprzętu na plac użytkowany przez A. T.. Nieoczekiwanie, w M. spowodował kolizję, zahaczając wysięgnikiem przewożonej maszyny o konstrukcję wiaduktu. Na miejsce zdarzenia zawrócili B. S. (1) z A. T.. O zaistniałej sytuacji został powiadomiony telefonicznie W. D. (1), który polecił M. T., by ten odebrał od R. P. (1) kluczyk do maszyny. Z uzyskanym kluczem M. T. przyjechał na miejsce kolizji i uruchomił koparkę, kontynuowanie transportu maszyny na lawecie okazało się jednak niemożliwe. Podczas zdarzenia uszkodzone zostały przewody hydrauliczne, wskutek czego nie sposób było operować łyżką koparki i ułożyć ją we właściwej pozycji. Ostatecznie uzgodniono, by sprzęt porzucić. M. T. zjechał koparką z lawety i zostawił ją na poboczu drogi.

W takim stanie rano w dniu 25 sierpnia 2008 r. koparkę znalazł pokrzywdzony J. K., który właśnie jechał przez M. do B., zaalarmowany przez pracownika wiadomością o kradzieży. Koszty naprawy odzyskanej maszyny wyniosły ponad 18 000 zł.

/dowód: zeznania świadka J. K. – k.297-298, 532-533 akt V K 1/10, k.978-979 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) – k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) - k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokół oględzin pojazdu – k.289-290; faktury za naprawę i zakup części zamiennych – k.534-544 akt V K 1/10 /

Oskarżony W. D. (1) nie przyznał się do popełnienia opisanego wyżej czynu. Wyjaśnił, że R. P. (1), który był faktycznym sprawcą kradzieży, już po dokonaniu zaborze poinformował go telefonicznie, że „posiada w lesie koparkę marki Caterpillar” (k.3975v) i pytał go, czy nie zorganizowałby jej sprzedaży. Dopiero wówczas oskarżony – jak utrzymywał – skontaktował się z A. C. (1) i B. S. (1), w celu odbioru wspomnianego sprzętu. Z kolei M. T. zawezwał tylko w tym celu, aby towarzyszył mu podczas transakcji z A. C. (1), który został nabywcą skradzionej koparko-ładowarki.

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w toku śledztwa, przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu częściowo. Wyjaśnił, że polecenie odebrania sprzętu zostało wydane przez mężczyznę z P., znanego mu jako S.. Pojechał wówczas na (...) swoim samochodem, natomiast bezpośrednio do przetransportowania koparko-ładowarki skierowany został A. C. (1) i to on uczestniczył w załadunku maszyny. Oskarżony wyjaśnił, iż w umówionym miejscu na stacji przy głównej drodze czekał na przyjazd A. C. (1) z załadowanym sprzętem. W tym samym miejscu obecny był również mężczyzna o imieniu W. z „ekipy ze (...)”, z którym „ustalał szczegóły” (k.2478v). Przesłuchiwany przez Prokuratora w dniu 25 maja 2010 r., w ramach śledztwa w sprawie 2 Ds 357/10, oskarżony - nawiązując do zarzutu kradzieży Caterpillara w B. - dodał, że razem z nim był wtedy A. T. („Jechaliśmy jednym samochodem” – k.3029 akt V K 53/10). W postępowaniu

przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy, jak również po wyłączeniu jego sprawy do odrębnego rozpoznania, oskarżony B. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyznał, że pierwotnie zataił udział współoskarżonego A. T., wskazując na fikcyjnego zleceniodawcę („tak to było ustalone, że będę podawał S., a nie T.” – k.3970). Wyjaśnił, iż oskarżony A. T. podróżował wspólnie z nim samochodem prawdopodobnie już od B., obaj widzieli się na stacji z W. D. (1) i obaj mieli w drodze powrotnej pilotować A. C. (2), wiozącego sprzęt na lawecie. Oświadczył, że nie wie, kto koparko-ładowarkę ukradł, ale W. D. (1) pośredniczył w sprzedaży i to do niego dzwoniło po kolizji z udziałem A. C. (1), by przysłał kogoś do pomocy.

Oskarżony M. T. początkowo nie przyznał się do udziału w zarzucanej mu kradzieży w B.. Stanowisko to zmienił na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy (V K 1/10), przy czym utrzymywał, że wskazanego czynu dopuścił się wyłącznie z R. P. (1). Wyjaśnił, że podwiózł R. P. (1) swoim samochodem w pobliżu boiska w B., gdzie stała koparko-ładowarka, a następnie na jego prośbę „pojeździł na obczajce” (k.3901), rozglądając się, czy nie ma w pobliżu Policji. Oskarżony twierdził, że R. P. (1) miał już klienta na wymienioną maszynę. Jednocześnie przyznał, że jeszcze tego samego wieczoru został poproszony telefonicznie przez W. D. (1), aby odebrał od R. P. (1) kluczyk i zawiózł go A. C. (1), który uszkodził przewożoną maszynę przejeżdżając pod wiaduktem na drodze do K.. Powyższą wersję wypadków oskarżony podtrzymał w dalszym postępowaniu.

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży koparko-ładowarki Caterpillar (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Wyjaśnił wówczas, że koparko-ładowarka miała zostać przywieziona na jego plac przez A. C. (1), zaś pieniądze za maszynę przekazał uprzednio B. S. (1). Do dostarczenia sprzętu do W. ostatecznie nie doszło, gdyż A. C. (2) miał kolizję w czasie przewożenia Caterpillara. Oskarżony potwierdził, że wcześniej tego dnia przyjechał na (...) razem z B. S. (1) i na stacji benzynowej ten ostatni spotkał się z mężczyzną o imieniu W. („coś tam z nim rozmawiał, chyba się rozliczali” – k.3455). Wyjaśnienia te podtrzymał, będąc przesłuchiwany przed Sądem w niniejszej sprawie, oświadczając zarazem, że nie przyznaje się do kradzieży, a co najwyżej do kupienia rzeczy pochodzącej z kradzieży. Dodał, iż pojechał po Caterpillara w wyniku rozmowy z B. S. (1), który stwierdził, że jeśli nie przyjadą z pieniędzmi na (...), to maszyny nie będzie mógł odebrać.

Wyjaśnieniom oskarżonych B. S. (1) i A. T. dano wiarę w zakresie, w jakim przyznali wspólny przyjazd w celu odbioru koparko-ładowarki, potwierdzili fakt spotkania z W. D. (1) i dokonywanie rozliczeń za maszynę, wskazali osobę kierowcy dokonującego załadunku i transportu oraz docelowe miejsce, do którego sprzęt miał trafić, a także przyczyny, dla których ostatecznie koparko-ładowarki nie udało się tam dowieźć. Powyższe okoliczności były podawane przez oskarżonych zbieżnie, korespondowały z zeznaniami A. C. (1), a fakt uszkodzenia koparko-ładowarki w czasie transportu oraz pozostawienia jej na poboczu trasy szybkiego ruchu nie budzi wątpliwości choćby w świetle zeznań pokrzywdzonego i protokołu oględzin maszyny. Utrzymywanie przez A. T. tezy, że nie był uczestnikiem kradzieży, a co najwyżej kupującym rzecz pochodzącą z przestępstwa, jest jego subiektywną oceną faktów i nie poddaje się weryfikacji w kategoriach prawdy lub fałszu. Zważyć jednak należy, że rozumowanie oskarżonego pomija okoliczność, że bez zgłoszonego zapotrzebowania, bez zorganizowanego załadunku i bez zapewnionego odbiorcy sprzętu, przygotowanego na spieniężenie specjalistycznej maszyny pomimo braku dokumentów jej pochodzenia, przystępowanie do kradzieży byłoby w istocie bezcelowe. Trudno też przyjmować, że oskarżeni A. T. i B. S. (1) – działając rzekomo jako nabywcy już skradzionej rzeczy - angażowaliby pojazd z lawetą i osobę A. C. (1) i pokonywali znaczną drogę akurat w dniu kradzieży, by zapłacić przed odbiorem za maszynę, której nawet nie oglądali, pilotować nocą jej transport i wreszcie porzucić nabytek po kolizji w drodze powrotnej. Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) tylko w takim zakresie wskazywały prawdziwy stan rzeczy, w jakim oskarżony przyznał się do kontaktowania z B. S. (1) i A. C. (1), wskazał, że R. P. (1) z A. C. (1) dokonali załadunku koparko-ładowarki w lesie w P. i potwierdził wysłanie M. T. do miejsca późniejszej kolizji pod wiaduktem. Sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym, a także niezgodne zeznaniami świadka R. P. (1), były zapewnienia W. D. (1), jakoby dowiedział się o kradzieży po fakcie i na prośbę rzeczywistego sprawcy (oraz w jego interesie) błyskawicznie zorganizował sprzedaż, „ściągając” do siebie ludzi i środek przewozu z innego województwa.

Analogicznie, nie do przyjęcia były te wyjaśnienia oskarżonego M. T., w których pomijał on udział W. D. (1) w zdarzeniu w B., przedstawiając kradzież koparko-ładowarki jako własną inicjatywę R. P. (1). Z konsekwentnej wersji wypadków, przedstawionej przez R. P. (1), wynika, że oskarżony W. D. (1) wskazał mu miejsce, skąd należy ukraść maszynę i z góry określił miejsce załadunku, do którego miał przyjechać kierowca z lawetą, a w czasie zajścia nadto obserwował, czy nie zbliża się patrol Policji. Gdyby istotnie oskarżony M. T. – jak utrzymuje – został zaangażowany do udziału w kradzieży koparko-ładowarki przez R. P. (1), to nie przebywałby następnie w towarzystwie (...) na stacji, gdzie doszło do spotkania z B. S. (1) i gdzie przyjechał A. C. (1) z maszyną na lawecie. Sam M. T. – przekonując, że R. P. (1) zadbał o zapewnienie sobie kupca na koparko-ładowarkę - nie potrafił zresztą wytłumaczyć, dlaczego o dowieszenie klucza na miejsce kolizji prosił go w tych okolicznościach W. D. (1), a nie R. P. (1).

Zarzuty z pkt XIV, XXX aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/09, pkt III aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 – czyn popełniony w dniu 12 października 2008 r. w Ż. k. B.

W październiku 2008 r. pracownicy Przedsiębiorstwa Robót Drogowo – Mostowych S.A. w K. wykonywali roboty ziemne na terenie miejscowości Ż. koło B.. Do prac wykorzystywali sprzęt ciężki – między innymi samobieżną ładowarkę wolnobieżną marki Kramer 342-480. Maszyna ta została wynajęta Przedsiębiorstwu Robót Drogowo – Mostowych przez właściciela, B. M.. Jej wartość wynosiła w tym czasie 160 000 zł. W sobotę, 11 października 2008 r. operator pozostawił ładowarkę zamkniętą na klucz, z włączonym alarmem, na terenie dozorowanym przez stróża.

Wieczorem w dniu 12 października 2008 r., gdy stróż pilnujący maszyn na placu budowy udał się do domu na obiad, do pozostawionej bez nadzoru ładowarki włamał się R. P. (1). Do Ż. został przywieziony samochodem przez W. D. (1). Wcześniej, w B. dołączył do nich swoim samochodem B. S. (1), który na stacji benzynowej kupił kartę do telefonu i polecił R. P. (1), by włożył ją swego aparatu. Następnie B. S. (1) wskazał miejsce postoju ładowarki K. oraz miejsce, w które należało zaprowadzić ładowarkę. Uniwersalnym kluczem, pasującym m.in. do maszyn marki Kramer, R. P. (1) otworzył drzwi kabiny i uruchomił silnik ładowarki, po czym wyjechał na jezdnię. Pozostający z nim w kontakcie telefonicznym B. S. (1) i W. D. (1) jeździli w okolicy, by w razie potrzeby ostrzec go przed zbliżaniem się patrolu Policji. R. P. (1) dotarł do umówionego miejsca załadunku, przy drodze prowadzącej do miejscowości P.. Krótko później na sygnał B. S. (1) przyjechał tam zestawem niskopodwoziowym A. C. (1). R. P. (1) umieścił maszynę na lawecie, po czym udał się do głównej drogi, skąd zabrał go samochodem W. D. (1). Z kolei A. C. (1) ruszył z załadowaną maszyną w kierunku W.. Za B. dołączył do niego swoim samochodem A. B. S. (1) i pilotował go aż na ul. (...) we W. - do A. T., na którego zlecenie doszło do kradzieży ładowarki i który zapewniał bezpieczne miejsce przechowywania łupu. Mimo, iż pierwotnie to A. T. planował spieniężenie maszyny, ostatecznie sprzedano ją nabywcy, znalezionemu przez B. S. (1). Ceną sprzedaży mężczyźni podzielili się.

/dowód: zeznania świadka R. K. (1) – k.991 akt V K 1/10, k.1391 akt V K 131/10; zeznania świadka B. M. – k.1015 akt V K 1/10, k.1034 akt V K 131/10; zeznania świadka J. Ż. (1) – k.1012v akt V K 1/10, k.1034v-1035 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) – k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) - k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży z materiałem pogładowym – k.994-995/

Oskarżony W. D. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia wyżej wskazanego czynu i zasadniczo odmówił wyjaśnień, oświadczając zdawkowo, że nie kojarzy zdarzenia w Ż.. Przesłuchiwany na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. (V K 1/10), przedstawił własną wersję wypadków, w której określił R. P. (1) i A. C. (1) jako jedynych uczestników przestępstwa. Oświadczył, iż sam jedynie podwiózł R. P. (1) na skrzyżowanie w Ż. i udał się na obiad do miejscowej restauracji. W tym czasie R. P. (1) dokonał

kradzieży ładowarki K. i załadował ją na naczepę A. C. (1), po czym dał mu telefonicznie znać, że mogą już wracać. Oskarżony utrzymywał, że nie wiedział, jaki ma być cel spotkania R. P. (1) i A. C. (1). W toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie dodatkowo zmodyfikował wcześniejsze wyjaśnienia, stwierdzając, iż podwiózł R. P. (1) do Ż., wysadził go z samochodu i od razu wrócił do domu.

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w śledztwie, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu częściowo. Wyjaśnił, że nie był obecny na miejscu kradzieży w Ż. ani na miejscu załadunku sprzętu, natomiast pilotował do W. A. C. (1), który skradziony sprzęt wiozł na naczepie. Wskazał, że A. C. (1) kontaktował się z nim w tej sprawie jeszcze przed kradzieżą („zadzwoił, że ma upatrzony jakiś sprzęt i żebym go popilotował. C. zadzwonił do mnie jakieś dwie godziny przed kradzieżą. On powiedział, że ludzie już jadą i że będzie miał koparkę” – k.2478v). Składając wyjaśnienia w dniu 25 maja 2010 r., w śledztwie w sprawie 2 Ds 357/10 (protokół – k.3026-3030 akt V K 53/10), ponownie nawiązał do zarzutu kradzieży ładowarki K. i podał, że maszyna skradziona w Ż. trafiła na plac do A. T.. Wyjaśnił, że ostatecznie sprzęt został sprzedany, a uzyskanymi pieniędzmi podzielili się we trzech on, A. T. i A. C. (1). Na rozprawie oskarżony, ustosunkowując się do zarzutu, oświadczył, iż nie przyznaje się do kradzieży ładowarki K., a jedynie do sprzedaży sprzętu pochodzącego z kradzieży. Utrzymywał, że rola A. T. polegała wyłącznie na przechowywaniu sprzętu skradzionego w Ż., zaś jego korzyść – na otrzymaniu części pieniędzy ze sprzedaży K..

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży koparko-ładowarki Caterpillar (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Przyznał wówczas, że ładowarka K. została przywieziona na jego plac przez A. C. (1), wcześniej zaś telefonował do niego w tej sprawie B. S. (1) („dzwonił, że ma takiego K. i pytał, czy go chce. Ja powiedziałem mu, że może go przywieźć” – k.3455). Wyjaśnił, że od razu zapłacił B. S. (1) gotówką około 45 000 zł i zaczął poszukiwania nabywcy, lecz ponieważ wcześniej kontrahenta znalazł B. S. (1), zgodził się wydać mu ładowarkę za odpowiednim rozliczeniem. Wyjaśnienia te oskarżony podtrzymał w postępowaniu sądowym, zaznaczając zarazem, że nie przyznaje się do żadnej kradzieży, a co najwyżej do kupienia sprzętu, który z kradzieży pochodził.

Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na wiarę jedynie co do tego, że przyjechał w dniu zdarzenia do Ż. razem z R. P. (1) oraz że w tym samym miejscu i czasie był obecny również A. C. (1). Pozostała część wyjaśnień sprowadza się do naiwnego negowania przez oskarżonego świadomości udziału w przestępstwie i stanowi nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn.

Na zaangażowanie W. D. (1) w realizację przestępczej akcji w Ż. jednoznacznie wskazują zeznania osób, które zostały prawomocnie skazane za współsprawstwo omawianej kradzieży – R. P. (1) i A. C. (1). Wynika z nich bez wątpienia, że oskarżony W. D. (1) przywiózł ze sobą R. P. (1) w konkretnym celu, by ten włamał się do ładowarki i dokonał następnie jej załadunku na podstawiony pojazd z lawetą, a nadto że W. D. (1) wraz ze współoskarżonym B. S. (1) dbał o to, by w razie potrzeby ostrzec R. P. (1) przed zbliżaniem się patrolu Policji. Te same dowody świadczą, że w niewiarygodny sposób swoją rolę w zdarzeniu umniejszał także oskarżony B. S. (1). Wbrew temu, co twierdził, nie usłyszał o planowanym zaborze ładowarki od A. C. (1), lecz sam wysłał go z lawetą celem załadunku maszyny, którą po włamaniu przyprowadził R. P. (1). Temu ostatniemu oskarżony wskazał z kolei zarówno miejsce postoju ładowarki, jak i miejsce, do którego maszynę należało przemieścić, by załadować ją przed dalszym transportem. Z zeznań R. P. (1) wynika nadto, że oskarżony B. S. (1) przed kradzieżą zaopatrzył go w kartę do telefonu na potrzeby bezpiecznego kontaktowania się w czasie przestępczej akcji.

Nie da się wreszcie uznać za przekonujące twierdzeń oskarżonych A. T. i B. S. (1), z których miałyby wynikać, że A. T. ograniczył się do nabycia zaoferowanego sprzętu pochodzącego z przestępstwa i nie wiedział wcześniej, że ma być popełniona kradzież. Nie był to pierwszy przypadek kradzieży z udziałem W. D. (1) i B. S. (1), w którym ciężki sprzęt trafiał w posiadanie A. T.. Bez zapewnionego odbiorcy i bez możliwości szybkiego umieszczenia rzucającego się w oczy sprzętu w bezpiecznym miejscu nie przystępowano by do jego zaboru. Transport ładowarki – jak wynika choćby z zeznań A. C. (1) - przebiegał w ustalony z góry sposób i maszyna bezpośrednio z miejsca kradzieży w Ż. została

dostarczona od razu do W., na działkę użytkowaną przez oskarżonego A. T.. Poza tym zeznania R. P. (1) wskazują, że mężczyzna z W. o ps. (...), którym to pseudonimem określano A. T., wiedział, że dojdzie do kradzieży K., gdyż sam takie zapotrzebowanie zgłaszał. Dopytując oskarżonego W. D. (1) o obiecane wynagrodzenie za udział w kradzieży w Ż., R. P. (1) otrzymał odpowiedź, że zlecający kradzież (...) nie zapłacił mu za ten sprzęt.

Zarzuty z pkt XV aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/09, pkt IV aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 - czyn popełniony w nocy z 15/16 października 2008 r. w Ż.

W wytypowaniu kolejnego sprzętu do kradzieży udział miał H. R.. Jego brat przyuczał się do zawodu dekarza w Zakładzie Ogólnobudowlano – Blacharskim (...) w Ż. i orientował się, że właściciel zakładu posiada przyczepę specjalistyczną marki Paus typ ASA nr rej. (...) z wysięgnikiem. Przyczepa została wyprodukowana w 2008 r., a A. Ś. użytkował ją jako leasingobiorca na mocy umowy zawartej w tym samym roku z (...) S.A. we W.. Był to rzadki sprzęt, posiadał natomiast standardowy dyszel, pasujący do każdego haka holowniczego. Swoją wiedzą o miejscu postoju przyczepy H. R. podzielił się z W. D. (1), ten zaś skontaktował się z A. T., który wyraził zainteresowanie pozyskaniem tego typu sprzętu. W nocy z 15/16 października 2008 r. wysłany przez A. T. G. J. ps. (...) przyjechał na G. wypożyczonym samochodem dostawczym M. (...). W umówionym miejscu przy drodze prowadzącej z G. do R. czekał na niego w samochodzie W. D. (1) wraz z R. P. (1) i H. R.. R. P. (1) i H. R. przesiadli się do pojazdu kierowanego przez G. J. i wskazali mu trasę dojazdu do miejsca planowanej kradzieży. W. D. (1) udał się do Ż. oddzielnie, użytkowanym przez siebie osobowym M., by w czasie kradzieży „monitorować” sytuację w okolicy. Po dotarciu przed posesję A. Ś. przy ul. (...) w Ż., H. R. i R. P. (1) przecięli nożycami do metalu kabłąk kłódki zamykającej bramę wjazdową. Stojącą na posesji przyczepę P. wypchnęli na jezdnię, gdzie została podpięta do pojazdu kierowanego przez G. J.. Następnie wszyscy trzej udali się ze skradzionym sprzętem do S., gdzie przyjechał również W. D. (1). W związku z tym, że mężczyźni mieli problem z uruchomieniem świateł w przyczepie, zdecydowano, że dla bezpieczeństwa transportu W. D. (1) przez pewien czas będzie jechał swoim samochodem za G. J.. Przy zjeździe z autostrady na O. W. D. (1) zawrócił i pojechał z R. P. (1) oraz H. R. do domu, natomiast G. J. kontynuował podróż do W., dostarczając przyczepę w miejsce wskazane mu przez A. T..

/dowód: zeznania świadka A. Ś. – k.1285, 1295 akt V K 1/10, k.1140v-1141 akt V K 131/10; zeznania świadka K. Ś. – k.1308 akt V K 1/10; wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) - k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) - k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży – k.1288-1289; polisa ubezpieczenia OC - k.1290, kopia dowodu rejestracyjnego przyczepy – k.1291, dokumentacja dot. leasingu przyczepy – k.1296-1306 akt V K 1/10 /

Oskarżony W. D. (1), zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że kradzieży wysięgnika dekarzkiego w Ż. dokonali R. P. (1) z H. R., którego brat odbywał praktyki w firmie pokrzywdzonego. Utrzymywał, że sam nie miał z przestępstwem nic wspólnego, a jedynie bezinteresownie znalazł wcześniej osobę, która udała się z R. P. (1) i H. R. na miejsce kradzieży i po wszystkim odebrała sprzęt („załatwiłem im klienta z O. o imieniu G.. Przyjechał samochodem, pojechali sobie z P. i R. na miejsce, gdzie dokonali kradzieży” – k.3975v).

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży naczepy z wysięgnikiem w Ż. (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się wówczas także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Oświadczył, że odebrał wyciąg dekarzki z parkingu w okolicach B., od B. S. (1), w czym pomógł mu kolega G. J. ps. (...). Dodał, iż uregulował do rąk S. częściową zapłatę, a sprzęt

sprzedał bliżej nieustalonym osobom narodowości ukraińskiej. Utrzymywał, że nie wie, kto brał udział w kradzieży i kto przetransportował wysięgnik ze (...). Powyższe wyjaśnienia podtrzymał także w czasie przesłuchania na rozprawie, oświadczając zarazem, że nie przyznaje się do żadnej kradzieży, a co najwyżej do zakupienia kradzionej rzeczy.

Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) uwzględniono przy ustalaniu stanu faktycznego tylko w takim zakresie, w jakim korespondowały z zeznaniami świadków H. R. i R. P. (1), w szczególności co do tego, że wymienieni uczestniczyli w kradzieży wysięgnika, że na miejsce zdarzenia pojechał z nimi jeszcze jeden mężczyzna oraz że brat H. R. miał styczność z firmą pokrzywdzonego z racji odbywanych praktyk. Zapewnienia oskarżonego, że oddał jedynie bezinteresownie przysługę H. R., organizując klienta na wysięgnik, brzmiały niedorzecznie i nie wytrzymują krytyki w konfrontacji z zeznaniami osób prawomocnie skazanych za współudział w przedmiotowej kradzieży. R. P. (1) i H. R. zbieżnie opisali zachowanie oskarżonego W. D. (1) w ramach przestępstwa - wskazali, że gdy wraz z mężczyzną w dostawczym M. udali się na miejsce postoju naczepy, do Ż. pojechał równolegle W. D. (1) i swoim samochodem krążył w okolicy, aż sprzęt został doprowadzony do S.. Stamtąd W. D. (1) zabrał R. P. (1) i H. R. do samochodu, po czym przez pewien czas jadąc wspólnie towarzyszyli kierowcy busa, ciągnącego skradzioną naczepkę autostradą w kierunku W.. W przypadku wyjaśnień oskarżonego A. T., oparcie w pozostałym materiale dowodowym miało zasadniczo tylko jego przyznanie, że objął skradziony sprzęt w posiadanie i że go sprzedał. Z kolei wymieniając zdawkowo w wyjaśnieniach osobę G. J., oskarżony przemilczał obciążającą go okoliczność, iż sam wysłał wymienionego na (...), by z miejsca planowanej kradzieży przywiózł mu naczepę. W tym zakresie znamienne jest, że oskarżony W. D. (1), który nie przyznawał się do porozumienia ze współoskarżonym, nie potrafił powiedzieć, gdzie poznał i jak nawiązał kontakt z osobą, która miała odebrać sprzęt. Na fakt, że to A. T. przysłał do W. D. (1) mężczyznę w dostawczym M. (...), wskazał R. P. (1), który następnie dodatkowo określił dane identyfikujące wspomnianego kierowcę – podał datę swego przesłuchania na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Żorach i wyjaśnił, że opisywany mężczyzna występuje tam w charakterze oskarżonego (potwierdzono, przeprowadzając dowód z akt II K 465/11 SR w Żorach). Nadto, o tym, że A. T. wysłał po sprzęt wynajętym busem „swojego człowieka” – chłopaka o ps. (...), powiedział również B. S. (1), przesłuchiwany przez Prokuratora w charakterze podejrzanego w sprawie 2 Ds 357/10 (k.3030 akt V K 53/10). Zauważyć należy, że B. S. (1) widywał wcześniej wspomnianego mężczyznę w towarzystwie oskarżonego A. T. i po okazaniu mu tablicy pogłądowej wskazał wizerunek G. J.. Prawdziwe okazały się również informacje przytoczone przez B. S. (1) co miejscowości, w której rozpoznany mężczyzna w przeszłości zamieszkiwał (k.2173) oraz odnośnie przebywania przez A. T. i G. J. w tym samym czasie w Areszcie Śledczym we W. (k.2219 akt V K 131/10).

Zarzuty z pkt XXXI aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/09, pkt V aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 - czyn popełniony w bliżej nieustalonym dniu między 24 a 27 października 2008 r. w O.

W dniu 24 października 2008 r. Z. P. (2), zatrudniony w Zakładzie Usług Bitumicznych we W., zmierzał z W. do B., gdzie jego współpracownicy prowadzili roboty drogowe. Poruszał się ciągnikiem siodłowym z naczepą niskopodwoziową marki Crane Fruehauf nr rej. (...), na której umieszczona była frezarka Caterpillar Bitelli. Naczepa wraz z maszyną należały do jego pracodawcy, J. J. (2). W O. doszło do awarii sprzęgła w ciągniku siodłowym, w związku z czym Z. P. (2) postanowił odczepić naczepę z ładunkiem i pozostawić ją na szutrowym poboczu przy ul. (...), naprzeciwko miejscowego zakładu wulkanizacyjnego. Sam wrócił ciągnikiem do bazy transportowej we W., by usunąć awarię.

O pozostawionej bez nadzoru naczepie z frezarką dowiedział się A. T. i skontaktował się w tej sprawie z B. S. (1), celem dokonania kradzieży pojazdu. Ten ostatni polecił A. C. (1), by udał się ciągnikiem siodłowym w kierunku O., gdyż trzeba przewieźć „niskopodłogówkę”. Poinformował go, że po drodze, w miejscowości B., spotka się z nim A. T., który wytłumaczy mu, co ma dalej robić. W uzgodnionym miejscu A. T. istotnie czekał w swoim samochodzie na kierującego ciągnikiem A. C. (1). Wyjaśnił mu, gdzie dokładnie na terenie O. zaparkowana jest naczepa, którą należy skraść. Zadzwoił także z telefonu pre-paid na telefon komórkowy A. C. (1), instruując go, by w razie kontroli drogowej utrzymywał, iż wyświetlający się numer nadawcy należy do człowieka, który zlecił mu transport naczepy. Gdy A. C. (1) podpinał w O. naczepę wraz z umieszczoną na niej maszyną, A. T. jeździł w pobliżu swoim samochodem. Następnie A. C. (1) udał się w kierunku Pogorzeli, gdzie – jak ustalił wcześniej z A. T. i B. S. (1) - miał zostać ukryty skradziony pojazd. Jadąc obwodnicą B. przebił opony w naczepie, co wymusiło na współnikach zmianę pierwotnych planów. A.

T. pilotował A. C. (1), który doprowadził naczepę praktycznie na samych felgach do K. i wstawił ją na teren byłego PGR-u. Na miejsce przybył również B. S. (1). Uzgodniono, że A. T. następnego dnia zorganizuje opony na wymianę, by możliwe było dalsze transportowanie naczepy. Naczepa z frezarką istotnie została przewieziona do Pogorzeli. Po pewnym czasie A. T. znalazł na kradziony sprzęt nabywcę i wówczas zgodnie z jego wskazówkami B. S. (1) dostarczył sprzęt do miejscowości B. koło B., gdzie uprzednio trafiła już fadroma skradziona w C..

Pracownicy pokrzywdzonego J. J. (2) odkryli fakt kradzieży w dniu 27 października 2008 r., gdy przyjechali do O. z zamiarem zabrania pozostawionej trzy dni wcześniej naczepy z ładunkiem. Wartość skradzionej naczepy wynosiła 50 000 zł, zaś frezarki - 450 000 zł.

Już po skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, w ramach postępowania przygotowawczego w kolejnej sprawie (2 Ds 718/10 Prokuratury Rejonowej w Rybniku) skradzioną naczepę odzyskano i wydano ją przedstawicielowi pokrzywdzonego.

/dowód: zeznania świadka J. J. (2) – k.746 akt V K 1/10, k.844 akt V K 131/10; zeznania świadka Z. P. (2) – k.2619-2621 akt V K 1/10, k.845 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży z dokumentacją fotograficzną – k.740-741; dokumentacja dot. frezarki – k.748-750; dokumentacja dot. naczepy – k.753-754; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) – k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; pismo (...) J. J. (2) – k.216, pokwitowanie odbioru pojazdu – k.264 akt V K 131/10 /

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w śledztwie, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu częściowo. Wyjaśnił, że A. C. (2), jadąc z naczepą, przebił oponę i zadzwonił do niego z prośbą o pomoc. Wówczas oskarżony – jak oświadczył – pojechał do K., do miejsca zamieszkania A. C. (1) i zastał tam naczepę ze skrobaczką do asfaltu oraz „jeszcze dwóch ludzi”, poruszających się „jakimś ciemnym samochodem” (k.2478v). Gdy zorganizował wymianę opon, A. C. (1) zawiózł sprzęt do O., do firmy prowadzonej przez ich wspólnych znajomych. Składając wyjaśnienia w dniu 25 maja 2010 r., w śledztwie w sprawie 2 Ds 357/10 (protokół – k.3026-3030 akt V K 53/10), przyznał, że sprzęt pochodzący z kradzieży w O. zawiózł osobiście do B. koło B., w porozumieniu z A. T.. W dalszym postępowaniu oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanej kradzieży, choć utrzymywał, iż nie wie, jak A. C. (1) trafił na miejsce kradzieży w O. i momentu, gdy ten zatelefonował w sprawie awarii pojazdu, o kradzieży nic nie wiedział. Wyjawiał zarazem, iż ludźmi, których zastał w K. przy naczepie niskopodłogowej byli oskarżony A. T. i jego kolega.

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży naczepy C. z frezarką na terenie O. (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się wówczas także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Utrzymywał, że to B. S. (1) zadzwonił do niego, oferując mu sprzedaż maszyny („powiedział, że ma frezarkę i czy bym ją kupił. (...) ja przejeżdżałem przez O. i widziałem jak po prawej stronie przy drodze stała ta frezarka. S. mi powiedział, gdzie ona stoi, żebym ją sobie zobaczył” – k.3457). Przystając na propozycję, pojechał do B. i spotkał się z A. C. (1), któremu – jak twierdził – przekazał pieniądze w kwocie 4 000 zł. Gdy następnie udał się w stronę B., dostał od B. S. (1) informację, że A. C. (2) przebił w drodze oponę. Zgodził się wówczas „asystować” A. C. (1) i jechał za nim, aż ten dociągnął naczepę na parking, gdzie czekał już B. S. (1). Po założeniu nowych opon, których zakup sfinansował, sprzedał naczepę z frezarką znajomemu Ukraincowi, a B. S. (1) osobiście dostarczył sprzęt do nabywcy. Powyższą wersję wypadków oskarżony podtrzymał w postępowaniu sądowym, zaznaczając jednocześnie, iż nie przyznaje się do kradzieży, a co najwyżej do kupienia rzeczy, która z kradzieży pochodziła.

Wyjaśnieniom każdego z oskarżonych Sąd dał wiarę jedynie w części, dostrzegając, że B. S. (1) i A. T. nawzajem starali się obciążać, kwestionując zarazem własne rozeznanie co do okoliczności kradzieży i umniejszając własną rolę

w zarzucanym zdarzeniu. W weryfikacji wyjaśnień oskarżonych istotne znaczenie miały zeznania A. C. (1), który z racji współudziału w przestępstwie, posiadał bezpośrednią wiedzę o jego przebiegu. Ostatecznie, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych uwzględniono wyjaśnienia oskarżonego A. T. co do tego, że spotkał się w B. z – wysłanym przez B. A. C., a także odnośnie tego, że już w czasie transportowania naczepy towarzyszył kierującemu ciągnikiem A. C. (1), jadąc własnym samochodem. Nieprzekonujące były, z kolei, twierdzenia A. T. odnośnie tego, że otrzymał ofertę dotyczącą frezarki od B. S. (1). Wyjaśnienia oskarżonego A. T. co do okoliczności, w jakich miał obejrzeć stojący w O. sprzęt są wymijające. Jeśli – jak podaje A. B. (2) S. miał mu wskazać dokładne miejsce postoju naczepy z frezarką na potrzeby „ogłędzin”, to trudno zrozumieć, dlaczego miejsca tego nie podał A. C. (1), którego zadaniem było podpiąć naczepę do ciągnika i ją zabrać. Odsyłanie kierowcy ciągnika do instrukcji A. T. świadczy, że to oskarżony A. T. posiadał wiedzę o dokładnej lokalizacji naczepy z frezarką i on zainicjował ich zabór. Wniosek ten wspierają zeznania A. C. (1), który wskazał, że B. S. (1) – informując go o potrzebie przewiezienia z O. „niskopodłógówki” - powołał się na telefon, który uprzednio odebrał w tej sprawie od A. T. (k.224). Wśród okoliczności podnoszonych przez oskarżonego B. S. (1) na wiarę zasługiwało wskazanie na obecność A. T. w K., w miejscu, dokąd A. C. (1) zdołał przyprowadzić naczepę z uszkodzonymi oponami, a także fakt przejściowego przechowywania naczepy na placu zaprzyjaźnionych właścicieli firmy (D.) i ostatecznego dostarczenia naczepy z frezarką do odbiorcy wskazanego przez A. T.. Ostatecznie, należy podkreślić, że zeznania A. C. (1) nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że obaj oskarżeni byli w dokonanie kradzieży zaangażowani: świadek dostał od B. S. (1) „sygnał” o konieczności wykonania transportu, a następnie został skierowany na spotkanie z A. T., który udzielił mu dalszych instrukcji i pouczył go, jak ma postępować na wypadek kontroli. Po zapięciu naczepy do ciągnika A. C. (2), oskarżony A. T. pilotował go z O., z kolei po wymianie opon w K. na polecenie B. S. (1) A. C. (1) umieścił skradzioną naczepę z frezarką do Pogorzeli.

Zarzuty z pkt XVI, XXXII aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 609/o, pkt VI aktu oskarżenia w sprawie 2Ds 357/10 - czyn popełniony w dniu 27 października 2008 r. w S.

Firma PPW MAT (...) z siedzibą w Z., świadcząca usługi w zakresie robót budowlano-drogowych, użytkowała wielkogabarytową spycharkę gąsienicową marki K. (...). W dniu 25 października 2008 r. maszyna została przetransportowana do S., gdzie miała posłużyć do przygotowania terenu pod wywóz ziemi z budowanej autostrady (...). Wartość sprzętu wynosiła w tym czasie około 645 494 zł brutto. Spycharkę umieszczono bezpośrednio przy ogrodzeniu boiska piłkarskiego przy ul. (...) w S. i zamknięto drzwi kabiny na klucz. Do prac z wykorzystaniem maszyny planowano przystąpić za dwa dni, wcześniej jednak spycharka została skradziona.

Kradzież maszyny została uzgodniona pomiędzy W. D. (1), B. S. (1) oraz A. T.. Ten ostatni z uwagi na duże gabaryty spycharki nie chciał przechowywać maszyny u siebie i dlatego obiecał znaleźć inny, dogodny parking na terenie W., na który sprzęt mógłby zostać przywieziony po kradzieży. Transportem sprzętu na D. miał zająć się A. C. (1). W dniu 26 października 2008 r. A. C. (1) i B. S. (1) wspólnie wyruszyli w drogę w kierunku G.. Jechali ciągnikiem D. użytym przez A. C. (1), do którego podpięta została laweta T. nr rej. (...) -91, nabyta przez B. S. (1) od K. P. latem 2008 r. Po zjeździe z autostrady na drogę krajową nr (...) G. – R. w osobowym samochodzie marki M. czekał na nich W. D. (1), do którego przesiadł się B. S. (1). Jadąc przed ciągnikiem D., W. D. (1) poprowadził kierującego w stronę S.. A. C. (1) dotarł w pobliże miejsca postoju spycharki krótko po północy 27 października 2008 r. Wówczas do włamania przystąpił R. P. (1) - przy użyciu klucza, który uprzednio otrzymał od W. D. (1), otworzył zamek w drzwiach kabiny i uruchomił silnik w maszynie. Następnie wyjechał spycharką na drogę, gdzie A. C. (1) zatrzymał ciągnik. Dodatkowo do pomocy w ustawieniu najazdów w lawecie oraz umieszczeniu maszyny na zestawie W. D. (1) przysłał H. R.. Ten ostatni stał wcześniej na nieodległym skrzyżowaniu w P., by w razie zbliżania się patrolu Policji ostrzec o tym telefonicznie W. D. (1). Gdy spycharkę udało się pomyślnie załadować na lawetę, R. P. (1) wsiadł do kierowanego przez H. R. samochodu F. (...) i obaj zaczęli pilotować A. C. (1) w kierunku autostrady (...). W pobliskich S. B. S. (1) przesiadł się na powrót do ciągnika A. C. (1) i razem udali się w stronę W.. W czasie jazdy B. S. (1) telefonicznie otrzymał od A. T. instrukcje, by zjechał z A. C. (1) ciągnikiem z autostrady na wysokości O.. A. T. czekał na nich w miejscowości S. lub R. przy drodze O. – W.. Stamtąd swoim samochodem pilotował ciągnik z ładunkiem na ul. (...) we W., gdzie nad ranem pozostawiono lawetę wraz z umieszczoną na niej spycharką, dopełniając z obsługą parkingu strzeżonego formalności związanych z przechowaniem pojazdów.

Dzięki temu, że skradziona spycharka była wyposażona w nadajnik GPS, firma Auto-Guard zajmująca się monitorowaniem sygnałów z nadajnika jeszcze tego samego dnia zlokalizowała miejsce postoju maszyny na terenie W.. W chwili przybycia funkcjonariuszy Policji na ustalony parking spycharka stała w dalszym ciągu na lawecie, na której została przywieziona. Na kabinie spycharki ujawniono świeże ślady zrywania trójkątnych naklejek z danymi identyfikującymi maszynę i przyklejania w to miejsce innych. Odzyskany sprzęt zwrócono przedstawicielowi pokrzywdzonego.

/dowód: zeznania świadka D. S. – k.4 akt V K 1/10, k.1304 „o” – (...) „p” akt sprawy V K 131/10; zeznania świadka J. W. (1) – k.51-52 akt V K 1/10, k.846-847 akt V K 131/10; zeznania świadka A. N. – k.24v akt V K 1/10, k.845v-846; zeznania świadka K. P. – k.213-214 akt V K 1/10, k982v-984 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k. k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10, k.684v-686 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) - k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. C. (1) - k.114-118, 122, 143-144, 155-156, 218-225, 245-249, 252-254, 548-551, 2318-2322, 2488-2491 akt V K 1/10, k.851v-856, 920-926 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży – k.5-6, wydruk komunikatów z nadajnika (...) k.10-19, protokoły oględzin spycharki z materiałem poglądowym– k.27-28, 41-42, 57a, 59a, protokół zatrzymania rzeczy – k.30-32, pokwitowanie odbioru – k.35, dokumentacja dotycząca nabycia i ubezpieczenia spycharki – k.54, 55, dokumentacja dot. naczepy – k.208-212 akt V K 1/10 /

Oskarżony W. D. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym nie przyznał się do popełnienia wyżej wskazanego czynu. Początkowo utrzymywał, że o kradzieży spycharki K. przeczytał w gazecie, a konfrontowany z A. C. (1) oświadczył, że go nie zna. Podczas przesłuchania przez Prokuratora w dniu 29 grudnia 2009 r. (k.2508-2513) wyjaśnił, że włamania dokonali R. P. (1) z H. R., a jego rola ograniczyła się do skontaktowania ich z A. C. (1), który przyjechał na miejsce spotkania obok sklepu w S. w towarzystwie (...). Przesłuchiwany na rozprawie, dodał, iż uprzednio pilotował A. C. (2) z autostrady do S., natomiast na miejscu samego załadunku nie był, a na przyjazd ciągnika z załadowaną spycharką oczekiwał w swoim samochodzie, dotrzymując – jak podkreślił – z grzeczności towarzystwa (...).

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w toku śledztwa, nie przyznał się do udziału w kradzieży K., a jedynie do transportowania tego sprzętu na zlecenie mężczyzny z P., określanego imieniem S.. Wyjaśnił, że zgodnie ze wskazówkami S. udał się z A. C. (1) w okolice K., gdzie oczekiwał na nich nieznany mężczyzna w samochodzie F. (...). Ten ostatni zaprowadził A. C. (2) na miejsce załadunku spycharki w lesie. Oskarżony podał, iż z załadowaną maszyną ruszyli z A. C. (1) do W., a zleceniodawca transportu poprowadził ich na parking, gdzie zostawili naczepę ze sprzętem. Dopiero po skierowaniu aktu oskarżenia, przesłuchiwany na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W., oskarżony B. S. (1) przyznał, iż mężczyzna, którego w wyjaśnieniach określał imieniem S., to w rzeczywistości A. T.. W postępowaniu przed Sądem w niniejszej sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził również udział oskarżonego W. D. (1), przyznając, iż przebywał z nim w samochodzie, oczekując na powrót A. C. (2) ze sprzętem na lawecie.

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzut kradzieży spycharki Komatsu w S. (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się wówczas także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Oświadczył, że kupno spycharki zaproponował mu B. S. (1), zaś ze znajomym Ukraincem ustalili, że ten jest zainteresowany nabyciem takiego sprzętu. Wyjaśnił, iż z uwagi na gabaryty i dużą masę spycharki, nie chciał jej przyjmować do siebie na plac i dlatego zorganizował inne miejsce parkowania. Przed wjazdem do W. oczekiwał na

przyjazd A. C. (1) z B. S. (1), po czym poprowadził ich na parking, gdzie pozostawiono sprzęt razem z naczepą, krótko później zaś przedmioty te zostały zatrzymane przez Policję.

Sąd uznał za przekonujące wyjaśnienia oskarżonego A. T. w części, w jakiej przyznał się do zorganizowania miejsca do przechowywania spycharki i pilotowania A. C. (1) i B. S. (1) na parking, a także zamysłu zbycia odebranego sprzętu. Okoliczności te potwierdzili również współoskarżony B. S. (1) i świadek A. C. (1). Krytycznie oceniono zapewnienia A. T. na rozprawie, iż poza B. S. (1) nie miał kontaktu z żadnym innym oskarżonym. Wymieniony nie dostrzegł, że – odnosząc się choćby do zarzutu wcześniejszej kradzieży wyciągu dekarckiego w Ż. – wskazał, że W. D. (1) miał jego numer telefonu, a nawet nękał go telefonami w sprawie rozliczeń finansowych z B. S. (1). Przeciwnie twierdzenia przed Sądem miały służyć oskarżonemu A. T. do podbudowania tezy, jakoby nie znał czasu i innych okoliczności kradzieży i nie działał w porozumieniu z jej sprawcami, a jego aktywność sprowadzała się wyłącznie do nabycia pochodzącego z kradzieży sprzętu. Stanowisko A. T. jest oderwane od rzeczywistości, trudno bowiem sobie wyobrazić, że specjalistyczna maszyna warta kilkaset tysięcy złotych, o ogromnej masie i gabarytach, wymagająca do transportu odpowiedniego sprzętu i umiejętności kierującego, została by skradziona przez kogokolwiek trzeźwo oceniającego sytuację, jeśli nie istniałoby uprzednio porozumienie z odbiorcą sprzętu, władnego przysłać odpowiednich ludzi i środek przewozu, a także przygotowanego na spieniężenie maszyny pomimo braku dokumentów jej pochodzenia. W tym zakresie logikę zachowują twierdzenia współoskarżonego B. S. (1), który w jednym z przesłuchań wskazał na istotę wspólnego przedsięwzięcia dotyczącego sprzętu Komatsu („praktycznie to my go ukradliśmy” – k.193) i świadomość tę przyznał także – prawomocnie skazany za współsprawstwo omawianego czynu - A. C. (1) („wiedziałem, że jedziemy dokonać kradzieży” – k.224). Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na uwzględnienie w ograniczonym zakresie – co do tego, że wymieniony pilotował A. C. (1) w stronę S. po zjeździe z autostrady oraz że przebywał w towarzystwie (...), zanim ten wraz z A. C. (1) udał się w drogę powrotną z już załadowaną spycharką. W pozostałym zakresie jego wersja wypadków była odosobniona, pokretna i sprowadzała się do bezkrytycznego prezentowania tezy, że z kradzieżą spycharki oskarżony nie miał nic wspólnego, a jedynie pomógł rzeczywistym sprawcom znaleźć nabywcę na skradziony sprzęt. Zapewnieniom oskarżonego jednoznacznie przeczą zeznania H. R. i R. P. (1), z których wynika zborny opis wiodącej roli W. D. (1) w przygotowaniu i zrealizowaniu przestępstwa. To oskarżony W. D. (1) zorganizował klucz do K., w który wyposażył R. P. (1) celem włamania do spycharki i zaangażował H. R., by stał na tzw. czatach, a następnie pomógł w załadunku maszyny.

Zarzuty z pkt XVII-XX, XXXIII-XXXVI - czyn popełniony w bliżej nieustalonym dniu między 10 a 12 listopada 2008 r. na terenie budowanej autostrady (...) w rejonie K.

Na kolejne miejsce kradzieży W. D. (1) wytypował teren budowy autostrady (...) na odcinku S. – B., w rejonie wytyczonego Miejsca (...) Podróżnych (M.) K.. Na przyległym do lasu obszarze, do którego prowadził dojazd od ulicy (...) w K., sąsiadowały ze sobą bazy gospodarcze kilku firm pracujących przy budowie autostrady. W okolicę tę najpierw udał się W. D. (1) z R. P. (1), celem rozeznania się co do rodzaju sprzętów przechowywanych w bazach i ewentualnych narzędzi potrzebnych do ich zaboru. Powołując się na informacje uzyskane od jednego z operatorów zatrudnionych przy budowie autostrady, W. D. (1) uspokoił R. P. (1), że miejsce to nie jest dozorowane. Do udziału w planowanej kradzieży zaangażował nadto H. R., dysponującego samochodem V. (...) i sfinansował zakup paliwa do wskazanego pojazdu. W nieustalonym dniu między 10 a 12 listopada 2008 r., po zmroku, W. D. (1) wraz z R. P. (1) udał się osobowym samochodem M. do D., za nim zaś swoim samochodem dostawczym przyjechał H. R.. Pod sklepem Barbórka W. D. (1) i R. P. (1) przesiedli się do pojazdu H. R., wskazując temu ostatniemu drogę do miejsca zamierzonej kradzieży. Ustalono, że sprzęt przechowywany w bazach gospodarczych w tym rejonie będzie ładowany do samochodu H. R. i zawożony do lasu w P. w okolicy stawu zwanego J.. W. D. (1) zaordynował, że sam będzie w tym czasie „pilnował terenu” - kazał H. R. odwieźć się do D., gdzie pozostawił swój samochód i prowadził obserwację okolicy na wypadek, gdyby należało ostrzec współników przed zbliżaniem się patrolu Policji. Tymczasem H. R. dołączył do R. P. (1) i wraz z nim kolejno zabierał i przeciągał w kierunku zaparkowanego samochodu sprzęty i narzędzia, pozostawione na czas weekendu przez firmy zatrudnione przy budowie autostrady.

Po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi barakowozu, R. P. (1) i H. R. zabrali znajdujący się wewnątrz agregat prądotwórczy marki H. o wartości 7 000 zł na szkodę Zakładu Inżynierijno – Budowlanego sp. j. K. S., J. S. z siedzibą w N..

Poprzez zerwanie dwóch kłódek typu Gerda włamali się do stojącego w pobliżu metalowego kontenera, który należał do Kormal sp. z o.o. w K.. Ze środka wynieśli agregat prądotwórczy z wbudowaną spawarką, agregat prądotwórczy marki H., trzy szlifierki kątowe marki Bosch, trzy wiertarki udarowe marki Bosch, dwie piły tarczowe marki Bosch, piłę łańcuchową marki Bosch, dwie wkrętarki akumulatorowe marki Bosch, komplet przewodów spawalniczych z maską, dwa bębny przewodów elektrycznych, butlę gazową z palnikiem i przewodami do papy termozgrzewalnej i drobne narzędzia. Dodatkowo zabrali stojący na zewnątrz pojemnik na wodę o pojemności 1000 l. Łączna wartość przedmiotów skradzionych na szkodę firmy Kormal sp. z o.o. wynosiła 21 100 zł.

Na nieogrodzonym terenie, gdzie swoje zaplecze gospodarcze urządziła firma (...) S.A. w K., sprawcy zlokalizowali interesujące ich maszyny: agregat prądotwórczy marki Himuinsa o wartości około 8 000 zł oraz nową zagęszczarkę do podłoża Dynapac o wartości około 15 000. Obie maszyny zabrali, przecinając łańcuch, którym były przewiązane i przymocowane do pnia drzewa. Nadto, zerwali łańcuch z kłódką zabezpieczającą drzwi do kontenera tej samej firmy, kradnąc ze środka motopompę, której wartość wynosiła 7 000 zł.

Obok kontenerów firmy AVAX zobaczyli zaparkowany samochód dostawczy marki V. (...) nr rej. (...), należący do firmy PRIARES (...) z siedzibą w N.. Przełamali zabezpieczenia w postaci zamków w drzwiach, po czym zabrali umieszczoną wewnątrz pojazdu zagęszczarkę do gruntu o wartości około 5 000 zł.

Większość skradzionych sprzętów zdołali umieścić w pojeździe H. R.. Łupy przetransportowali zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami do lasu w P.. W międzyczasie dołączył do nich T. K., przywieziony do pomocy przez W. D. (1). Wracając na miejsce kradzieży, R. P. (1) i H. R. wysłali T. K. na pobliskie rozwidlenie dróg w lesie, by w razie potrzeby ostrzegł ich o zbliżaniu się niepożądanych osób. Tymczasem W. D. (1) spotkał się na terenie D. z B. S. (1). Ten ostatni przyjechał samochodem terenowym typu j., zainteresowany znajdującą się na miejscu kradzieży przyczepką samochodową. Na sposobność zaboru tej przyczepki wskazał mu wcześniej W. D. (1), informując o wynikach rozpoznania terenu, jakiego dokonał z R. P. (1). Pokierowany przez W. D. (1), B. S. (1) dotarł swoim samochodem do miejsca, gdzie czekali na niego R. P. (1) i H. R.. Ci ostatni doczepili do j. przyczepkę, na którą wciągnęli przygotowaną uprzednio do wywiezienia zagęszczarkę D.. Z tak załadowaną przyczepką B. S. (1) skierował się do P.. Tam, w lesie, zagęszczarka została zdjęta z przyczepki, a następnie przełożona do samochodu V. (...), który przyprowadził w to miejsce H. R.. B. S. (1) z pustą przyczepką odjechał do B..

/dowód: zeznania świadka S. G. – k.1994 akt V K 1/10, k.79 akt sprawy w przedmiocie wykonania odezwy o pomoc sądową (wszyte na k.1411 akt V K 131/10); zeznania świadka K. F. – k.2006v akt V K 1/10, k.1400 akt V K 131/10;

zeznania świadka J. S. (2) – k.2030v-2031 akt V K 1/10, k.1395-1396 akt V K 131/10; zeznania świadka L. S. – k.2045-2046 akt V K 1/10, k.1396 akt V K 131/10; zeznania świadka K. B. – k.2016 akt V K 1/10, k.1396v-1397 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania T. K. – k.613-614, 2293-2295, 3804-3905 akt V K 1/10, k.742v-746 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokoły oględzin miejsca kradzieży – k.1996-1997, 2018-2019, 2033-2034, 2048-2049, wykaz skradzionych przedmiotów – k.2053 akt V K 1/10/

Oskarżony W. D. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, polegających na kradzieży maszyn i narzędzi na szkodę Zakładu Inżynierijno-Budowlanego s.j. K. S., J. S., (...) sp. z o.o., (...) S.A. oraz P. K. S.. Początkowo odmówił składania wyjaśnień w tym przedmiocie, natomiast w czasie

ostatniego przesłuchania przed zamknięciem śledztwa (protokół - k.2508-2513 akt V K 1/10) popełnieniem kradzieży na terenie budowanej autostrady obciążył R. P. (1), H. R. i T. K.. Utrzymywał, że sam nie był na miejscu zajścia i nie miał z przestępstwem nic wspólnego – na prośbę R. P. (1) i H. R. zorganizował jedynie kupca na przyczepkę dwuosioową („Ja zadzwoniłem do S. i powiedziałem mu o przyczepce. On powiedział, że przyjedzie do dwóch godzin”, „Ja spotkałem się wtedy ze S.. On przyjechał T. (...) i spotkaliśmy się pod sklepem Barbórka” – k.2511). W dalszej części wyjaśnień oskarżony przyznał się nadto do udzielenia R. P. (1) i H. R. pomocy w sprzedaży zagęszczarki, uzyskanej z kradzieży na autostradzie oraz nadmienił, iż w dniu zdarzenia odebrał z okolic pobliskich O. T. K., któremu zdarzyło się w czasie przedmiotowego zajścia zabłądzić. Powyższą wersję wypadków W. D. (1) podtrzymał i rozbudował, będąc przesłuchiwany na rozprawach przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. (V K 1/10) oraz przed Sądem w niniejszej sprawie. Wyjaśnił, że po jego telefonie B. S. (1) przyjechał „do lasu niedaleko autostrady (...), gdzie odebrał przyczepkę od P. i R.” (k.484v akt V K 131/10). Dodał, że wskazał współoskarżonemu miejsce, w które ma się udać, zgodnie ze wskazówkami R. P. (1) i H. R..

Oskarżony B. S. (1) w toku śledztwa przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów częściowo. Wyjaśnił, że z terenu budowy autostrady (...) zabrał jedynie przyczepkę, którą następnie zawiózł do B. z przeznaczeniem dla znajomego. Na (...) przyjechał tego dnia samochodem ze swoją konkubiną, odebrawszy od W. D. (1) informację, „że jest przyczepka” (k.2479), zaś na samo miejsce zajścia został zaprowadzony przez „ludzi W.”. W dalszym postępowaniu oskarżony podniósł, iż osobami, które podpięły przyczepkę do jego samochodu byli R. P. (1) i H. R. i to im wręczył następnie pieniądze za przyczepkę. Podtrzymał twierdzenia co do tożsamości osoby, z którą rozmawiał przed udaniem się na miejsce zajścia („potrzebowałem przyczepki i rozmawiałem na ten temat z W., tzn. Z oskarżonym W. D. (1). (...) W. tłumaczył mi przez telefon, w jakim miejscu mam zjechać z autostrady jadąc na (...) i mówił, że będą tam na mnie czekać ci, którzy mi wydadzą przyczepkę” – k.485v akt V K 131/10). Zaznaczył, że początkowo był przekonany, że przyczepka jest pusta i zdenerwował się, gdy w drodze powrotnej jadący z nim R. P. (1) i H. R. „powiedzieli, że coś tam mają na tej przyczepce” (k.485 akt V K 131/10). Jednocześnie, przyznał, że na prośbę wymienionych zatrzymał się dopiero około 5 km dalej, w lesie, gdzie zawartość przyczepki została przeładowana przez R. P. (1) i H. R. do stojącego w tym miejscu samochodu typu bus.

Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na wiarę w zakresie, w jakim przyznał on swoją obecność w miejscowości sąsiadującej z miejscem zdarzenia i spotkanie z B. S. (1), poprzedzone telefonicznymi uzgodnieniami, wyjawił własne zaangażowanie w sprzedaż zagęszczarki pochodzącej z kradzieży, a także potwierdził odebranie tego dnia samochodem T. K. z O.. Okoliczności te znajdowały potwierdzenie w zeznaniach R. P. (1), H. R. i T. K.. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego zmierzały do ukrycia faktycznie odegranej, wiodącej roli w przygotowaniu i zrealizowaniu przestępstwa. Wbrew zapewnieniom oskarżonego, z zeznań prawomocnie skazanych współuczestników omawianego zajścia jednoznacznie wynika, że W. D. (1) zadbał o powodzenie przestępczego przedsięwzięcia, organizując uprzednie „rozpoznanie terenu” oraz zapewniając właściwy środek transportu i udział odpowiedniej liczby współników, a w czasie zdarzenia koordynował w istocie działania pozostałych i zwiększał ich bezpieczeństwo, obserwując okolice, by w razie potrzeby ostrzec przed ryzykiem ujęcia czy zatrzymania. Zupełnie niewiarygodnie brzmi stwierdzenie wymienionego oskarżonego, jakoby dowiedział się, że R. P. (1) ma do sprzedania przyczepkę i z tą właśnie ofertą zadzwonił do B. S. (1). Zeznania R. P. (1) wskazują, że gdy wraz z W. D. (1) zlokalizował w ramach „rozpoznania terenu” przyczepkę (w tym czasie ze znajdującą się na niej minikoparką), B. S. (1) został poinformowany o poczynionych na miejscu ustaleniach. Biorąc pod uwagę okoliczności zajścia, trudno nawet logicznie zakładać, że osoba, udająca się nocą na położony przy lesie plac budowy (teren budowanej autostrady), miałaby żywić złudzenia co do prawnego charakteru jej zachowania. Wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym co do tego, że oskarżony przyjechał w dniu zdarzenia na (...) w porozumieniu z W. D. (1) i na skutek wspólnych ustaleń telefonicznych z tym ostatnim, że przetransportował przyczepkę wraz z ładunkiem do miejsca, gdzie zawartość została przerzucona do innego pojazdu, a także że w dalszą drogę do miejsca zamieszkania udał się już z pustą przyczepką. Wyłącznie w kategoriach nieudolnej próby umniejszenia własnej odpowiedzialności należało, natomiast, traktować twierdzenia oskarżonego B. S. (1), jakoby został zaskoczony obecnością ładunku na przyczepce. Naiwnie brzmią wywody oskarżonego, że nie wysiadał z samochodu z powodu „straszego błota” i w związku z tym nie widział, czy w momencie zapinania przyczepki znajdują się na niej jakieś

przedmioty. Zważywszy choćby na ciężar zagęszczarki (około 300 kg – k.1994 akt V K 1/10) i odgłosy, które musiały towarzyszyć jej przewożeniu, kierowca nie mógł pozostawać w przekonaniu, że przyczepka jest pusta. Wbrew temu, co oskarżony utrzymywał, H. R. zaprzeczył, by B. S. (1) miał czynić jemu i R. P. (1) jakieś pretensje z powodu obecności ładunku na przyczepce, a tym bardziej, żeby w ramach rzekomych przeprosin miał otrzymywać od nich olej napędowy. Fakt, że oskarżony po podpięciu przyczepki udał się w kierunku wskazanym przez R. P. (1) i H. R. oraz zatrzymał się w miejscu, gdzie nastąpił przeładunek zawartości przyczepki świadczy o tym, że świadomie współdziałał w zaborze przewożonej zagęszczarki.

Zarzuty z pkt XXI, LXX – czyn popełniony w dniu 11 grudnia 2008 r. w I.

Około początku grudnia 2008 r. H. R. w towarzystwie (...) odwiedził mieszkającego w I. kolegę. Ten ostatni wskazał mu plac budowy na prywatnej posesji, w pobliżu miejscowego tartaku, gdzie miał znajdować się nie strzeżony sprzęt ciężki do robót ziemnych. W miejscu tym P. Ł. – właściciel firmy (...) z siedzibą w I. wykonywał niwelację terenu przy pomocy zakupionej zaledwie kilka miesięcy wcześniej koparko-ładowarki marki Case model 580SR2. Wartość sprzętu wynosiła około 201 300 zł. Swoje ustalenia co do miejsca postoju maszyny H. R. i R. P. (1) przekazali W. D. (1). Ten początkowo zastanawiał się, czy zabór praktycznie nowej koparko-ładowarki nie jest zbyt ryzykowny, ostatecznie jednak postanowił, by sprzęt w I. ukrąść i zajął się szukaniem potencjalnego nabywcy, do którego sprzęt mógłby trafić od razu po kradzieży. Do udziału w planowanym przedsięwzięciu zaangażował nadto M. T..

W dniu 11 grudnia 2008 r. po skończonej pracy P. Ł. zamknął kabinę swojej koparko-ładowarki na klucz, po czym udał się do domu. W godzinach wieczornych M. T. swoim samochodem marki V. (...) przywiózł do I. H. R. i R. P. (1). Ci ostatni udali się do miejsca postoju maszyny, zaś M. T. - zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami – zaczął przemieszać się samochodem po okolicznych drogach, by w razie potrzeby ostrzec współników przed niebezpieczeństwem. R. P. (1) przywiezionym ze sobą, standardowym kluczem pasującym m.in. do maszyn marki C., otworzył drzwi kabiny i uruchomił koparko-ładowarkę. Do kabiny wsiadł także H. R., po czym obaj jadąc maszyną udali się w stronę przysiółka O., a stamtąd – drogą nr (...) w kierunku W.. W W. przebywał już w tym czasie W. D. (1), pozostający na bieżąco w kontakcie telefonicznym z pozostałymi współnikami oraz z potencjalnym kontrahentem. Obserwował on nadto teren pod kątem obecności patrołów Policji. Około północy, przed dotarciem do centrum W., R. P. (1) i H. R. zostali ostrzeżeni przez W. D. (1), że w mieście „krąży” Policja i otrzymali polecenie, by porzucić skradzioną maszynę. Zgodnie z powyższym, R. P. (1) i H. R. zjechali z głównej drogi i pozostawili koparko-ładowarkę na parkingu obok cmentarza ewangelickiego w W. przy ul. (...). Sami udali się pieszo się w stronę centrum W.. Z drogi zabrał ich do samochodu - wezwany telefonicznie - M. T..

Widok maszyny, parkowanej nocą koło cmentarza, zwrócił uwagę mieszkającej nieopodal U. P.. Rano, gdy koparko-ładowarka wciąż stała w tym samym miejscu, postanowiła zawiadomić o zaistniałej sytuacji Policję. Odzyskany sprzęt został zwrócony właścicielowi w stanie nieuszkodzonym.

/dowód: zeznania świadka P. Ł. – k.1552v akt V K 1/10, k.1522v-1523 akt V K 131/10; zeznania świadka R. Ł. – k.1541 akt V K 1/10, k.1523 akt V K 131/10; zeznania świadka U. P. – k.1561v akt V K 1/10, k.1398v-1399 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego M. T. - k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; dokumentacja dotycząca koparko-ładowarki – k.1543, 1544; protokół oględzin miejsca odnalezienia koparko-ładowarki – k.1547-1548; pokwitowanie odbioru – k.1549; faktura VAT – k.1557; dokumentacja fotograficzna – k.1570-1571, 1573 akt V K 1/10/.

Oskarżony W. D. (1) w toku śledztwa nie przyznał się do udziału w kradzieży ładowarki Case. Początkowo odmówił składania wyjaśnień, natomiast podczas ostatniego przesłuchania przez Prokuratora w dniu 29 grudnia 2009 r. przedstawił własną wersję zarzucanego zajścia. Oświadczył, że kradzieży dokonali H. R. i R. P. (1), który „był na

usługach” tego pierwszego. Stwierdził, iż zgodził się jedynie podwieźć wymienionych do I. i odjechał do domu, a następnie – gdy po porzuceniu ładowarki H. R. i R. P. (1) wezwali go telefonicznie - pojechał odebrać ich samochodem. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W. w sprawie V K 1/10, jak i przesłuchiwany przed Sądem w niniejszej sprawie, podtrzymał swoje stanowisko w przedmiocie zarzutu i dodał, że w zajściu wziął nadto udział kolega H. R.. Jednocześnie oskarżony świadczył, iż wprawdzie miał odebrać sprzęt w W., ale był przekonany, że ładowarka została ukradzioną już wcześniej i jego rolą było jedynie sprzedać maszynę.

Oskarżony M. T., przesłuchiwany w toku śledztwa, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W., przed wyłączeniem jego sprawy do odrębnego rozpoznania, zmienił dotychczasowe stanowisko i potwierdził swój udział w kradzieży ładowarki Case. Podał, że dopuścił się tego czynu wspólnie z H. R. i R. P. (1), których zawiózł do I. swoim samochodem. Tam wymienieni wraz z kolegą H. R. zabrali maszynę i wyprowadzili ją bocznymi drogami z I., po czym zostawili koło cementarza w W., „bo policja zaczęła jeździć radiowozem” (k.3901v) - wówczas udał się po nich swoim samochodem i odwiózł do domu. Oskarżony potwierdził, że dokonanie kradzieży w I. zostało uzgodnione z W. D. (1) i że ten ostatni organizował kupca na maszynę, a w czasie zajścia przebywał w sąsiedniej W., kontaktując się telefonicznie z klientem. Powyższe wyjaśnienia podtrzymał przed Sądem w niniejszej sprawie.

Wyjaśnienia oskarżonego M. T. uczyniono podstawą ustaleń faktycznych, ponieważ były szczere i korespondowały z zeznaniami H. R. i R. P. (1), w tym co do okoliczności „zlokalizowania” maszyny nadającej się do kradzieży, trasy jej przejazdu, jak i przyczyn porzucenia sprzętu. Wprawdzie oskarżony przemilczał, przez kogo H. R. i R. P. (1) zostali ostrzeżeni przed obecnością policji na drodze w W., lecz w swoich wyjaśnieniach wskazał na inne przejawy zaangażowania W. D. (1) w przygotowanie i popełnienie przestępstwa („Obgadaliśmy całą sprawę z R., P. i D.”, „miał przyjechać jakiś klient z B. po ten sprzęt, ale potem się rozmyślił i powiedział mi o tym potem W. D. (2). D. załatwiał klienta i był również samochodem w W. niedaleko nas”, „W dniu tego zdarzenia D. mi powiedział przedtem, że mam za pomoc za to otrzymać 2 000 zł” – k.3901v). Konsekwentnie, wśród wyjaśnień oskarżonego W. D. (1) na uwzględnienie zasługiwał w zasadzie jedynie fragment o oczekiwaniu na dostarczenie sprzętu do W.. W pozostałej części wyjaśnienia W. D. (1), kreującego się na mimowolnego uczestnika wydarzeń, oddającego bezinteresownie przysługi R. P. (1) i H. R., brzmią naiwnie i są wewnętrznie sprzeczne, przede wszystkim jednak nie wytrzymują krytyki w konfrontacji z wyjaśnieniami i zeznaniami pozostałych współdziałających.

Zarzuty z pkt XXII, LXXI - czyn popełniony w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J. - B.

Na początku 2009 r. pracownicy przedsiębiorstwa Cetus Energetyka Gazowa sp. z o.o. z siedzibą w Ś. prowadzili roboty ziemne przy budowie kanalizacji w J. – B.. Wykorzystywali w tym celu m.in. dwie koparko-ładowarki należące do pracodawcy: C. (...) o wartości 150 000 zł oraz C. (...) o wartości 100 000 zł. Każdorazowo po zakończeniu pracy w danym dniu operatorzy parkowali sprzęt ciężki na ogrodzonym placu, położonym przy ul. (...) w J..

R. P. (1), H. R., M. T. i W. D. (1) uznali, iż stojące w tym miejscu, bez dozoru, maszyny mogą być stosunkowo łatwym łupem i ustalili, że ukradną obie koparko-ładowarki. W. D. (1) uzgodnił z potencjalnym nabywcą czas i miejsce dostarczenia sprzętu oraz zaopatrzył się w dodatkowy klucz do maszyn C.. W nocy z 10/11 stycznia 2009 r. M. T. zawiózł R. P. (1) i H. R. do J. – B.. Wyszadził ich w okolicy bazy przedsiębiorstwa Cetus, po czym „monitorował” sytuację na pobliskich drogach na wypadek, gdyby trzeba było ostrzec współników przed zbliżaniem się patrolu Policji. Niezależnie od niego, w tym samym celu przemieszczał się po okolicy swoim samochodem W. D. (1), pozostający w kontakcie z pozostałymi uczestnikami przedsięwzięcia. R. P. (1) i H. R. przecięli łańcuch z kłódką, zabezpieczający bramę wjazdową i weszli na ogrodzony teren bazy przy ul. (...). Uniwersalnym kluczem pasującym do egzemplarza maszyn marki Caterpillar, R. P. (1) otworzył drzwi kabiny jednej z koparko-ładowarek, włączył silnik i wyjechał maszyną na drogę. Mając doświadczenie w obsłudze sprzętu ciężkiego, pokonał maszyną niewielki odcinek, instruując H. R., jak ma nią kierować. Następnie wrócił po drugą z koparko-ładowarek, powtarzając czynności otwarcia zamka w drzwiach kabiny i uruchomienia silnika. Kierowane przez H. R. i R. P. (1) maszyny zostały doprowadzone do miejsca wskazanego przez W. D. (1): w pobliżu budynku byłej dyskoteki przy ul. (...) w K.. Tam pozostawiono je z kluczami w stacyjkach,

przygotowane do zabrania przez umówionego nabywcę. W. D. (1) odwiózł następnie R. P. (1) i H. R. do domu, o pomyślnym zakończeniu akcji został też telefonicznie powiadomiony M. T..

Jeszcze tej samej nocy mieszkańiec O. - R. K. (2) wraz ze znajomym, W. P., przetransportowali koparko-ładowarki do miejscowości D.. Jedna z kradzionych maszyn (C. (...)) została wstawiona na posesję ojca R. K. (2), druga zaś (C. (...)) została zaparkowana na działce należącej do ojca W. P.. Miejsca postoju obu pojazdów zostały zlokalizowane dzięki sygnałom z nadajników (...), w które były wyposażone skradzione koparko-ładowarki. W dniu 12 stycznia 2009 r. obie maszyny zatrzymano i zwrócono przedstawicielowi pokrzywdzonej spółki.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W. z dnia 27 grudnia 2010 r., wydanym w sprawie V K 1/10, R. K. (2) został skazany za przestępstwo z art.291§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k., polegające na tym, że w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J. w województwie (...) nabył koparko-ładowarki Caterpillar (...) oraz Caterpillar 438 C łącznej wartości około 250 000 zł pochodzące z kradzieży z włamaniem dokonanej z 1/11 stycznia 2009 r. w J. na szkodę Cetus Energetyka Gazowa sp. z o.o. w Ś.. Tym samym wyrokiem D. M. (1) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art.291§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k., polegającego na tym, że w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J. pomógł w zbyciu opisanych powyżej koparko-ładowarek, pochodzących z kradzieży z włamaniem dokonanej na szkodę Cetus Energetyka Gazowa sp. z o.o. w Ś..

/dowód: zeznania świadka P. W. – k.1704-1705 akt V K 1/10, k.1137v-1138 akt V K 131/10; zeznania świadka M. K. – k.1709v akt V K 1/10, k.1138 akt V K 131/10, zeznania świadka J. S. (3) – k.1710v akt V K 1/10, k.1138v akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania W. P. – k.1972-1974 akt V K 1/10, k.1400v-1401; wyjaśnienia i zeznania R. K. (2) – k.1954-1955, 1960-1962, 3972v-3973 akt V K 1/10, k.1139-1140 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. - k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) - k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia i zeznania H. R. - k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; dokumentacja dotycząca koparko-ładowarek – k.1708 akt V K 1/10; wydruki z systemu (...) k.1713-1714, 1802-1809; protokoły zatrzymania rzeczy – k.1726-1728; protokoły oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną – k.1730-1731, 1734-1745, 1746-1762, 1778-1779; pokwitowania odbioru – k.1764, 1782; wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W. z dnia 27 grudnia 2010 r. – k.3996-4005 akt V K 1/10/.

Oskarżony W. D. (1) zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu przed Sądem nie przyznał się do udziału w opisanym wyżej czynie. Oznajmił, iż nie miał nic wspólnego z samą kradzieżą koparek, a jedynie podwiózł do J. R. P. (1) i H. R., nie wiedząc, po co się tam udają. Stwierdził, że gdy następnie – na polecenie R. P. (1) – oczekiwał pod barem (...), okazało się, że R. P. (1) i H. R. przyjechali w to miejsce koparkami. Jednocześnie utrzymywał, że nie wie, komu sprzęt został skradziony, ani komu miał być sprzedany, bo nikt nie zwracał się do niego o znalezienie nabywcy. Przesłuchiwany na rozprawie, oświadczył z kolei, że miał kupić od R. P. (1) obie maszyny, ale ostatecznie do transakcji nie doszło, gdyż koparki dzięki nadajnikom (...) zostały zlokalizowane i odzyskane przez pokrzywdzonego.

Oskarżony M. T. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego czynu. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejskowy w W. w sprawie V K 1/10, jak i przed Sądem w niniejszej sprawie, przyznał się do winy. Jednocześnie utrzymywał, że kradzieży koparko-ładowarek C. dopuścił się wyłącznie z R. P. (1) i H. R., a o udziale współoskarżonego W. D. (1) nic nie wie. Wyjaśnił, że na prośbę R. P. (1) i H. R. zgodził się podwieźć ich w pobliżu miejsca kradzieży, a następnie „pokręcić się” w pobliżu swoim samochodem. Twierdził, że wynagrodzenie za tę „przysługę” obiecał mu H. R.. Pytany o to, w jaki sposób jego współnicy dostali się do kabin koparko-ładowarek i gdzie je przetransportowali, zasłaniał się niewiedzą.

Wyjaśnieniom W. D. (1) nie dano wiary, podobnie jak tej części wyjaśnień M. T., w których negował udział w zajściu współoskarżonego i przypisywał innym osobom rolę organizatorów kradzieży. Zeznania świadków R. P. (1) i H. R., prawomocnie skazanych za omawiane przestępstwo, wskazują, że oskarżony W. D. (1) od początku był zaangażowany w przygotowania do kradzieży, m.in. organizując dodatkowy klucz do maszyn, on określał, w jaki sposób R. P. (1) i H.

R. mają przemieścić koparko-ładowarki z bazy pokrzywdzonego i podobnie jak M. T. pilnował w czasie zdarzenia, czy nie nadjeżdża patrol Policji. Bez wątplenia również to W. D. (1) miał kontakt z nabywcą maszyn i on wskazał miejsce, w którym należy koparko-ładowarki pozostawić z kluczami w stacyjkach („Podobno mieli już tam czekać ci, którzy mieli to zabrać” – k.1461; „My zostawiliśmy te koparki na tym placu za tym budynkiem i D. zabrał nas do domu. Po dziesięciu minutach miał telefon i powiedział nam, że koparek już tam nie ma. (...) Za kradzież tych koparek nie dostałem żadnych pieniędzy, bo D. powiedział, że koparki znalazła policja” – k.2303).

Zarzuty z pkt XXIII, XXXVII, LXXII - czyn popełniony w nocy z 30/31 stycznia 2009 r. w C.

Krótko później W. D. (1) odwiedził A. B. (1), zatrudnionego w tym czasie w przedsiębiorstwie Avax jako operator koparki. Zarówno firma Avax, jak i jej podwykonawcy prowadzili akurat prace przy wznoszeniu wiaduktu kolejowego na terenie budowanej autostrady (...), w obrębie C.. Od wielu miesięcy W. D. (1) regularnie przyjeżdżał na plac budowy autostrady, pokątnie kupując paliwo, które A. B. (1) spuszczał z baków kierowanych przez siebie maszyn. Tym razem, podczas rozmowy oświadczył wprost znajomemu, że jest zainteresowany sprzętem, na którym ten pracował. Wiedząc, że W. D. (1) ma na myśli kradzież, A. B. (1) wyjawiał mu, że jeden z podwykonawców parkuje bez dozoru swoją maszyną na przygotowanym nasypie. Wskazana maszyna - koparko-ładowarka marki JCB 3CX o wartości 100 000 złotych – była użytkowana przez właściciela firmy Elbud z siedzibą w S., E. P., na mocy umowy leasingu zawartej w 2007 r. w Europejskim Funduszu Leasingowym S.A. Na terenie budowy autostrady nie była objęta usługami ochroniarskimi i jej operator po skończonej pracy pozostawiał ją w pobliżu maszyn innych podwykonawców, zamykając kabinę na klucz.

W. D. (1) postanowił skraść koparko-ładowarkę w nocy z 30/31 stycznia 2009, na kiedy to – zgodnie z informacją przekazana przez A. B. (1) - na budowie autostrady planowane było zalewanie mostu betonem. Przewidywał, że związane z tym zamieszanie i hałas ułatwią zabór niestrzeżonej maszyny. Uprzednio porozumiał się z B. S. (1), by ten znalazł klienta gotowego kupić sprzęt na wypadek pomyślnego przebiegu przedsięwzięcia. W dniu 30 stycznia 2009 r., przed zmierzchem, W. D. (1), M. T. i R. P. (1) udali się do miejsca postoju koparko-ładowarki, by sprawdzić, czy silnik maszyny „odpali”. Upewniwszy się, że sprzęt da się bez przeszkód otworzyć i uruchomić kluczem do maszyn marki (...), odjechali. Do kradzieży przystąpili późnym wieczorem, gdy pracę na swojej zmianie zaczął A. B. (1), pozostający z W. D. (1) w telefonicznym kontakcie. M. T. przywiózł samochodem R. P. (1) i H. R. w pobliże miejsca postoju maszyny. R. P. (1) – po odebraniu telefonicznie sygnału od W. D. (1) - otworzył drzwi kabiny przy pomocy posiadanego klucza i włączył silnik koparko-ładowarki (...). Moment kradzieży nie został zauważony przez żadnego z ochroniarzy, pracujących na terenie budowanego odcinka autostrady S. - B.. Nie zatrzymywany przez nikogo, R. P. (1) wraz z towarzyszącym mu H. R. odjechali maszyną w stronę K.. W tym czasie zarówno M. T., jak i W. D. (1) jeździli samochodami w pobliżu trasy, którą przemierzali koparko-ładowarką ich wspólnicy, by w razie potrzeby ostrzec ich przed zbliżaniem się patrolu Policji. R. P. (1) zdołał bez przeszkód doprowadzić koparko-ładowarkę do umówionego miejsca załadunku, obok boiska na tzw. K.. Następnie przybył tam nieustalony mężczyzna, kierujący ciągnikiem siodłowym z lawetą, przysłany przez B. S. (1). R. P. (1) i H. R. pomogli mu w załadunku skradzionej maszyny, po czym zostali odwiezieni do domów przez M. T..

/ dowód: zeznania świadka E. P. – k.900-901, 906v-907 akt V K 1/10, k.927v-928 akt V K 131/10; zeznania świadka M. G. – k.922v-923 akt V K 1/10, k.842v-843 akt V K 131/10; zeznania świadka H. K. (2) – k.928v-929 akt V K 1/10, k.842 akt V K 131/10; zeznania świadka R. B. – k.930v-931 akt V K 1/10, k.842 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania A. B. (1) – k.1250-1254, 1699, 3817v-3818 akt V K 1/10, k.687-689 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania H. R. – k.582-585, 2299-2305, 3905-3906 akt V K 1/10, k.746v-751 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) - k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. T. - k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży – k.904-905 akt V K 1/10; dokumentacja dotycząca koparko-ładowarki – k.908-913/.

Oskarżony W. D. (1), zarówno w toku śledztwa, jak i w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia opisanego wyżej czynu. Zasadniczo odmawiał w tym zakresie składania wyjaśnień, jedynie podczas ostatniego przesłuchania przez Prokuratora (k.2509-2513) przedstawił własną wersję zarzucanego mu zdarzenia. Oświadczył, iż wprawdzie podwiózł bezinteresownie R. P. (1) i H. R. w pobliże miejsca postoju koparko-ładowarki, ale sam we włamaniu nie uczestniczył. Utrzymywał też, że to R. P. (1) z H. R. znaleźli nadającą się do kradzieży maszynę na terenie budowanej autostrady, on sam zaś jedynie przekazał R. P. (1) wiadomość uzyskaną od znajomego A. B. (1), iż koparko-ładowarka nie jest w tym miejscu dozorowana.

Oskarżony B. S. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przesłuchiwany przed Sądem, nie przyznał się do wskazanego czynu i oświadczył, że w ogóle nie kojarzy takiego zdarzenia.

Oskarżony M. T., po przedstawieniu mu zarzutu kradzieży koparko-ładowarki (...) w C., nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Swoje stanowisko zmienił w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10. Wyjaśnił wówczas, że dopuścił się zarzucanego mu czynu wspólnie z R. P. (1) i H. R., którzy zlokalizowali nie strzeżoną maszynę na terenie budowy autostrady. Oświadczył, iż zgodził się podwieźć H. R. z D., a następnie „kręcić się” samochodem w okolicach B., by w razie potrzeby ostrzec współników przed Policją. Nadmienił, że z relacji W. D. (1) wie, że ten przed zdarzeniem kontaktował się z A. B. (1), pytając czy koparka jest pilnowana.

Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na wiarę jedynie w zakresie, w jakim przesłuchiwany przyznał, że kontaktował się z A. B. (1) pracującym na terenie budowy autostrady i dowiedział się od niego o braku dozoru nad koparko-ładowarką pokrzywdzonego. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. B. (1) i R. P. (1), a także w wyjaśnieniach współoskarżonego M. T.. W pozostałej części zapewnienia W. D. (1) przedstawiają się jako pokrętne, odosobnione i zmiernie wyłączone do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. W analizie wyjaśnień M. T. zwraca z kolei uwagę próba przemilczenia niektórych przejawów zaangażowania oskarżonego w popełnienie kradzieży, jak również zatajenie wiodącej roli W. D. (1). Przedstawienie R. P. (1) i H. R. jako rzekomych inicjatorów i organizatorów przestępstwa, w sytuacji, gdy nie mieli oni choćby kontaktów potrzebnych do „upłynnienia” łupu, a zarazem wypełniali najbardziej ryzykowne, fizyczne czynności przy zaborze sprzętu, brzmi zupełnie nieprzekonująco. Już z zeznań A. B. (1) wynika, że W. D. (1) pokazywał mu urządzenie do zagłuszania sygnału (...) i otwarcie dopytywał o możliwość kradzieży jakiegoś sprzętu z budowy, a w dacie zdarzenia, gdy robotnicy zalewali beton na wiadukcie, upewniał się telefonicznie co do sytuacji w tym miejscu. Zeznania R. P. (1) i H. R. nie pozostawiają wątpliwości, że to oskarżony W. D. (1) był osobą koordynującą całą akcję i wydającą im polecenia, on obiecał zapłatę za udział w kradzieży i zadbał o upewnienie się, czy silnik w koparko-ładowarce da się uruchomić, a także jeździł – niezależnie od M. T. – na tzw. „obczajce”. Wbrew stanowisku oskarżonego B. S. (1), również jego zaangażowanie w opisanie przestępstwo zostało wykazane zeznaniami świadków. R. P. (1) podniósł, że koparko-ładowarka z C. miała trafić do klienta zorganizowanego przez B. S. (1), a sam oskarżony towarzyszył nawet w dacie zajścia W. D. (1). Wskazał on również, że kierowcą ciągnika z lawetą był ten sam mężczyzna - „znajomy B.” (k.698), który później brał udział w nieudanym załadunku maszyny, skradzionej w J.. Z kolei podany przez H. R. opis ciągnika siodłowego, który odtransportował maszynę z miejsca załadunku w K. – K., odpowiada charakterystycznemu wyglądowi ciągnika D., pozostającego faktycznie w posiadaniu oskarżonego („miał pomalowane czaszki czy jakąś śmierć z boku drzwi szofera” – k.2303).

Zarzuty z pkt VII, VIII aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds 357/10 – czyny popełnione w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w P. oraz w dniu 5 kwietnia 2009 r. w G.

W dniu 3 kwietnia 2009 r. M. I. - mieszkaniec miejscowości P. w województwie (...), zatrudniony jako kierowca w firmie transportowej CJ International Ltd sp. z o.o., zgodnie z poleceniem dyspozytora odebrał z bazy w G. naczepę Krone nr rej. (...) z ładunkiem w postaci modułów chłodniczych do samochodu O. (...) oraz dokumenty przewozowe. Na czas zbliżającego się weekendu naczepę przyprowadził do miejsca zamieszkania. W poniedziałek, 6 kwietnia 2009 r., M. I. zamierzał ruszyć w drogę do R. w Niemczech, gdzie ładunek miał być dostarczony zgodnie ze zleceniem na przewóz towarów. Ponieważ rozmiary jego posesji nie pozwalały na zaparkowanie na niej całego zestawu pojazdów,

ciągnik umieścił na podwórzu, natomiast naczepę z ładunkiem pozostawił na pobliskiej ul(...), w odległości około 200 metrów od swojego domu.

W nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. pożyczonym samochodem osobowym A. (...) do miejscowości P. udał się B. S. (1). Równoległe do tej samej miejscowości skierował swego kolegę – S. B., prowadzącego ciągnik siodłowy marki Daf. Ten ostatni w drodze pozostawał na bieżąco w kontakcie telefonicznym z B. S. (1), a ostatni odcinek do miejsca postoju naczepy przebył jadąc za samochodem B. S. (1). B. S. (1) już wcześniej poszukiwał naczepy typu „firanka”, na tzw. niskich kołach, gdyż A. T. zgłaszał mu, że ma kupca na taką naczepę. Przed udaniem się do P., B. S. (1) upewnił się, czy „oferta” jest aktualna. Przybywszy w nocy do miejsca postoju naczepy, działał z zamiarem kradzieży pojazdu łącznie z ładunkiem, natomiast A. T., który składał zapotrzebowanie na naczepę, o ładunku nie wspominał. S. B. w obecności B. S. (1) podpiął wskazaną mu naczepę do swojego ciągnika i ruszył - również zgodnie z poleceniem B. S. (1) - do N.. W tym samym kierunku udał się B. S. (1), który w drodze kontaktował się telefonicznie z A. T., uzyskując szczegółowe informacje, gdzie w N. ma zostawić naczepę. We wskazanym miejscu, na ogrodzonym placu nieopodal stacji benzynowej, S. B. pozostawił naczepę wraz ze znajdującym się na niej towarem. Następnie zarówno on, jak i B. S. (1) wrócili do B.. Za kradzież pojazdu A. T. miał rozliczyć się z B. S. (1) w późniejszym czasie.

Właścicielem naczepy marki K. nr rej. (...) była firma Multi Truck Center GmbH z siedzibą w Z. (Niemcy). W chwili kradzieży pojazd znajdował się w użytkowaniu przedsiębiorstwa transportowego CJ International Ltd sp. z o.o. (obecnie: Raben Transport sp. z o.o.). Z kolei towar w postaci modułów chłodniczych należał do firmy (...) GmbH w R. (Niemcy), która zleciła transport spółce CJ International Ltd jako przewoźnikowi. W dacie kradzieży wartość naczepy wynosiła 20 000 Euro (89 040 zł), natomiast wartość ładunku – 41 304,52 Euro (183 887,72 zł).

Następnego dnia A. T. zadzwonił do B. S. (1), by spotkali się w G., na terenie jednej z baz samochodowych. Na rozmowę w dniu 5 kwietnia 2009 r. B. S. (1) udał się w towarzystwie (...), który w tym czasie u niego pomieszkiwał. W G., w miejscu umówionego spotkania znajdowała się już naczepa K. z ładunkiem, uprzednio skradziona z miejscowości P.. Obecny był także A. T. wraz z nieustalonym mężczyzną. Po odsunięciu plandeki A. T. obejrzał towar znajdujący się na naczepie, wyciągając nadto kilka modułów chłodniczych ze stojaków. Zastanawiał się, czy tego rodzaju części samochodowe będzie trudno sprzedać. Ostatecznie przyjął towar, oświadczając B. S. (1), że wprawdzie „musi to gdzieś trochę postać”, ale znajdzie na chłodnice kupca. Następnie towar z naczepy ukrył, informując B. S. (1), że zeszkładował chłodnice w bliżej nieokreślonym magazynie. Naczepę Krone A. T. sprzedał nieustalonemu nabywcy.

/dowód: zeznania świadka M. I. – k.2539v-2541 akt V K 53/10, k.1657v-1659 akt V K 131/10; zeznania świadka J. I. – k.2537-2538 akt V K 53/10, k.1659v-1660 akt V K 131/10; zeznania świadka P. K. (1) – k.2555-2556, 2608-2609 akt V K 53/10, k.1524v-1525 akt V K 131/10; zeznania świadka R. G. – k.2572v akt V K 53/10, k.1662v-1663 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania S. B. – k.326-327 akt V K 1/10, k.2833-2836 akt V K 53/10, k.1030-1033, 2249 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) – k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. – k.2466-2470, 3032-3033, 3453-3459 akt V K 53/10, k.3804v, 3968v-3969 akt V K 1/10; protokół oględzin miejsca kradzieży wraz z materiałem poglądowym – k.2532-2535 akt V K 53/10; dokumentacja przewozowa – k.2542, 2557-2558 akt V K 53/10; informacje operatorów sieci komórkowych – k.2635-2787, raport z analizy połączeń telefonicznych – k.2895-2903 akt V K 53/10; pisma Raben Transport sp. z o.o. z załącznikami – k.3421-3444 akt V K 1/10, k.257-259 akt V K 131/10/

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego (sprawa 2 Ds 357/10), przyznał się do dokonania kradzieży naczepy z ładunkiem w miejscowości P.. Wyjaśnił, że zapotrzebowanie na naczepę określonego typu zgłosił mu A. T., który za zrealizowanie „zlecenia” obiecał mu kwotę 15 000 zł. Ten ostatni wskazał mu także miejsce, gdzie pojazd powinien zostać przetransportowany po kradzieży, a w czasie pokonywania drogi z P. do N. pozostawał z nim na bieżąco w telefonicznym kontakcie. Oskarżony utrzymywał, że w momencie kradzieży nie wiedział, że na naczepie znajdują się moduły do samochodów O., zorientował się dopiero później, gdy w N. S. B. odpinał naczepę od ciągnika. Wyjaśnił, że następnego dnia został wezwany przez A. T. do G. i tam zastał naczepę, uprzednio skradzioną w miejscowości P.. Zastrzegł, że A. T. przejął posiadanie zarówno naczepy, jak i znajdujące się na niej

towaru, który ukrył z zamiarem późniejszej sprzedaży. Powyższe wyjaśnienia podtrzymał w toku przesłuchania przed Sądem.

Oskarżony A. T. w postępowaniu przygotowawczym, w którym przedstawiono mu zarzuty kradzieży naczepy K. oraz paserstwa modułów chłodniczych do samochodów O. (2 Ds 357/10), odmówił składania wyjaśnień i ustosunkowania się do zarzucanych mu czynów. W dniu 21 czerwca 2010 r., po zamknięciu śledztwa i skierowaniu aktu oskarżenia do sądu, Prokurator przesłuchał A. T. w charakterze podejrzanego w innej sprawie (2 Ds 718/10), a przesłuchiwany odniósł się także do wcześniej stawianych zarzutów (k.3453-3459). Wyjaśnił wówczas, że o tym, iż B. S. (1) ukradł naczepę dowiedział się po fakcie. Utrzymał, iż spotkał się ze współoskarżonym i towarzyszącym mu mężczyzną w N. nieopodal stacji benzynowej Shell i wówczas widział naczepę oraz oglądał załadowane na niej chłodnice. Wykluczył, by spotykał się w tej sprawie z B. S. (1) w G.. Twierdził również, że skradzionej naczepy, ani znajdującego się na niej towaru nie przyjmował, a jedynie obiecał szukać nabywcy na chłodnice („naczepa z tego co wiem pojechała w to miejsce gdzie K.. Towar B. miał gdzieś składować” – k.3459). Tak zaprezentowaną wersję wypadków oskarżony podtrzymał na rozprawie przed Sądem, dodając, że mógł co najwyżej wziąć trzy sztuki chłodnic z naczepy, by przygotować się do znalezienia kontrahenta.

Wyjaśnieniom oskarżonego A. T. dano wiarę w części, w jakiej przyznał on sam fakt spotkania z B. S. (1) po kradzieży naczepy (choć już nie co do miejsca spotkania), a nadto potwierdził, iż widział towar znajdujący się na naczepie oraz rozmawiał ze współoskarżonym na temat możliwości jego zbycia. W pozostałym zakresie jego wyjaśnienia były nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności karnej i przerzucenia jej ciężaru na B. S. (1). Wersja przedstawiona przez tego ostatniego jest tymczasem konsekwentna i znajduje oparcie w zeznaniach S. B., a pośrednio także w wykazie połączeń telefonicznych wraz z lokalizacją stacji bazowych (...), do których następowało logowanie telefonów B. S. (1) i S. B.. Oskarżony B. S. (1) konsekwentnie wskazywał na osobę „zleceniodawcy” kradzieży naczepy i opisywał udział A. T., który był w stanie zapewnić i zbyt wielkogabarytowy pojazd, i bezpieczne miejsce do jego przechowania bezpośrednio po kradzieży. O tym, że A. T. spotkał się ze współoskarżonym w innym miejscu niż to, do którego naczepa została przetransportowana bezpośrednio z P., podawali zgodnie zarówno B. S. (1), jak i świadek S. B.. Ten ostatni nie miał wiedzy co do ustaleń pomiędzy oskarżonymi, ale potwierdził, że do G. B. S. (1) udał się po odebraniu od kogoś telefonu i z miejsca spotkania odjechał samochodem, tak jak przyjechał, a naczepa wraz z ładunkiem pozostała w posiadaniu mężczyzny o imieniu A.. Trudno zakładać, że świadek i oskarżony B. S. (1) zmówili się, by podać nieprawdziwe miejsce spotkania, jeśli z punktu widzenia świadka była to okoliczność nie mająca większego znaczenia. Nadmienić należy, iż na rozprawie głównej oskarżony A. T. powołał się na to, że za pośrednictwem swego obrońcy przekazał Prokuratorowi informacje co do miejsca przechowywania chłodnic, a jego oświadczenie dodatkowo uprawdopodobnia, że sam wspomniane przedmioty ukrył.

Wśród wyjaśnień B. S. (1), z kolei, krytycznie oceniono tę część, w której oskarżony kwestionował, by zabierając naczepę wiedział o ładunku. Z pewnością oskarżony wiedział, że dokładnie w tym czasie naczepa będzie się znajdowała w określonym miejscu, inaczej nie facytowałby się z B. do miejscowości oddalonej o kilkadziesiąt kilometrów i nie angażował znajomego kierowcy ciągnika do transportu naczepy. Właśnie tej nocy w barze w P. oskarżony spotkał się z D. N. i R. K. (3) (żaden z nich mieszkańcem P. nie był) i można przypuszczać, że czas i miejsce spotkania nie były przypadkowe, choć D. N. zarzutu współudziału w przestępstwie nie postawiono, a śledztwo przeciwko R. K. (3) umorzono „z uwagi na nie popełnienie czynu” (k.382 akt 2 Ds 717/10 Prokuratury Rejonowej w Rybniku). Wiedza o zaparkowaniu naczepy K. na jednej z ulic w niewielkiej miejscowości musiała zostać oskarżonemu przez kogoś przekazana, sam współoskarżony A. T. wspominał zresztą, że ktoś B. S. (1) „wystawił tę naczepę” (k.3458). B. S. (1) mógł co najwyżej nie orientować się szczegółowo co do rodzaju towaru znajdującego się na naczepie, ale trudno logicznie przyjąć, że oskarżony, który wiedział, kiedy i gdzie będzie można skraść interesujący go pojazd i który był obecny przy podpinaniu naczepy do ciągnika na miejscu kradzieży, pozostawał zarazem nieświadomy tego, że naczepa nie jest pusta, zwłaszcza że konstrukcja naczepy nie tworzyła zamkniętego pomieszczenia i umożliwiała stwierdzenie obecności ładunku pod plandeką. Twierdzenia oskarżonego, jakoby zajrzał do wnętrza naczepy wtedy, gdy była odpinana od ciągnika w N., stoją w sprzeczności z zeznaniami kierowcy ciągnika, S. B.. Wskazał on, że B. S. (1) nie wjeżdżał z nim na teren placu, gdzie kazał pozostawić naczepę, co oznacza, że wiedzę o znajdujących się na

naczeple chłodnicach oskarżony musiał pojąć już wcześniej. Z kolei biorąc pod uwagę, że B. S. (1) nie tylko nie starał się pozbyć ładunku, ale następnego dnia prowadził z A. T. rozmowę na temat spieniężenia wartościowych modułów, dodatkowo utwierdza w przekonaniu, że obecność towaru na naczeple bynajmniej nie była dla niego zaskoczeniem i że jego zamiarem był również zabór tych przedmiotów.

Zarzuty z pkt XXIV, XXXVIII, LXXIII, LXXXVI – czyn popełniony w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O.

Do ostatniej kradzieży sprzętu ciężkiego z udziałem B. S. (1) i W. D. (1) doszło w J. koło O.. W miejscowości tej mieściła się siedziba firmy SEGET Roboty Ziemne wraz z bazą gospodarczą, na terenie której przechowywany był m.in. wysięgnik teleskopowy marki JCB 525 o wartości 200 000 zł, należący do właściciela firmy – M. S.. Zgodnie z poczynionymi uzgodnieniami, rolą B. S. (1) było przysłać odpowiedni pojazd z kierowcą celem przetransportowania maszyny bezpośrednio po jej kradzieży, zaś zadaniem W. D. (1) - zapewnić udział ludzi, którzy dokonają włamania do maszyny, wyprowadzą wysięgnik poza teren bazy pokrzywdzonego i przemieszczą go do umówionego miejsca załadunku. W nocy z 15/16 maja 2009 r. W. D. (1) i M. T. udali się samochodami do J., przywożąc ze sobą R. P. (1) i Ł. W.. Wyszadzili ich w pobliżu miejsca planowanej kradzieży, a sami zaczęli krążyć po okolicznych drogach, na wypadek, gdyby trzeba było ostrzec współników przed patrolem Policji lub zbliżaniem się niepożądanych świadków. R. P. (1) miał nadto czekać na telefoniczną wiadomość od W. D. (1), czy laweta dotarła na miejsce i czy można ruszać maszyną do punktu załadunku, został także uprzednio wyposażony w urządzenie, służące do zakłócania pracy nadajnika (...). By dostać się do zamkniętej bazy firmy (...) i umożliwić sobie wyjazd maszyną, R. P. (1) i Ł. W. rozebrali przesła ogrodzenia i przewrócili jeden ze słupków. Następnie skierowali się do zaparkowanego wysięgnika. Uniwersalnym kluczem, pasującym do wszystkich egzemplarzy maszyn marki (...), R. P. (1) otworzył drzwi kabiny, a po otrzymaniu umówionego sygnału na telefon, uruchomił silnik. Kierując wysięgnikiem, wyjechał nim przez uprzednio rozebrane ogrodzenie na tyłach bazy i przez pola ruszył w kierunku drogi dojazdowej prowadzącej do O.. Ł. W. pobiegł w tym czasie przodem, by wskazać nieustalonemu mężczyźnie - kierowcy lawety, jak powinien ustawić zestaw, by ułatwić załadunek kradzionej maszyny. Mimo to, nie udało się pomyślnie zakończyć całego przedsięwzięcia. R. P. (1), który tego dnia był wyraźnie pod działaniem alkoholu, nie poradził sobie z umieszczeniem na lawecie ciężkiego wysięgnika o znacznych gabarytach. Jedno z kół maszyny osunęło się poza powierzchnię lawety, a wysięgnik przechylił się i przewrócił na pobocze, wskutek czego R. P. (1) doznał urazu głowy i ręki. Kierowca ciągnika z lawetą pospiesznie oddalił się, a na miejsce zdarzenia przyjechał – zaalarmowany telefonicznie – M. T.. Zabrał do samochodu rannego R. P. (1), orientując się, że ten wymaga pomocy lekarskiej. Postanowił, że odwiezie go do szpitala w R. O.. W drodze, przy wyjeździe z O. zatrzymał się, a do jego samochodu podszedł B. S. (1), pokazując, któredy powinien się dalej kierować. Na izbę przyjęć (...) szpitala (...) dotarł w asyście M. T. po godzinie 2-iej w nocy. Został przyjęty na Oddział Urazowo-Ortopedyczny z rozpoznaniem złamania kompleksu jarzmowo-szczękowego twarzoczaszki oraz złamania nasady dalszej kości promieniowej lewej, a jego hospitalizacja trwała do dnia 26 maja 2009 r.

Porzucony w J., przewrócony wysięgnik teleskopowy został odnaleziony przez Policję i zwrócony pokrzywdzonemu. Wartość uszkodzeń powstałych w maszynie wyniosła 35 956,59 złotych.

/dowód: zeznania świadka M. S. – k.715-716 akt V K 1/10, k.1134v-1136 akt V K 131/10; wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) – k.555-562, 695-701, 1241-1243, 1347-1353, 1457-1461, 2310-2315, 3931 akt V K 1/10, k.1667-1673, 1785-1794 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939 akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; wyjaśnienia oskarżonego M. T. - k.588-591, 600, 1097-1098, 1133, 1245, 2357-2359, 3803v-3804, 3899-3903, 3936v akt V K 1/10, k.566v, 681v-684, 688v, 745v-746, 751 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) – k.150-156, 162, 1103-1104, 1134, 2337-2338, 2508-2513, 3803v, 3974v-3976 akt V K 1/10, k.481-485, 1793 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. S. (1) - k.187-195, 198, 255, 2327-2328, 2477-2480, 2505-2506, 3803v, 3969-3972 akt V K 1/10, k.3026-3030 akt V K 53/10, k.485-486, 549v-555, 984v-985, 986 akt V K 131/10; protokół oględzin miejsca kradzieży – k.717-719 akt V K 1/10; materiał poglądowy – k.1588-1590; dokumentacja z leczenia szpitalnego R. P. (1) – k.2195-2205 akt V K 1/10; wycena uszkodzeń w pojeździe – k.1157 akt V K 131/10/.

Oskarżony W. D. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu występkę kradzieży z włamaniem na szkodę M. S.. Początkowo odmówił składania w tej kwestii wyjaśnień, natomiast przesłuchiwany przez Prokuratora w dniu 29 grudnia 2009 r., krótko przed zamknięciem śledztwa, oświadczył, że jedynie podwiózł R. P. (1) do J., gdyż ten miał tam „do załatwienia jakąś sprawę” (k.2512). Nie potrafił wytłumaczyć, po co R. P. (1) udał się do J., ani jak miał stamtąd wrócić. Oskarżony utrzymywał, że po wysadzeniu pasażera wrócił od razu do domu, a o kradzieży i o wypadku, któremu uległ R. P. (1) dowiedział się dopiero następnego dnia. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W., przed wyłączeniem jego sprawy do odrębnego rozpoznania, W. D. (1) enigmatycznie oświadczył, iż w miejscowości J. skontaktował R. P. (1) „z klientami” (k.3976v), nie brał jednak udziału w omawianiu warunków transakcji, nie był obecny przy kradzieży maszyny ani nie brał udziału w kradzieży w jakikolwiek sposób. Stanowisko to podtrzymał także w toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie.

Oskarżony B. S. (1), przesłuchiwany w toku śledztwa, przyznał się do zarzucanego czynu częściowo. Utrzymywał, że przygotowania do kradzieży wysięgnika koordynował najprawdopodobniej jego znajomy, określany imieniem (...), który musiał kontaktować się bezpośrednio także z W. D. (1). Twierdził także, iż na potrzeby przetransportowania sprzętu z J. wynajął niczego nieświadomego kierowcę „z ogłoszenia”. Gdy okazało się, że maszyny nie zdołano załadować, a sam operator maszyny został ranny, pojechał „zobaczyć się z W. i dowiedzieć się co się tam stało” (k.2479). Po okazaniu mu tablicy poglądowej rozpoznał wizerunek R. P. (1) („Jest to ten mężczyzna, którego chyba widziałem wtedy w J., ten który miał wypadek” – k.2479v). Przesłuchiwany przed Sądem, oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie zaznaczył, że jakkolwiek kontaktował się z W. D. (1) w sprawie planowanej kradzieży i organizował transport maszyny, to w czasie, gdy dokonywano kradzieży wysięgnika, przebywał w swoim domu.

Oskarżony M. T. początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W., przed wyłączeniem jego sprawy do odrębnego rozpoznania, potwierdził, iż kradzieży w J. dopuścił się wspólnie z R. P. (1), Ł. W. i „częściowo z D.” (k.3902v). Wyjaśnił, że przywiózł do J. Ł. W., z kolei W. D. (1) równolegle przywiózł R. P. (1). Potwierdził, że jeździł następnie samochodem, robiąc tzw. „obczajkę”, po czym odebrał od R. P. (1) telefon z informacją o wypadku przy próbie załadunku maszyny. Zabrał wówczas rannego R. P. (1) i zawiózł go do szpitala w R. O.. Wyjaśnienia te podtrzymał także w toku przesłuchania przed Sądem w niniejszej sprawie.

Oskarżony Ł. W., przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, nie przyznał się do udziału we wskazanym zdarzeniu i odmówił składania wyjaśnień. W toku rozprawy przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W. w sprawie V K 1/10 przyznał się winy, oświadczając, że dopuścił się kradzieży w J. wraz z R. P. (1), M. T. i W. D. (1). Wyjaśnił, że wspólnie z R. P. (1) rozkręcili fragment ogrodzenia, by możliwe było wyjechanie kradzionym sprzętem z posesji należącej do pokrzywdzonego. Dodał, że mimo zapewnionego transportu, do załadunku maszyny nie doszło z przyczyn leżących po stronie R. P. (1), ten bowiem – będąc nietrzeźwy - doprowadził do przewrócenia się wysięgnika. Powyższe wyjaśnienia oskarżony podtrzymał także w postępowaniu sądowym w niniejszej sprawie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych M. T., Ł. W., a także B. S. (1) w zakresie, w jakim wymienieni potwierdzili swój udział w przestępstwie, opisali, na czym ich wkład w przestępcze przedsięwzięcie polegał, a także wskazali na niepomyślną próbę załadunku kradzionej maszyny. Twierdzenia te wzajemnie się uzupełniają i korespondują z relacją, przedstawioną przez R. P. (1). Za pokrętne uznano fragmenty wyjaśnień B. S. (1) co do miejsca, w jakim miał przebywać w nocy z 15/16 maja 2009 r., choćby dlatego, że oskarżony sam sobie przeczył, podając na przemian, że spędzał czas w domu oraz że udał się na spotkanie z W. D. (1), a nadto widział w samochodzie rannego operatora maszyny. R. P. (1) wskazał przy tym, że po wypadku, przy wyjeździe z O. B. S. (1) wskazywał M. T. drogę. Wyjaśnienia oskarżonego W. D. (1) zasługiwały na wiarę jedynie co do tego, że w ogóle przyjechał w dacie zdarzenia samochodem do J.. Nie do przyjęcia są jego zapewnienia, że tylko podwiózł R. P. (1) do wskazanej miejscowości, nie znając celu wizyty, względnie że miał w J. skontaktować R. P. (1) z bliżej nieokreślonymi „klientami”. Trudno logicznie zakładać, że biorący na siebie najbardziej ryzykowną część przestępczej akcji, nie mający bezpośredniego kontaktu z B. S. (1), ani

możliwości zorganizowania niezbędnego transportu dla specjalistycznego sprzętu, R. P. (1) miał być „mózgiem” całej operacji albo prowadzić rozmowy z potencjalnym nabywcą, znajdując się zresztą w tym czasie wyraźnie pod działaniem alkoholu. Wyjaśnienia i zeznania R. P. (1) co do pozycji W. D. (1) jako koordynatora działań pozostałych współników są jednoznaczne w swej treści. Nadto wyjaśnienia B. S. (1) świadczą, że to z W. D. (1) czynione były ustalenia na temat udziału jego i „jego ludzi” (k.2479) w planowanej kradzieży. Co więcej, nawet z wyjaśnień oskarżonych M. T. i Ł. W. – wykazujących wyraźną lojalność względem W. D. (1) – wynika, że rola tego ostatniego w opisywanym zajściu była znacznie większa niż skłonny był przyznać.

Zarzut uchylania się od wykonywania obowiązku alimentacji - pkt LXXXVII aktu oskarżenia

Ł. W. z nieformalnego związku z E. K. miał dwoje dzieci. Starszy syn, F., urodził się w dniu (...) i został uznany przez ojca na mocy oświadczenia złożonego przed urzędnikiem stanu cywilnego w dniu 24 września 2007 r. Ł. W. nie mieszkał z E. K. i jedynie nieregularnie odwiedzał ją i syna, sporadycznie przekazując drobne kwoty lub zabawki. Kobieta zmuszona była korzystać ze wsparcia finansowego rodziców oraz z zasiłków opieki społecznej. Na skutek powództwa wytoczonego przez E. K., wyrokiem z 8 września 2008 r. Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od Ł. W. na rzecz małoletniego F. W. alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie. Egzekucja zasądzonych alimentów okazała się bezskuteczna – dłużnik nie pracował, nie prowadził działalności gospodarczej, nie pobierał świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W ewidencji bezrobotnych figurował jedynie w okresie od 30 października 2007 r. do 5 listopada 2007 r. i został wyrejestrowany z powodu braku gotowości do podjęcia pracy. W okresie od 5 września 2008 r. do 3 marca 2009 r. Ł. W. przebywał w zakładzie karnym w związku z odbywaniem prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wobec bezskuteczności egzekucji alimentów, w styczniu 2009 r. świadczenia na rzecz uprawnionego zostały przyznane z funduszu alimentacyjnego.

/dowód: zeznania świadka E. K. - k.1441, 1653v akt V K 1/10, k.1132 akt V K 131/10; częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. – k.1262-1264, 1277-1278, 2349-2351, 3804, 3937-3939 akt V K 1/10, k.565v-566 akt V K 131/10; pismo Burmistrza Gminy i Miasta C. – k.1642, odpis zupełny aktu urodzenia – k.1643, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku w sprawie IV RC 521/08/10 – k.1644, pismo ZK w W. – k.1646 akt V K 1/10; zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji – k.1645; decyzja Burmistrza Gminy i Miasta C. z 12 stycznia 2009 r. – k.1649; zaświadczenie PUP w R. – k.1657 akt V K 1/10; odpisy wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku w sprawie IX K 1182/06 – k.1606 akt V K 1/10, k.1876 akt V K 131/10 /

Oskarżony Ł. W., po przedstawieniu mu w toku śledztwa zarzutu przestępstwa uchylania się od alimentacji na rzecz małoletniego syna, nie przyznał się do popełnienia zarzuconego czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W., przed wyłączeniem jego sprawy do odrębnego rozpoznania, przyznał się do popełnienia wskazanego przestępstwa, jakkolwiek kwestionował prawidłowość określenia czasokresu czynu. Utrzymywał, iż w okresie od 6 listopada 2007 r. do momentu osadzenia w zakładzie karnym pracował jako robotnik budowlany i regularnie, co miesiąc, przekazywał dobrowolnie do rąk E. K. pieniądze na utrzymanie dziecka. Tak wyrażone stanowisko w przedmiocie zarzutu podtrzymał ostatecznie również w toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie. Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na wiarę w zakresie, w jakim przesłuchiwany przyznał, iż zasądzono od niego alimenty na rzecz syna F. i prowadzono postępowanie egzekucyjne na zaspokojenie zasądzonych należności, a także potwierdził odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w innej sprawie, okoliczności te wynikają bowiem także z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania karnego. Z kolei twierdzenia oskarżonego, jakoby pozostając na wolności wywiązywał się w pełni z obowiązku łożenia alimentów, nie wytrzymały krytyki w konfrontacji z zeznaniami matki małoletniego pokrzywdzonego. Świadek E. K. jednoznacznie wskazała, iż przebywając na wolności Ł. W. nieregularnie odwiedzał ją i syna i jedynie sporadycznie przekazywał zabawki lub drobne kwoty pieniężne, a swobodny stosunek oskarżonego do obowiązku alimentacyjnego stał się powodem, dla którego zdecydowała się wystąpić z powództwem o alimenty. Na marginesie należy nadmienić, że składając wyjaśnienia oskarżony nie znał nawet kwoty swego zadłużenia alimentacyjnego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków R. P. (1), A. C. (1), H. R., A. B. (1), T. K., B. S. (2), A. J., którzy w odrębnym postępowaniu (V K 1/10 Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W.) zostali prawomocnie

skazani za współudział w przestępstwach, zarzuconych oskarżonym. Wymienieni opisali okoliczności przypisanych im zdarzeń i wymienili osoby, którym udzielili pomocy do przestępstwa bądź z którymi przestępstw wspólnie dokonali. Nie ujawniono w toku procesu okoliczności, które mogłyby uzasadniać tezę o pomawianiu oskarżonych o zachowania nie mające miejsca. Żaden z osądzonych uczestników zdarzeń, objętych aktem oskarżenia, nie posiadał realnego interesu w fałszywym obciążaniu oskarżonych. Dotyczy to również – mających wiedzę o stosunkowo największej ilości czynów - R. P. (1) i A. C. (1), którzy na wczesnym etapie postępowania przygotowawczego zdecydowali się wyjawić okoliczności także innych przestępstw ponad te, które początkowo im zarzucono (k.516, 109). O szczerości R. P. (1) może świadczyć fakt, że przyznał się nawet do kradzieży, o której popełnieniu organy ścigania nie wiedziały, gdyż pokrzywdzony – odnalazłszy we własnym zakresie utraconą koparko-ładowarkę - nie złożył w ogóle zawiadomienia o przestępstwie (czyn z nieustalonej daty miesiąca lutego lub marca 2009 r. w Ć. k. P.). Należy też zauważyć, że odnośnie ostatnio wymienionego czynu R. P. (1) wprost zaznaczył, że dopuścił się go w porozumieniu tylko z H. R., nie jest więc tak, by niejako z założenia, „globalnie” miał przypisywać innym oskarżonym udział w przestępstwach. Wbrew sugestiom oskarżonego B. S. (1), wyrażonym na rozprawie, nie ma także żadnych miarodajnych podstaw do przyjęcia, że A. C. (1) składając wyjaśnienia w postępowaniu karnym postanowił odplacić się dawnemu współnikowi za to, że doniósł jego żonie o zdradzie małżeńskiej. A. C. (1) już od listopada 2008 r. zamieszkiwał na stałe z E. S. i jego związek pozamałżeński nie był tajemnicą na długo przed tym, jak został zatrzymany w niniejszej sprawie karnej. Gdyby zresztą podtekst obyczajowy miał być pretekstem do rzekomego składania fałszywych wyjaśnień, to trudno byłoby wytłumaczyć, dlaczego A. C. (1) podawał jednocześnie okoliczności obciążające oskarżonego A. T. czy M. T.. Ani R. P. (1), ani A. C. (1) nie starali się uniknąć odpowiedzialności karnej, poprzez przerzucenie jej na inne osoby – wyjawiając okoliczności poszczególnych przestępstw, sami zarazem przyznawali się do uczestnictwa w czynach zabronionych. Złożone w śledztwie wyjaśnienia podtrzymali następnie w obecności współoskarżonych na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy, a także będąc przesłuchiwanymi przed Sądem w niniejszej sprawie już w charakterze świadków, gdy w żaden sposób nie mogli liczyć na jakiegokolwiek korzyści procesowe. Jeszcze w postępowaniu przygotowawczym wskazali dokładne miejsca kradzieży, załadunku, ewentualnie porzucenia skradzionych przedmiotów (dokumentacja fotograficzna z eksperymentów procesowych – k.702-707, 1702, 250-251), a ich twierdzenia korespondują w odpowiednim zakresie z protokołami oględzin miejsca zdarzenia i zeznaniami pokrzywdzonych oraz ich pracowników. Nieznaczne rozbieżności, pojawiające się między kolejno składanymi wyjaśnieniami (zeznaniem) R. P. (1) i A. C. (1) dotyczą kwestii szczegółowych, a przy tym drugorzędnych i nie wpływają na ogólną ocenę ich oświadczeń procesowych. Są one zrozumiałe w sytuacji, gdy wymienieni byli w toku postępowania karnego przesłuchiwanymi wielokrotnie, a ich ostatnie przesłuchanie – w charakterze świadków na rozprawie – miało miejsce po upływie kilku lat od opisywanych zdarzeń.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonych J. J. (2) (k.746 akt V K 1/10, k.844 akt V K 131/10), E. P. (k.900-901, 906v-907 akt V K 1/10, k.927v-928 akt V K 131/10), J. K. (k.297-298, 532-533 akt V K 1/10, k.978-979 akt V K 131/10), A. Z. (k.801-802, 854-855, 877-878, 2256-2257, 2258-2259 akt V K 1/10, k.1024-1026 akt V K 131/10), B. M. (k.1015 akt V K 1/10, k.1034 akt V K 131/10), M. S. (k.715-716 akt V K 1/10, k.1134v-1136 akt V K 131/10), A. Ś. (k.1285, 1295 akt V K 1/10, k.1140v-1141 akt V K 131/10), J. C. (1) (k.416, 449v-450 akt V K 1/10, k.1394-1395 akt V K 131/10), J. S. (2) (k.2030v-2031 akt V K 1/10, k.1395-1396 akt V K 131/10), K. Ż. (k.1035 akt V K 1/10, k.1522 akt V K 131/10), P. Ł. (k.1552v akt V K 1/10, k.1522v-1523 akt V K 131/10), T. L. (k.370v akt V K 1/10, 1660- (...) akt V K 131/10) oraz świadków H. K. (2) (k.928v-929 akt V K 1/10, k.842 akt V K 131/10), R. B. (k.930v-931 akt V K 1/10, k.842 akt V K 131/10), M. G. (k.922v-923 akt V K 1/10, k.842v-843 akt V K 131/10), Z. P. (2) (k.2619-2621 akt V K 1/10, k. 845 akt V K 131/10), A. N. (k.24v akt V K 1/10, k.845v-846 akt V K 131/10), J. W. (1) (k.51-52 akt V K 1/10, k.846-847 akt V K 131/10), S. K. (k.266-269, 1366, 2212-2213 akt V K 1/10, k.930-931 akt V K 131/10), J. M. (2) (k.438, 440v-441 akt V K 1/10, k.131/10), A. K. (1) (k.391v akt V K 1/10, k.986v-987 akt V K 131/10), R. P. (2) (k.484-486 akt V K 1/10, k.988 akt V K 131/10), H. K. (1) (k.779v-780 akt V K 1/10, k.1026-1027 akt V K 131/10), A. S. (1) (k.786 akt V K 786 akt V K 1/10, k.1027v-1028 akt V K 131/10), P. L. (k.781-782 akt V K 1/10, k.1028-1029 akt V K 131/10), J. C. (2) z d. T. (k.978, 2154-2155 akt V K 1/10, k.1029v-1030 akt V K 131/10), J. Ż. (2) (k.1012v akt V K 1/10, k.1034v-1035 akt V K 131/10), D. D. (2) (k.949-950 akt V K 1/10, k.1132v-1134 akt V K 131/10), P. W. (k.1704-1705 akt V K 1137v-1138 akt V K 131/10), M. K. (k.1709v akt V K 1/10, k.1138 akt V K 131/10), J. S. (3) (k.1710v akt V K 1/10, k.1138v akt V K 131/10), T. G. (k.2895 akt V K 1/10, k.1142 akt V K 131/10), S. S. (1) (k.2072v akt V K 1/10, k.1142v-1143 akt V K

131/10), D. S. (k.4 akt V K 1/10, k.1304 o – (...) akt V K 131/10), J. P. (k.965-966, 2152-2153 akt V K 1/10, k.1389v-1390 akt V K 131/10), R. K. (1) (k.991 akt V K 1/10, k.1391 akt V K 131/10), L. S. (k.2045-2046 akt V K 1/10, k.1396 akt V K 131/10), K. B. (k.2016 akt V K 1/10, k.1396v-1397 akt V K 131/10), W. D. (3) (k.346-347 akt V K 1/10, k.1397v-1398 akt V K 131/10), U. P. (k.1561v akt V K 1/10, k.1398v-1399 akt V K 131/10), K. F. (k.2006v akt V K 1/10, k.1400 akt V K 131/10), S. G. (k.1994 akt V K 1/10, k.79 akt sprawy w przedmiocie wykonania odezwy o pomoc sądową – wszyte na k.1411 akt V K 131/10), R. S. (k.1056v-1057 akt V K 1/10, k.1518-1519 akt V K 131/10), W. Ź. (k.1164v akt V K 1/10, 1521 akt V K 131/10), R. Ł. (k.1541 akt V K 1/10, 1523 akt V K 131/10), P. K. (1) (k.2555-2556, 2608-2609 akt V K 53/10, k.1524v-1525 akt V K 131/10), M. I. (k.2539v-2541 akt V K 53/10, k.1657v-1659 akt V K 131/10), J. I. (k.2537-2538 akt V K 53/10, k.1659v-1660 akt V K 131/10), R. G. (k.2572v akt V K 53/10, 1662v- (...) akt V K 131/10), T. W. (k.379 akt V K 1/10, uznane za ujawnione przez Sąd – protokół rozprawy, k.1796 akt V K 131/10), M. M. (k.398 akt V K 1/10, uznane za ujawnione przez Sąd – protokół rozprawy, k.1796 V K 131/10), Z. P. (1) (k.419 akt V K 1/10, uznane za ujawnione przez Sąd – protokół rozprawy, k.1796), K. Ś. (k.1308 akt V K 1/10, uznane za ujawnione przez Sąd – protokół rozprawy, k.1796), D. K. (k.2071 akt V K 1/10, uznane za ujawnione przez Sąd – protokół rozprawy, k.1796 akt V K 131/10). Z zeznań wymienionych osób wynikały w sposób spójny i nawzajem się uzupełniający okoliczności ujawnienia poszczególnych kradzieży, wartość rzeczy i ich parametry techniczne, rodzaj zabezpieczeń posiadanych przez skradzione maszyny, a także dalsze losy niektórych spośród utraconych przedmiotów i ewentualnie okoliczności ich odzyskania.

Zasadniczo obdarzono wiarą także zeznania świadka A. M. (1) (zeznania – k.1047v, 1048v, 1050v, 1106-1107, 1220v akt V K 1/10, k.1515-1517, 1665, 1666 akt V K 131/10). Wymieniony w toku śledztwa prowadzonego pod sygn. Ds 1798/07 Prokuratury Rejonowej w Żorach rozpoznał wizerunki M. T. i W. D. (1) jako mężczyzn, którzy w nietypowych okolicznościach złożyli wizytę na jego stacji (...), dwa dni przed tym, jak skradziono przechowywaną w tym miejscu koparkę Liebherr. Przesłuchiwany przed Sądem, niemal pięć lat po opisywanym zajściu, świadek początkowo zaprzeczył, by złożył zeznania zawarte w protokołach okazania wizerunku, choć autentyczności swojego podpisu na protokołach nie kwestionował. Ostatecznie, wytłumaczył, iż z uwagi na upływ czasu po prostu nie pamięta okoliczności okazań, ani treści zeznań składanych w ich toku, przy czym potwierdził, że podczas tych czynności mówił prawdę.

Świadek J. H. (zeznania – k.1664-1666 akt V K 131/10), funkcjonariusz K. w Ź., nie posiadał wiedzy na temat zdarzeń objętych aktem oskarżenia, a został przesłuchany na wniosek Prokuratora jedynie na okoliczność przebiegu czynności procesowych z udziałem A. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym.

Zeznania E. K. (k.1441, 1653v akt V K 1/10, k.1132 akt V K 131/10) – matki małoletniego pokrzywdzonego F. W. uczyniono podstawą ustaleń faktycznych w odniesieniu do przestępstwa nielimentacji zarzucanego oskarżonemu Ł. W.. Zeznania te były wyważone, wewnętrznie spójne i korespondowały z treścią dokumentów, zebranych w postępowaniu w przedmiocie ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

W sprawie nie znaleziono wystarczających podstaw do podważenia wiarygodności zeznań świadka K. P. (k.213-214 akt V K 1/10, k.982v-984 akt V K 131/10) co do zbycia naczepy marki Traylor na terenie L.. Naczepa została następnie użyta do popełnienia przestępstw kradzieży (czyny dokonane w Z. i S.), zaś podane przez świadka okoliczności transakcji zasadniczo korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego B. S. (1) i zeznaniami A. C. (1).

Zeznania T. N. (k.2078v-2079, 2168-2169 akt V K 1/10, k.1391v-1393 akt V K 131/10), R. K. (2) (k.1954-1955, 1960-1962, 3972v-3973 akt V K 1/10, k.1139-1140) i W. P. (k.1972-1974 akt V K 1/10, k.1400v-1401 akt V K 131/10) korespondowały z wynikami przeszukania i zatrzymania rzeczy, a Sąd uwzględnił je – odpowiednio - przy odtwarzaniu okoliczności paserstwa minikoparki H. pochodzącej z kradzieży na szkodę (...) w G. oraz losów koparek C. skradzionych w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J..

Zeznania świadka T. Z. (k.1672 akt V K 1/10, k.1514 akt V K 131/10) nie dotyczyły żadnego ze zdarzeń zarzucanych oskarżonemu w aktualnie rozpoznawanej sprawie. Zostały złożone na okoliczność kradzieży koparkoładowarki

Caterpillar (...) w Ć. k. P., który to występki zostały przypisany uprzednio R. P. (1) i H. R. wyrokiem w sprawie V K 1/10 Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W..

Zeznania świadka S. B. (k.326-327 akt V K 1/10, k.1030-1033 akt V K 131/10 oraz wyjaśnienia z k.2833-2836 akt V K 53/10 odczytane na rozprawie – k.2249 akt V K 131/10) korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego B. S. (1), zeznaniami M. I. i J. I. co do okoliczności ujawnienia kradzieży naczepy K. oraz dokumentacją przewozową stwierdzającą rodzaj towaru znajdującego się na naczepie, a pośrednio także z danymi o miejscach logowania się w dniach 3 i 4 kwietnia 2009 r. telefonów komórkowych, użytkowanych przez świadka i oskarżonego B. S. (1). S. B., nie mając wiedzy o treści ustaleń pomiędzy B. S. (1) i A. T. w kwestii zaboru naczepy oraz późniejszego zadysponowania jej zawartością, nie starał się zastępować własnych spostrzeżeń domysłami, ani nie miał podstaw kalkulować, jaka wersja wypadków byłaby korzystniejsza dla jego znajomego, o rozmówcy B. S. (1) wiedział zaś jedynie, że ma na imię A..

Zeznania R. K. (3) (k.2798-2799 akt V K 53/10, k.1794v-1795 akt V K 131/10) nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia sprawy. Wskazany świadek, któremu pierwotnie przedstawiono zarzut współudziału w przestępstwie kradzieży naczepy marki Krone z modułami chłodniczymi w nocy 4 kwietnia 2009 r., przyznał, że spotkał się w miejscowości P. z oskarżonym B. S. (1), jednak przebiegu spotkania nie pamiętał, a zarazem zaprzeczył, by miał wiedzę o okolicznościach dokonanej tej nocy kradzieży (postanowienie o umorzeniu śledztwa z dnia 14 czerwca 2010 r., 2 Ds 717/10 Prokuratury Rejonowej w Rybniku).

Zeznania świadka G. J., przesłuchanego w postępowaniu sądowym (k.2171v-2174 akt V K 131/10), miały znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego jedynie w zakresie, w jakim świadek przyznał okoliczności wystawienia - w porozumieniu z A. T. - fikcyjnej faktury sprzedaży ładowarki O&K.

Do wyjaśnienia okoliczności sprawy nie przyczyniły się zeznania świadka K. K. (4) (k.668v akt V K 1/10, k.985v-986 akt V K 131/10), który negował wiedzę na temat działań zarzucanych oskarżonemu B. S. (1) i utrzymywał, że obecność tego ostatniego na terenie jego firmy mogła mieć związek jedynie z wykonywaniem usług transportu. Ponieważ w świetle stanowczych zeznań A. C. (1), na terenie szkółki drzew należącej do K. K. (4) oskarżony B. S. (1) dokonał rozładunku bel papieru, skradzionego wraz z naczepą w miejscowości B. k. O., można zasadnie przypuszczać, że świadek K. K. (4) nie ujawnił posiadanej wiedzy o losach przedmiotu kradzieży, najpewniej obawiając się, że ściągnie na siebie podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Zeznania świadków Z. T. (k.2853), A. Ł. (k.2545-2546), A. K. (2) (k.2547-2548), J. N. (k.2076), E. B. (k.1564), W. S. (k.863), A. W. (k.861), H. Ś. (k.859), D. M. (2) (k.858), D. G. (k.856), U. S. (k.852-853), B. S. (4) (k.760), K. M. (k.666-667), A. M. (2) (k.495-496), J. W. (2) (k.469), A. S. (2) (k.457-458), K. G. (k.455-456), P. K. (2) (k.396), Z. S. (k.238-239), zawnioskowane w akcie oskarżenia do odczytania oraz ujawnione przez Sąd w trybie art.394§2 k.p.k. (protokół rozprawy – k.1796 akt V K 131/10), a także zeznania świadka H. C. (k.2549v-2550 akt V K 53/10, k.1523v-1524 akt V K 131/10) nie wniosły do sprawy istotnych treści.

Zeznania świadka E. S. (k.99-100 akt V K 1/10, k.980-982 akt V K 131/10) nie przyczyniły się do odtworzenia przebiegu zdarzeń, objętych zarzutami oskarżenia, miały zaś co najwyżej znaczenie dla oceny relacji pomiędzy oskarżonym B. S. (1) i A. C. (1) w okresie poprzedzającym wszczęcie postępowania.

Świadek A. S. (3) – brat oskarżonego B. S. (1) skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania zeznań (protokół rozprawy – k.979 akt V K 131/10).

Sąd podzielił wnioski zawarte w opiniach kryminalistycznych z zakresu badań mechanoskopijnych, badań zapisów wizyjnych i badań biologicznych. Zostały one wykonane przez jednostki badawcze, których eksperci posiadają specjalistyczną wiedzę i doświadczenie zawodowe w dziedzinach objętych przedmiotem poszczególnych opinii, a przy tym są zupełne, jasne i nie wykazują wewnętrznych sprzeczności.

Za wiarygodne uznano – zebrane w aktach sprawy – dokumenty, w tym protokoły oględzin, protokoły przeszukania oraz zatrzymania. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w sposób przewidziany przepisami

prawa procesowego, a żadna ze stron nie kwestionowała prawidłowości sporządzenia dokumentów ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego i powyżej omówionego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości fakt popełnienia przez oskarżonych przestępstw, przypisanych im w wyroku oraz wina sprawców.

Wszyscy oskarżeni są osobami dorosłymi, sprawnymi intelektualnie, posiadającymi stosowne do wieku wiedzę i doświadczenie życiowe. D. N. i Ł. W. – z uwagi na powzięte w toku śledztwa wątpliwości co do ich poczytalności – zostali poddani badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów. Z wydanych opinii sądowno – psychiatrycznych (k.2452-2455, 2470-2472 akt V K 1/10), których strony nie kwestionowały, a Sąd podzielił w całej rozciągłości, wynika, że opiniowani tempore criminis nie mieli zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. U oskarżonego D. N. rozpoznano wprawdzie chorobę psychiczną pod postacią schizofrenii paranoidalnej w stanie niepełnej remisji objawów psychotycznych, jednak bez głębszych objawów ubytkowych. Jak zaznaczono, klinicznie opiniowany funkcjonuje na poziomie normy intelektualnej, wypowiedziane w czasie badania urojenia nie miały wpływu na jego zachowania w czasie czynu, a rozpoznana choroba nie skutkowała u niego znacznym ograniczeniem poczytalności w odniesieniu do treści zarzutu. U oskarżonego Ł. W. biegli wykluczyli objawy choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego czy organicznego uszkodzenia OUN, jak również innych zakłóceń czynności psychicznych. Rozpoznali u niego jedynie zaburzenia w obrębie struktury osobowości o obrazie osobowości dysocjalnej ze skłonnością do lekceważenia ustalonych zasad współżycia społecznego. W odniesieniu do pozostałych oskarżonych nie ujawniły się w toku postępowania żadne okoliczności, nakazujące powziąć wątpliwość co do ich poczytalności. W tym stanie rzeczy ostatecznie przyjęto, iż wszyscy oskarżeni posiadali świadomość bezprawności podejmowanych działań i swobodę wyboru zachowania zgodnego z normami prawnymi oraz że spełnione zostały wszelkie przesłanki przypisania oskarżonym odpowiedzialności karnej za ich bezprawne, karalne, karygodne i zawinione czyny.

Sąd w przeważającym zakresie podzielił stanowisko Prokuratora co do proponowanej kwalifikacji prawnej czynów, zarzucanych aktem oskarżenia.

Zdarzenia opisane w punktach 1, 6, 14, 16, 18, 21 wyroku (czyny popełnione w dniu 16 czerwca 2007 r. w C., w dniu 1 sierpnia 2007 r. w S., w dniu 9 grudnia 2007 r. w Ż., w dniu 16 czerwca 2008 r. w B., w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z., w bliżej nieustalonym dniu między 23 a 25 sierpnia 2008 r. w B., w dniu 12 października 2008 r. w Ż., w nocy z 15/16 października 2008 r. w Ż., w dniu 27 października 2008 r. w S., w dniu 11 grudnia 2008 r. w I., w nocy z 10/11 stycznia 2009 r. w J., w nocy z 30/31 stycznia 2009 r. w C., w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J.) wyczerpywały znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem w formie zjawiskowej współsprawstwa i do ich oceny prawnej zastosowanie znajdował przepis art.279§1 k.k. Oskarżeni działali ze świadomością, iż wspólnie i w porozumieniu dokonują zaboru cudzych rzeczy ruchomych, w zamiarze postąpienia z nimi jak z własnym mieniem (zamiar przywłaszczenia). Jednocześnie, zabór przedmiotów został każdorazowo poprzedzony pokonaniem zabezpieczenia, zamykającego dostęp do rzeczy nieuprawnionym osobom (otwarcie zamków drzwi kabiny i uruchomienie silnika dopasowanym kluczem, otwarcie zamków drzwi pojazdów oryginalnymi kluczami zabranymi uprzednio z budynku pokrzywdzonego), a sprawcy zdołali skutecznie objąć łupy w posiadanie, pozbawiając władztwa osoby pokrzywdzone. Kwalifikację z art.279§1 k.k. Sąd uznał za prawidłową także w odniesieniu do czynu z popełnionego w nocy z 15/16 października 2008 r. w Ż. na szkodę A. Ś. i Europejskiego Funduszu Leasingowego, mimo iż skradziona naczepa z uwagi na swoją konstrukcję sama w sobie nie posiadała zabezpieczeń przed kradzieżą, zaś miejsce, z którego została zabrana, nie stanowiło w ścisłym znaczeniu pomieszczenia zamkniętego. W tym zakresie należało podzielić stanowisko, przedstawione przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 24 czerwca 2010 r. (V KK 388/09, OSNKW 2010/9/82), zgodnie z którym „pokonanie przez zniszczenie (uszkodzenie) przeszkody w postaci ogrodzenia zabezpieczającego mienie, dokonane w celu zaboru cudzego mienia, może być uznane za przestępstwo kradzieży z włamaniem w rozumieniu art.279§1 k.k.”. W powołanym orzeczeniu zostały zarazem określone warunki, pod jakimi zastosowanie kwalifikacji z art.279§1 k.k. będzie w omawianej sytuacji uzasadnione: „Pierwszym z nich jest całkowite ogrodzenie określonego miejsca przestrzeni, wydzielające je i zabezpieczające przed dostępem osób postronnych. Drugim to, że ogrodzenie musi stanowić realną przeszkodę uniemożliwiającą „prosty” zabór określonego mienia,

przeszkodę manifestującą wolę dysponenta mienia zabezpieczenia go właśnie w ten sposób. Trzeci warunek związany jest ze sposobem pokonania tej przeszkody – fizycznym jej usunięciem (zniszczenie, uszkodzenie), wymagającym użycia stosownej siły, środków czy narzędzi, przy czym niewystarczające byłoby pokonanie przeszkody poprzez niewymagające znacznej siły np. wypchnięcie czy odsunięcie, nie mówiąc już o przeskoczeniu ogrodzenia. Czwarty warunek dotyczy natomiast samego przedmiotu zaboru – musi on charakteryzować się takimi właściwościami, aby bez pokonania zabezpieczenia nie był możliwy jego zabór (np. przerzucenie przez ogrodzenie).” W realiach rozpoznawanej sprawy wszystkie te warunki zostały spełnione – posesja pokrzywdzonego, z której skradziono maszynę, była całkowicie ogrodzona, konstrukcja płotu i bramy wjazdowej chroniła sprzęt przed dostępem osób postronnych, zabór maszyny nastąpił przez fizyczne pokonanie przeszkody, tj. przecięcie nożycami (zniszczenie) kabłąka kłódki w bramie, a właściwości naczepy, będącej pojazdem pokaźnych rozmiarów, uniemożliwiały wydostanie rzeczy poza ogrodzony teren inaczej niż właśnie poprzez pokonanie zabezpieczenia.

W ramach zdarzeń opisanych w punktach 2, 7, 8, 12, 13, 17, 22, 23 wyroku zabór cudzych rzeczy ruchomych został dokonany bez jednoczesnego przełamania jakichkolwiek zabezpieczeń przedmiotu przed dostępem innych osób, stąd zdarzenia te wypełniały znamiona kradzieży zwykłej w rozumieniu art.278§1 k.k.. Zarazem, kwalifikacja prawna czynu popełnionego w nieustalonym dniu między 24 a 27 października 2008 r. w O., a w odniesieniu do B. S. (1) - także czynu popełnionego w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w P., wymagała powołania również przepisu art.294§1 k.k., z uwagi na to, iż przedmiotem kradzieży było mienie znacznej wartości (art.115§5 k.k.).

Czyn przypisany oskarżonemu B. S. (1) w pkt 5 (pomoc w zbyciu minikoparki Hitachi uzyskanej za pomocą kradzieży z włamaniem na szkodę Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w G.) oraz czyn przypisany oskarżonemu A. T. w pkt 24 wyroku (przyjęcie modułów chłodniczych do samochodu O. (...) uzyskanych za pomocą kradzieży dokonanej na szkodę (...) w R.) wyczerpywały znamiona umyślnego paserstwa. Zachowanie każdego ze sprawców zostało podjęte w stosunku rzeczy uzyskanych za pomocą czynu zabronionego i ze świadomością ich przestępczego pochodzenia, a przy tym realizowało jedną z czynności wykonawczych alternatywnie określonych w art.291§1 k.k. W ustalonym stanie faktycznym brak było miarodajnych podstaw do przyjęcia, że A. T. w czasie popełnienia przestępstwa kradzieży naczepy K. w nocy z 3/4 kwietnia 2009 r. w miejscowości P. obejmował świadomością i wolą zabór towaru znajdującego się naczepie, a tylko w takim przypadku czynności, które oskarżony następnie przedsięwziął w stosunku do ładunku z naczepy, stanowiłyby czyn współukarany następczy. W tym miejscu należy lojalnie podnieść, że na skutek przeoczenia Sądu doszło do błędnego wskazania kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kary w zakresie występku, który został przypisany oskarżonemu A. T. w pkt 24 wyroku. W ślad za aktem oskarżenia Sąd przyjął, że przyjęte przez oskarżonego moduły chłodnicze do samochodu O., stanowiły mienie znacznej wartości i powielił w wyroku kwalifikację z art.291§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. Tymczasem, na skutek nowelizacji kodeksu karnego z dnia 5 listopada 2009 r. (Dz. U. z 2009 r., nr 206, poz.1589), z dniem 8 czerwca 2010 r. zmianie uległ przepis, zawierający definicję mienia znacznej wartości. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art.115§5 k.k., mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Ponieważ stan prawny obowiązujący w dacie wyrokowania był inny niż w czasie popełnienia przestępstwa, zastosowanie winna była znaleźć reguła z art.4§1 k.k. W rezultacie, omawiany czyn oskarżonego A. T. powinien prawidłowo zostać zakwalifikowany jako przestępstwo paserstwa w typie podstawowym (art.291§1 k.k.), z pominięciem art.294§1 k.k., gdyż wartość przedmiotu czynu (183 887,72 zł) nie przekracza progu kwotowego, o którym mowa w art.115§5 k.k.

Nie ulega wątpliwości, że zarówno przestępstwa kradzieży, jak i kradzieży z włamaniem, przypisane odpowiednio w wyroku poszczególnym oskarżonym, zostały popełnione w warunkach współsprawstwa. Dopuszczając się tych przestępstw, oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu – w tym z osobami, nie występującymi w obecnym procesie w charakterze oskarżonych. Porozumienie, na którym zasadza się istota współsprawstwa, nie musi mieć sformalizowanego charakteru, nie jest nawet wymagane, by wszyscy bez wyjątku współdziałający nawzajem się znali. Do uznania danej osoby za współsprawcę nie jest też konieczna jej obecność na miejscu przestępstwa. Bez znaczenia jest, kto z kręgu współdziałających zrealizował czynność wykonawczą, będącą znamieniem czynu zabronionego. Pamiętać należy, iż „znamie współsprawstwa realizuje się nie poprzez wymóg, aby każdy ze współuczestników dokonał wszystkiego, co należy do znamion danego przestępstwa, decydujące jest natomiast to, czy współdziałający dążyli

do tego samego celu wspólnymi siłami (...) i w ramach wspólnego porozumienia” (postanowienie SN z 10.03.2006 r., V KK 293/05, OSNwSK 2006/1/570). Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 24 maja 2013 r. (II AKa 563/12, Biul. SAKa 2013/3/6), „w ujęciu kodeksowym współsprawstwo to tego rodzaju zaangażowanie w popełnienie przestępstwa, które od strony podmiotowej cechuje się świadomością współdziałania w realizacji znamion przestępstwa (wspólnie i w porozumieniu), a od strony przedmiotowej odgrywaniem przez każdą ze współdziałających osób istotnej roli w jego wykonaniu (wykonuje czyn zabroniony)”. Skutkiem przyjęcia konstrukcji współsprawstwa z kolei jest, że każdy ze współdziałających odpowiada za całość popełnionego przestępstwa, a więc także i w tej części, w której znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego bądź innych współsprawców.

W niniejszej sprawie oskarżeni, dzieląc się zadaniami i rolami, wzajemnie akceptowali swoje zachowania i traktowali wspólne przedsięwzięcie jako własne. Każdorazowo zmiierzali do zawładnięcia przedmiotami, należącymi do pokrzywdzonych i ostatecznie dokonywali pomiędzy siebie podziału korzyści, uzyskanych w wyniku przestępstwa albo przynajmniej przystępowali do przestępstwa z myślą, że odpowiednią korzyść otrzymają. Ich działania miały dopełniający się charakter i składały się na wspólną realizację znamion konkretnego czynu. Udział każdego z oskarżonych w przypisanych im – odpowiednio - zdarzeniach stanowił istotny wkład w wykonanie przestępstwa. Za taki, istotny wkład uznać należy przecież nie tylko usunięcie rzeczy spod władztwa pokrzywdzonych czy przełamanie zabezpieczeń chroniących dostęp do rzeczy, ale i zgłoszenie zapotrzebowania na określony sprzęt, zorganizowanie narzędzi i środków potrzebnych do dokonania kradzieży, zapewnienie bezpośrednim wykonawcom dowozu na miejsce przestępstwa, zapewnienie transportu łupu niemal z samego miejsca kradzieży prosto do miejsca ukrycia czy tzw. stanie na czatach, minimalizujące ryzyko ujęcia lub zatrzymania współników. W tym kontekście chybiłoby się próby wywodzenia przez oskarżonego A. T., a częściowo także przez oskarżonego B. S. (1), że ich działania ograniczały się do nabycia czy zorganizowania sprzedaży maszyn, które pochodziły z przestępstw dokonanych przez inne osoby. Pomijając, że wspomniane stanowisko oskarżonych na ogół odbiega od dokonanych ustaleń faktycznych co do form zachowania, które wymienieni faktycznie podejmowali w ramach poszczególnych zdarzeń, nawet samo zorganizowanie transportu, miejsca ukrycia oraz zbytu sprzętu stanowiło wkład istotny z punktu widzenia realizacji przestępstwa kradzieży. Nie powielając uwag, które Sąd czynił już we wcześniejszej części uzasadnienia, należy w tym miejscu zauważyć, że oskarżony W. D. (1), ani tym bardziej oskarżeni M. T., Ł. W. czy współdziałający z nimi R. P. (1) i H. R. nie kradli sprzętu budowlanego i do robót ziemnych dla satysfakcji posiadania maszyn albo z zamysłem ich użytkowania. Sens przystępowania do kradzieży istniał wówczas, gdy sprawcy mieli w perspektywie osiągnięcie korzyści majątkowych z przestępstwa, a to z kolei wymagało zapewnienia zbytu dla kradzionych przedmiotów. W odniesieniu do sprzętu specjalistycznego, czasem występującego wręcz w niewielu egzemplarzach na rynku, zorganizowanie sprzedaży wymaga na ogół odpowiednich kontaktów ze środowiskiem przestępczym, albo wiąże się wprost z potrzebą sfabrykowania dokumentów pochodzenia maszyny czy przerobienia jej numerów identyfikacyjnych. Jednocześnie, sprzęt ciężki, zwłaszcza wielkogabarytowy, nie mógł być transportowany bez dysponowania odpowiednim zestawem pojazdów, a powodzenie przestępstwa zależało także od tego, jak sprawnie łup zostanie wywieziony daleko od miejsca kradzieży – zanim pokrzywdzeni odkryją jego brak i zanim rozpoczną się poszukiwania. Powyższe wyklucza uznanie któregokolwiek z oskarżonych za pasera, zwłaszcza wobec przejawów istniejącego porozumienia co do wspólnego wykonania czynu zabronionego. Wymaga przypomnieć, iż „przestępstwo paserstwa ma charakter wtórny. Aby doszło do wypełnienia znamion przestępstwa z art.291§1 k.k. zrealizowanie jednej ze wskazanych w tym przepisie czynności sprawczych musi nastąpić po dokonaniu czynu zabronionego w stosunku do rzeczy stanowiącej przedmiot działania sprawcy paserstwa i bez uprzedniego porozumienia. Paserstwo jest bowiem swoistą formą pomocy udzielonej osobie, która uzyskała rzecz „za pomocą czynu zabronionego”, realizowaną po dokonaniu owego czynu, identyczne działania podjęte w realizacji porozumienia ze sprawcą będą podlegały ocenie w płaszczyźnie współsprawstwa lub pomocnictwa” (wyrok SN z 27 czerwca 2007 r., III KK 9/07, Lex nr 310241; analogicznie: postanowienie SN z 25 lutego 2003 r., V KK 386/02, OSNwSK 2003/1/388).

W zakresie czynów przypisanych oskarżonym W. D. (1) i D. N., a także czynu przypisanego oskarżonemu Ł. W. w punkcie 18 wyroku, w kwalifikacji prawnej uwzględniono przepis art.64§1 k.k., określający działanie w warunkach recydywy podstawowej. Oskarżony W. D. (1) był uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 26 września 2001 r. w sprawie II K 361/01 za przestępstwo z art.286§2 k.k. na karę 9 miesięcy

pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 grudnia 2000 r. do 22 grudnia 2000 r. i od 8 czerwca 2005 r. do 20 grudnia 2005 r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony (odpis wyroku z danymi o odbyciu kary – k.1466 akt V K 1/10, k.1856 akt V K 131/10). Oskarżony D. N. był prawomocnie skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie II K 1362/00 za przestępstwa z art.279§1 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art.279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w ramach kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie VII K 127/08 m.in. w okresie od 31 maja 2006 r. do 19 marca 2007 r. (odpisy wyroków z danymi o odbyciu kary – k.2017-2018, 2095-2124 akt V K 131/10). Z kolei oskarżony Ł. W. uprzednio był prawomocnie skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie IX K 1182/06 za przestępstwa z art.288§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 21 sierpnia 2006 r. do 22 sierpnia 2006 r. i od 5 września 2008 r. do 3 marca 2009 r. (odpisy wyroku z danymi o odbyciu kary – k.1606 akt V K 1/10, k.1876 akt V K 131/10). Występki osądzone uprzednimi wyrokami skazującymi należą do kategorii umyślnych przestępstw podobnych (art.115§3 k.k.) do występków przeciwko mieniu, które zostały aktualnie przypisane – odpowiednio – oskarżonemu W. D. (1) (pkt 1, 2, 3 wyroku), oskarżonemu D. N. (pkt 12 wyroku) oraz oskarżonemu Ł. W. w pkt 18 wyroku (czyn popełniony w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O.). Zarazem, wskazanych ostatnio przestępstw oskarżenia dopuścili się przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej - odpowiednio - wyrokami w sprawie II K 361/01 Sądu Rejonowego w Pszczynie (W. D. (1)), w sprawie II K 1362/00 Sądu Rejonowego w Opolu (D. N.) i w sprawie IX K 1182/06 Sądu Rejonowego w Rybniku (Ł. W.).

W odniesieniu do czynów przypisanych odpowiednio: oskarżonemu W. D. (1) - w punkcie 1 wyroku, oskarżonemu B. S. (1) – w punktach 6 i 8 wyroku, oskarżonemu M. T. – w punkcie 13 wyroku, oskarżonemu Ł. W. – w punkcie 16 wyroku, oskarżonemu A. T. – w punkcie 21 wyroku Sąd przyjął, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonego w art.91§1 k.k. Występki składające się na poszczególne ciągi zostały dokonane w krótkich odstępach czasu (od kilku dni do maksymalnie 9 miesięcy), w podobny sposób, a każdy wyczerpywał znamiona tego samego typu czynu zabronionego. W przypadku Ł. W. na przeszkodzie objęciu konstrukcją ciągu przestępstw także kradzieży z włamaniem popełnionej w nocy z 15/16 maja 2009 r. w J. k. O. stał przede wszystkim brak tożsamości kwalifikacji prawnej – wspomniany czyn, inaczej niż występki przypisane w pkt 16 wyroku, zawierał w swej kwalifikacji dodatkowo przepis dotyczący recydywy (por. wyrok SA w Katowicach z 30 października 2008 r., II AKa 266/08, Biul. SAKa 2008/4/4).

Za nieprawidłowe i nieprzystające do realiów sprawy Sąd uznał sformułowanie zarzutów stawianych W. D. (1) w pkt XVII-XX aktu oskarżenia i B. S. (1) w pkt XXXIII-XXXVI aktu oskarżenia. Wymienione zarzuty dotyczą kradzieży przedmiotów należących do Zakładu Inżynierijno-Budowlanego s.j. K. S., J. S., Kormał sp. z o.o., (...) S.A. i P. K. S., z terenu budowanej autostrady (...) w rejonie K. W skardze publicznej sformułowano zarzuty popełnienia kradzieży na szkodę każdego z wymienionych pokrzywdzonych z osobna, nie zważając na fakt, że całość zachowań podjętych przez W. D. (1) i współdziałające z nim osoby w nieustalonym dniu między 10 a 12 listopada 2008 r., stanowiła przejaw jednego impulsu woli i jeden czyn w znaczeniu historycznym. O jedności lub wielości przestępstw nie decyduje przecież liczba spowodowanych przez sprawcę skutków czy też liczba naruszonych norm prawnych, lecz liczba podjętych przez niego działań. W niniejszym wypadku współsprawcom towarzyszył z góry powzięty zamiar: zabór możliwie największej ilości interesujących ich sprzętów z obszaru, na którym sąsiadowały ze sobą bazy gospodarcze różnych firm świadczących usługi przy budowie autostrady. Przystępując do realizacji przestępczego planu, sprawcy nie kalkulowali, czyje rzeczy zabiorą i w świetle ustalonego stanu faktycznego nie ma żadnych podstaw, by twierdzić, iż zamiar kradzieży powstawał u nich odrębnie i na nowo w odniesieniu do poszczególnych grup przedmiotów. Jednocześnie, część maszyn i narzędzi sprawcy skradli z zamkniętych pomieszczeń (kontener, barakowóz, samochód dostawczy), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przed kradzieżą, a inne zabierane przez nich przedmioty znajdowały się na otwartym terenie. W tym stanie rzeczy dla oceny prawnej przedmiotowego zdarzenia, opisanego szczegółowo w pkt 3 wyroku, zastosowano kumulatywną kwalifikację prawną i przyjęto, iż wypełnia ono znamiona występków z art.278§1 k.k. i art.279§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.11§2 k.k., przy czym – z uwagi

na działanie przez oskarżonego W. D. (1) w warunkach recydywy szczegółowo opisanej w wyroku – w kwalifikacji uwzględniono także przepis art.64§1 k.k.

W przypadku B. S. (1) wyniki postępowania dowodowego w jeszcze większym stopniu zweryfikowały zasadność i prawidłowość sformułowania zarzutów, dotyczących zdarzenia z bliżej nieustalonego dnia między 10 a 12 listopada 2008 r. Jak ustalono, oskarżony B. S. (1) spotkał się z R. P. (1) i H. R. i udał się z nimi na teren budowanej autostrady (...) w momencie, gdy większość sprzętów z miejsca zajścia została już skradziona. Brak jest miarodajnych dowodów na to, że porozumienie między tym oskarżonym a W. D. (1) i współdziałającymi z nim osobami dotyczyło czegokolwiek więcej niż zaboru przyczepki i umieszczonej na niej zagęszczarki D., które to przedmioty B. S. (1) wywiózł poza miejsce zdarzenia, wraz z R. P. (1) i H. R.. Odnośnie pozostałych maszyn i narzędzi, wymienionych w zarzutach z pkt XXXIII-XXXVI aktu oskarżenia, nie można wykazać, by B. S. (1) o nich wiedział oraz by obejmował ich zabór swoją świadomością i wolą. Jednocześnie, jakkolwiek fakt kradzieży przyczepki samochodowej został podniesiony przez samego oskarżonego i pozostałe osoby, które wraz z nim w zaborze uczestniczyły, organy ścigania nie otrzymały zgłoszenia o utracie takiego przedmiotu od firm pracujących przy budowie autostrady (k.2226), wobec czego nieznaną pozostawała jego wartość i osoba właściciela. W tym stanie rzeczy ostatecznie Sąd przypisał oskarżonemu B. S. (1) jedynie zabór w celu przywłaszczenia zagęszczarki do podłoża o wartości około 15 000 zł na szkodę firmy J&P Avax S.A. w K., tj. popełnienie przestępstwa z art.278§1 k.k. (pkt 9 wyroku). Jednocześnie, z uwagi na sformułowanie przez oskarżyciela kilku odrębnych zarzutów, odnoszących się do zdarzenia z nieustalonego dnia między 10 a 12 listopada 2008 r., a także okoliczność, że oskarżonemu B. S. (1) wykazano współdziałanie w zaborze tylko jednego przedmiotu, wymienionego w zarzucie z pkt XXVIII, Sąd zawarł w wyroku rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego od popełnienia czynów opisanych w pkt XXVI, XXVII, XXIX części wstępnej wyroku.

Stosownie do wyników postępowania dowodowego i szczegółowo przedstawionych ustaleń faktycznych, Sąd doprecyzował nadto opis niektórych czynów odnośnie dat ich popełnienia, sposobu przełamania zabezpieczeń rzeczy przed zaborem czy wartości przedmiotu przestępstwa. W przypadku kradzieży naczepy Schmitz z ładunkiem w postaci papieru w B. k. O. oraz kradzieży naczepy Krone z modułami chłodniczymi w miejscowości P., wartość mienia określona w walucie euro została przeliczona na złote według kursu NBP obowiązującego w datach najbardziej zbliżonych do dat popełnienia przestępstw (tabele kursów walut z 1 sierpnia 2008 r. i z 3 kwietnia 2009 r., publikowane na stronie www.nbp.pl).

Oskarżony W. D. (1) ma 38 lat, w przeszłości był wielokrotnie karany, w tym za występki przeciwko mieniu (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1729-1730, odpisy wyroków skazujących – k.1341-1342, 1400 akt V K 1/10, k.1845-1847, 1856, 1858, 2020-2028 akt V K 131/10). W dacie podawania danych osobowych na rozprawie głównej przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony pozostawał tymczasowo aresztowany, deklarował, że nie posiada majątku, a przed zatrzymaniem utrzymywał się z prac dorywczych, uzyskując dochody w wysokości 1500 zł miesięcznie. Obecnie jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu troje dzieci.

Oskarżony B. S. (1) ma 49 lat, był wielokrotnie karany, w tym za występki przeciwko mieniu, przy czym przed datą obecnie przypisanych przestępstw zapadły przeciwko niemu dwa spośród wyroków skazujących (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1751-1753; odpisy wyroków skazujących – k.1369-1385 akt sprawy V K 1/10, k.1844, 1871-1875, 1878, 1879, 1882-1981, 1926-1981, 2231 akt V K 131/10). W dacie podawania danych osobowych na rozprawie głównej przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony pozostawał tymczasowo aresztowany (obecnie odbywa prawomocnie orzeczoną karę pozbawienia wolności), deklarował, że nie posiada majątku, a przed zatrzymaniem pracował dorywczo jako kierowca, zarabiając około 2500 zł miesięcznie. Jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu troje dzieci, w tym jedno z nieformalnego związku, na które zobowiązany jest regulować alimenty.

Oskarżony D. N. ma 38 lat, był w przeszłości wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1725-1727; odpisy wyroków skazujących – k.1626-1627 akt V K 1/10, k.2017-2018, 2072-2080, 2076-2078, 2079-2080, 2095-2124, 2231 akt V K 131/10). Aktualnie oskarżony pozostaje zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, deklaruje brak majątku. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu i sam pozostaje na utrzymaniu matki.

Oskarżony M. T. ma 28 lat, dotychczas nie był karany (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1716). Jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Obecnie jest zatrudniony w KWK (...) jako górnik, uzyskując wynagrodzenie w wysokości około 4 000 złotych miesięcznie, nie posiada majątku.

Oskarżony Ł. W. ma 26 lat, dotychczas był karany raz – za występki z art.288§1 k.k. (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1722-1723, odpis wyroku skazującego – k.1606 akt V K 1/10). W dacie podawania danych osobowych na rozprawie głównej przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony pozostawał tymczasowo aresztowany, deklarował, że nie posiada majątku, a przed zatrzymaniem był zatrudniony w firmie (...) jako dekarz, uzyskując wynagrodzenie w wysokości około 2500 złotych miesięcznie. Po uchyleniu względem niego tymczasowego aresztowania podjął pracę w KWK (...). Oskarżony jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci pochodzących z nieformalnego związku.

Oskarżony A. T. ma 41 lat, był w przeszłości karany trzykrotnie, w tym dwa razy za występki przeciwko mieniu (informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.1719-1720). W czasie odbierania danych osobowych na rozprawie głównej oskarżony deklarował, że nie posiada majątku i utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając z tego tytułu dochód w wysokości około 2 000 zł miesięcznie. Jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Mając na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia i zachowanie po dokonaniu przestępstw, Sąd wymierzył W. D. (1): za przypisane mu występki z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw – jedną karę 4 lat pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełniony między 9 a 12 listopada 2007 r. w G. k. P. – karę 1 roku pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. i art.279§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.11§2 k.k. przy zast. art.64§1 k.k. popełniony między 10 a 12 listopadem 2008 r. na terenie budowy autostrady w K. – karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzone kary jednostkowe połączono z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji i orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu kary łącznej Sąd uwzględnił bliski związek czasowy między zbiegającymi się przestępstwami i ciągiem przestępstw oraz okoliczność, że wszystkie przypisane czyny były wymierzone przeciwko temu samemu dobru prawnemu. Jakkolwiek zostały one popełnione w różnych miejscowościach i na szkodę różnych pokrzywdzonych, miały tożsamą stronę podmiotową i wykazywały podobieństwo w sposobie działania sprawców, a częstokroć były dokonywane w powtarzającej się konfiguracji osobowej. Oceniając zawartość bezprawia kryminalnego czynów, Sąd zważył na rodzaj naruszonego dobra prawnego, skalę przestępczego procederu, fakt współdziałania z innymi osobami w popełnieniu przestępstw, istotną wartość mienia, będącego przedmiotem poszczególnych czynów, ilość zdarzeń składających się na ciąg przestępstw, postać zamiaru (bezpośredni). Również stopień zawinienia przypisanych czynów był wysoki. Oskarżony działał w sposób przemyślany, przygotowany i zorganizowany, a przy tym odgrywał w popełnianych przestępstwach rolę wiodącą, koordynując działania pozostałych współników, zapewniając zbyt łupów i ewentualnie dystrybuując osiągnięte z tego tytułu zyski. Kierując się wyłącznie chęcią wzbogacenia się cudzym kosztem, bez skrupułów kradł sprzęt, będący narzędziem zarobkowania pokrzywdzonych przedsiębiorców, nabywany przez nich nieraz znacznym wysiłkiem finansowym. Na jego niekorzyść przemawiała też wcześniejsza karalność za przestępstwa podobne i fakt, że obecnie przypisanych występki dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, lekceważącym grożące konsekwencje łamania prawa i nie wyciągającym pozytywnych wniosków z wcześniejszych skazań. Do zmiany postępowania nie skłonił go ani pobyt w zakładzie karnym, ani szansa, jaką stworzyło mu warunkowe zawieszenie w postępowaniu wykonawczym kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie III K 937/04 Sądu Rejonowego w Rybniku (postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku z 19 lutego 2007 r. – k.1342 akt V K 1/10). Aktualnie przypisanych przestępstw W. D. (1) dopuścił się w okresie próby, wyznaczonym powyższym orzeczeniem, pozostając pod dozorem kuratora sądowego i będąc zobowiązany przez sąd do wykonywania pracy zarobkowej. Oskarżony nie zaprzestał także przestępczej aktywności po tym, jak został zatrzymany przez funkcjonariuszy K. w Ż. i przedstawiono mu zarzut współudziału w kradzieży dokonanej w dniu 9 grudnia 2007 r. na szkodę K. Ż.. W czasie trwania dochodzenia w sprawie Ds 1798/07 Prokuratury Rejonowej w Żorach, pozostając pod rygorami nieizolacyjnego środka zapobiegawczego (dozór Policji),

W. D. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do bazy transportowej na terenie B. (czyn popełniony w dniu 16 czerwca 2008 r. na szkodę PPHU (...)).

Kierując się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art.53 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego B. S. (1): za występki paserstwa z art.291§1 k.k. – karę 1 roku pozbawienia wolności, za występki z art.279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw – jedną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. – karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw – jedną karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za występki z art.278§1 k.k. popełniony między 10 a 12 listopada 2008 r. na terenie budowy autostrady w rejonie K. – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary wymierzone za zbiegające się przestępstwa i ciągi przestępstw połączono w wyroku przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji i orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, mając na uwadze bliski związek przedmiotowy i czasowy między przypisanymi czynami. Jakkolwiek przedmiotowe przestępstwa zostały popełnione w różnych miejscowościach i na szkodę różnych pokrzywdzonych, to skierowane były przeciwko temu samemu dobru prawnemu (mienie), miały tę samą stronę podmiotową, a częstokroć były dokonywane w tożsamej lub zbliżonej konfiguracji osobowej. Wymierzając kary jednostkowe, Sąd baczyl, by ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy i pozostawała adekwatna do społecznej szkodliwości zdarzeń przypisanych oskarżonemu. Uwzględniono przy tym rodzaj naruszonego dobra prawnego, fakt współdziałania w popełnieniu przestępstw kradzieży z innymi osobami, wartość mienia, będącego przedmiotem poszczególnych czynów, ilość zdarzeń składających się na ciągi przestępstw, postać zamiaru (bezpośredni), przemyślany i zorganizowany sposób zaboru cudzego mienia, działanie z chęci zysku. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary poczytano uprzednią karalność oskarżonego oraz fakt, że obecnie przypisane czyny zostały popełnione nadto w okresie, gdy przeciwko B. S. (1) toczyły się postępowania karne w sprawach III K 165/04 i III K 213/07 Sądu Okręgowego w Opolu, a w pierwszej z nich zapadł już nawet nieprawomocny wyrok skazujący na długoterminową karę pozbawienia wolności. Co więcej, aktualnie osądzonych przestępstw oskarżony dopuścił się po tym, jak wyszedł na wolność w związku z uchycieniem tymczasowego aresztowania w sprawie III K 165/04 (okres tymczasowego aresztowania zaliczony na poczet kary łącznej: 12 maja 2006 r. – 3 stycznia 2007 r.). Powyższe świadczy, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, nastawionym na nielegalne zdobywanie dochodów bez względu na grożącą mu karę.

Mając na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia i zachowanie po dokonaniu przestępstw Sąd wymierzył D. N. za przypisany mu występki z art.278§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara jest adekwatna do winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego zachowania, godzącego w cudze prawo własności. Przy ocenie zawartości bezprawia kryminalnego czynu zważono na wartość skradzionego mienia, dokonanie przestępstwa w przemyślany i zorganizowany sposób, we współdziałaniu z innymi osobami, działanie z chęci zysku, a także swoistą zuchwałość i determinację w zaborze rzeczy (kradzież dokonana w tzw. biały dzień, nieopodal strzeżonego terenu zakładu przemysłowego). Okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego przy wymiarze kary był jego dotychczasowy sposób życia i popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy podstawowej. Przed datą aktualnie przypisanego występkę D. N. był karany aż dziewięciokrotnie, w tym za przestępstwa podobne. Czyn z 2 sierpnia 2008 r., za który obecnie został osądzony, miał miejsce niewiele ponad dwa miesiące po tym, jak oskarżony zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu w sprawie II K 1287/06 (k.2079-2080) i niespełna cztery miesiące po tym, jak Sąd Okręgowy w Opolu, rozpoznając apelację od wyroku skazującego, warunkowo zawiesił D. N. wykonanie kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 277/05 (k.1626-1627 akt V K 1/10). Zachowanie oskarżonego dobitnie świadczy w tych okolicznościach o jego zdemoralizowaniu i braku gotowości do zmiany trybu życia na taki, który respektowałby porządek prawny.

Uwzględniając dyrektywy wymiaru kary, określone w art.53 k.k., w stosunku do oskarżonego M. T. Sąd orzekł: za przypisany mu występki z art.278§1 k.k. – karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś za ciąg przestępstw z art.279§1 k.k. – jedną karę 3 lat pozbawienia wolności. Dokonując połączenia kar jednostkowych w sytuacji realnego zbiegu przestępstwa i ciągu przestępstw, Sąd zastosował w wyroku zasadę częściowej absorpcji. Orzeczona kara łączna 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia bliski związek czasowy i przedmiotowy między dokonanym

występkiem kradzieży a ciągiem przestępstw kradzieży z włamaniem. Przypisane oskarżonemu czyny były tożsame rodzajowo, miały tę samą stronę podmiotową i zostały popełnione przy powtarzającym się udziale co najmniej jednego spośród współsprawców, choć w różnych miejscowościach i na szkodę różnych pokrzywdzonych. Przy wymiarze kar jednostkowych Sąd miał na uwadze charakter i okoliczności popełnienia przestępstw, uwzględniając w szczególności rodzaj naruszonego dobra prawnego, wartość skradzionego mienia, ilość zdarzeń składających się na ciąg przestępstw, współdziałanie w popełnieniu przestępstw z innymi osobami, dokonywanie przypisanych czynów w sposób przemyślany i zorganizowany, z chęci łatwego zysku. Analogicznie jak W. D. (1), oskarżony M. T. nie zaprzestał także przestępczej działalności po tym, jak został zatrzymany pod zarzutem współudziału w kradzieży dokonanej w dniu 9 grudnia 2007 r. na szkodę K. Ż.. Przestępstwa kradzieży z włamaniem do bazy transportowej na terenie B. dopuścił się w czasie trwania dochodzenia w sprawie Ds 1798/07 Prokuratury Rejonowej w Żorach, pozostając pod rygorem nieizolacyjnego środka zapobiegawczego (dozór Policji). Z drugiej strony, pomimo uczestnictwa w procedurze zakrojonym na dużą skalę, oskarżony nie pełnił w nim wiodącej roli. Na jego korzyść przemawia dotychczasowa niekaralność, jak i zachowanie na etapie postępowania sądowego: M. T. ostatecznie przyznał się do udziału w zarzucanych czynach, a po opuszczeniu aresztu śledczego podjął stałe zatrudnienie i ukończył szkołę, zdobywając zawód (k.2239).

Mając na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstw, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia i zachowanie po dokonaniu przestępstw, Sąd orzekł wobec Ł. W.: za występki z art.279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw – jedną karę 2 lat pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. – karę 1 roku pozbawienia wolności, za występki z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. – karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za występki z art.209§1 k.k. – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kary wymierzone za przypisane przestępstwa i ciąg przestępstw połączono w wyroku przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji, uznając, iż między tymi czynami zachodzi stosunkowo bliski związek czasowy i przedmiotowy. Poza przestępstwem niealimentacji, wszystkie pozostałe czyny były tożsame rodzajowo i wymierzone przeciwko temu samemu dobru prawnemu (mienie), miały tożsamą stronę podmiotową i zostały popełnione w zbliżonej konfiguracji osobowej. Zdaniem Sądu, poszczególne kary jednostkowe pozostają proporcjonalne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Ich wymiar uwzględnia rodzaj naruszonych, względnie zagrożonych dóbr prawnych (mienie, rodzina i opieka), czasokres uchylania się od obowiązku alimentacyjnego (w przypadku czynu z art.209§1 k.k.), wartość rzeczy ruchomych będących przedmiotem zaboru (w przypadku pozostałych czynów) oraz okoliczności popełnienia przypisanych występków przeciwko mieniu, w tym współdziałanie z innymi osobami, ale także fakt, iż Ł. W. nie był pomysłodawcą ani organizatorem przestępstw kradzieży, w których popełnieniu uczestniczył. Jednocześnie, choć jeden z osądzonych czynów został przez oskarżonego popełniony w warunkach powrotu do przestępstwa (pkt 18 wyroku), Ł. W. był dotychczas karany tylko raz, za występki zniszczenia mienia (sprawa IX K 1182/06 Sądu Rejonowego w Rybniku).

Kierując się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art.53 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego A. T.: za przypisane mu występki z art.279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw – jedną karę 3 lat pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. – karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, za występki z art.278§1 k.k. – karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo paserstwa zakwalifikowane wg art.291§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. – karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kary wymierzone za zbiegające się przestępstwa i ciąg przestępstw połączono w wyroku przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji i orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, mając na uwadze bliski związek przedmiotowy i czasowy między przypisanymi czynami. Jakkolwiek przedmiotowe przestępstwa zostały popełnione w różnych miejscowościach i na szkodę różnych pokrzywdzonych, to skierowane były przeciwko temu samemu dobru prawnemu (mienie), miały tę samą stronę podmiotową, a spośród występków popełnionych w formie zjawiskowej współsprawstwa niemal wszystkie zostały zrealizowane przy powtarzającym się udziale przynajmniej jednej osoby (B. S. (1)). Wymierzając kary jednostkowe, Sąd baczyl, by ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy i pozostawała proporcjonalna do społecznej szkodliwości przestępstw przypisanych oskarżonemu. Uwzględniono przy tym rodzaj naruszonego dobra prawnego, fakt współdziałania z innymi osobami w popełnieniu przestępstw kradzieży, wartość mienia, będącego przedmiotem poszczególnych czynów, ilość zdarzeń składających się na ciąg przestępstw kradzieży

z włamaniem, postać zamiaru (bezpośredni), przemyślany i zorganizowany sposób zaboru cudzego mienia, działanie z chęci zysku. Nie bez znaczenia pozostawało swoiste wyspecjalizowanie się oskarżonego w popełnianiu przestępstw kradzieży ciężkiego sprzętu, z przygotowaniem miejsc przechowania oraz organizowaniem zbytu kradzionych rzeczy. Zarazem A. T., nie dokonując osobiście czynności związanych z zaborem przedmiotów i w większości czyniąc na odległość ustalenia co do dokonania przestępstwa, zapewniał sobie stosunkowo najmniej ryzykowną rolę, a poczucie pewności siebie i postawę bagatelizowania własnych zachowań prezentował także w toku procesu karnego. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary poczytano uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz fakt, że obecnie przypisane czyny zostały przez oskarżonego popełnione krótko po opuszczeniu przez niego jednostki penitencjarnej, w okresie próby związanym z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia reszty kary w sprawie XII K 717/06 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu (k.1720). Oskarżony opuścił Areszt Śledczy we W. w dniu 19 czerwca 2008 r., a już miesiąc później dopuścił się pierwszego spośród przestępstw, osądzonych w obecnie wydanym wyroku (czyn popełniony w dniu 19 lub 20 lipca 2008 r. w Z.). Powyższe uzasadnia wniosek, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, lekceważącym poprzednie skazania i rygory warunkowego przedterminowego zwolnienia, nastawionym na nielegalne zdobywanie dochodów bez względu na grożące mu konsekwencje karne.

Kary orzeczone w wyroku względem wszystkich oskarżonych pozwolą osiągnąć cele wychowawcze i zapobiegawcze, stawiane przed wymiarem kary. Są one, zdaniem Sądu, wystarczające, ale i bezwzględnie niezbędne, aby uświadomić oskarżonym naganność ich czynów oraz wdrożyć ich do przestrzegania norm prawnych w przyszłości. Izolacja oskarżonych przez czas wskazany w wyroku odpowiednio względem każdego z nich, winna poprzez swoją dolegliwość – adekwatną do wagi czynów i stopnia zawinienia - stanowić sprawiedliwą odpłatę za popełnione czyny i zapobiec powrotowi sprawców na drogę przestępstwa. Wymierzone oskarżonym kary powinny również wywrzeć pożądaną skutek w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa - wywołać przekonanie, że przypadki bezprzykładnych zamachów na cudze mienie spotykają się z odpowiednią reakcją wymiaru sprawiedliwości i przestrzec potencjalnych naśladowców oskarżonych przed dopuszczaniem się przestępstw.

Zgodnie z art.63§1 k.k., na poczet kar łącznych wymierzonych w wyroku Sąd zaliczył oskarżonym okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie. W przypadku B. S. (1) należało uwzględnić, że jeszcze przed uchynieniem w niniejszym postępowaniu środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, została mu wprowadzona do wykonania kara orzeczona prawomocnie w sprawie III K 165/04 Sądu Okręgowego w Opolu (zawiadomienie - k.3220 akt V K 1/10).

Mimo, iż w rozstrzyganej sprawie Sąd wydał wyrok skazujący, nie znaleziono podstaw do zamieszczenia w wyroku orzeczenia o środku karnym z art.46§1 k.k. Należy zwrócić uwagę, iż treść przepisu art.46 k.k. uległa istotnej zmianie z dniem 8 czerwca 2010 r. na skutek nowelizacji kodeksu karnego (art.1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2009 r., nr 206, poz. 1589). Obecnie sąd może orzec (a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej – jest zobligowany orzec) obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie skazania za jakiegokolwiek przestępstwo, z którym związane jest wyrządzenie szkody lub krzywdy. W swoim poprzednim brzmieniu art.46§1 k.k. wykluczał orzeczenie omawianego środka karnego z urzędu, a zarazem przewidywał, że sąd - na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej – orzeka obowiązek naprawienia szkody wyłącznie w przypadku skazania za jeden z enumeratywnie określonych rodzajów czynów. Ponieważ przestępstwa, które przypisano oskarżonym w niniejszej sprawie, zostały popełnione przed datą wspomnianej nowelizacji kodeksu karnego, Sąd zobowiązany był odwołać się do reguł kolizyjnych z art.4§1 k.k. Porównanie stanu prawnego obowiązującego w chwili popełnienia czynów i w momencie wyrokowania prowadzi do wniosku, że względniejszy dla oskarżonych jest przepis art.46 k.k. w brzmieniu sprzed 8 czerwca 2010 r., uzależniający orzeczenie obowiązku naprawienia szkody od złożenia stosownego wniosku. Wnioskiem takim – pochodzącym od pokrzywdzonego lub prokuratora (art.49a k.p.k.) – Sąd nie dysponował. Na etapie postępowania prowadzonego pod sygn. akt V K 1/10 Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział V Karny Zamiejscowy w W., przed wyłączeniem sprawy W. D. (1) i 5 innych do odrębnego rozpoznania, został złożony pisemny wniosek Raben Transport

sp. z o.o. o orzeczenie „w razie skazania sprawcy lub sprawców przestępstwa obowiązku naprawienia w całości poniesionej przez Spółkę szkody” (k.3421-3422), natomiast podmiot składający wniosek nie był w rozumieniu art.49§1 k.p.k. pokrzywdzonym. Pismo Raben Transport sp. z o.o. odwoływało się do zarzutu kradzieży naczepy Krone wraz z modułami chłodniczymi w miejscowości P., jednak wymienione przedsiębiorstwo nie było ani właścicielem naczepy, ani znajdującego się na niej ładunku. Zgłoszone żądanie wnioskujący wywodził w istocie z konieczności zaspokojenia roszczeń firmy (...) GmbH ze stosunku cywilnoprawnego, do utraty towaru doszło bowiem w czasie, gdy był on powierzony przewoźnikowi – spółce CJ International Ltd, przejętej następnie przez spółkę Raben Transport (k.257).

Na zasadzie art.29 ust.1 ustawy – Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego D. N. koszty nie opłaconej pomocy prawnej, których kwotę ustalono stosownie do przepisów §14 ust.2 pkt 5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - uwzględniając wysokość stawek minimalnych za obronę w postępowaniu przed sądem okręgowym jako sądem I instancji oraz okoliczność, że z udziałem wyznaczonego obrońcy lub jego substytutą przeprowadzono łącznie 20 rozpraw.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonych oraz wymiar orzeczonych wobec nich bezwzględnych kar pozbawienia wolności, Sąd – poza zasądzeniem opłat w wysokości wynikającej z przepisów art.2 ust.1 pkt 4 i 5 ustawy o opłatach w sprawach karnych - obciążył oskarżonych częścią wydatków postępowania w równych częściach, w kwotach po 769 zł, zaś zwolnił ich od ponoszenia wydatków w pozostałej części. Na ogólną kwotę zasądzonych wydatków (4 619,70 zł) składały się: należności za sporządzenie opinii kryminalistycznych (194,28 zł – k.843; 242,46 zł – k.1148; 391,41 zł – k.2215; 438,13 zł – k.2223; 422,42 zł – k.2231 akt V K 1/10; 301,84 zł – k.418; 1769,16 zł – k.1175 akt V K 53/10), należności biegłych za sporządzenie opinii sądowo-psychiatrycznych (260 zł – k.2473, 2474; 260 zł – k.2456, 2457 akt V K 1/10), opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (50 zł x 6) i ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu karnym (40 zł).